

சாதிக் குடும்பம்
கொழும்பு

தேச வளக் காட்சி
மட்டக்களப்பு

national exhibition
batticaloa

Appropriate Technology

121, POINT-PEDRO RD.

WALLUR, JAFFNA

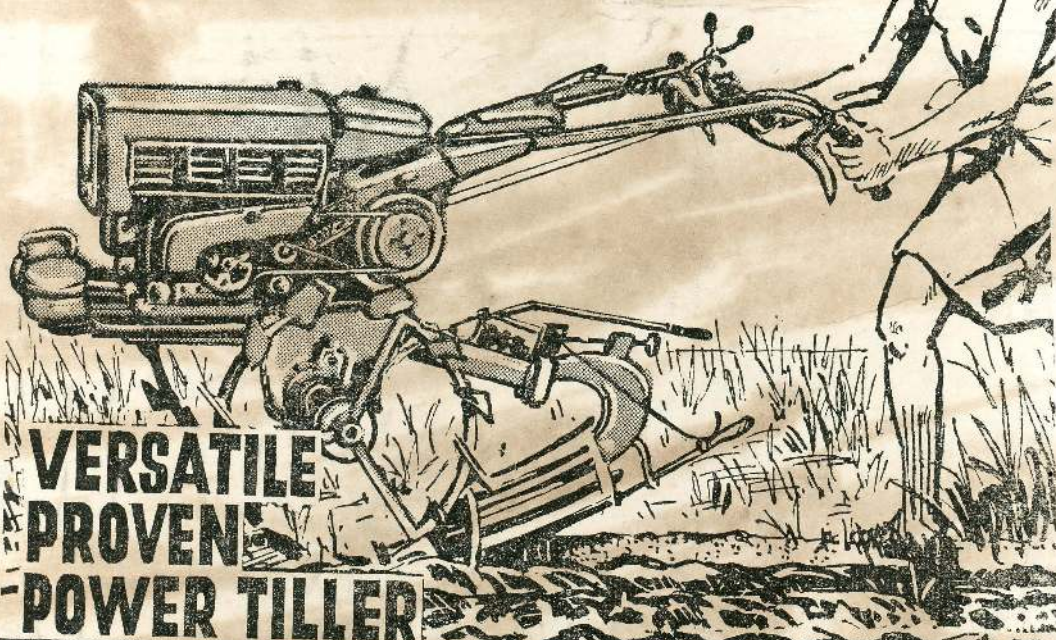
No. 3329

1970

Best suited FOR LOCAL CONDITIONS

**VERSATILE
PROVEN
POWER TILLER**

MITSUBISHI CT 331

- * SIMPLE TO OPERATE
- * PLOUGHS BEST
- * SUPERIOR TO THE BUFFALO AND HAND HOE
- * MOST ACCEPTABLE
- * BEST PRICED
- * UNMATCHED FOR SERVICE AND SPARES
- * LOW CAPITAL OUT LAY.

Ask any owner and you will
buy a

MITSUBISHI

Sole Distributors:-

**The Ceylon Service &
Supplies Co., Ltd.**

Attidiya Road, Ratmalana,
Phone: 320/7171 Mt. Lavinia

Appropriate Technology Services

121, POINT-PEDRO ROAD

NALLUR, JAFFNA

No. 3329

கொழும்பு

1970 சனவரி 11 ஆந் தேதி

16ட்டக்களப்பில் நடைபெறும் தேசியப் பொருட்காட்சியின் நிமித்தம் பிரசுரிக்கப்படும் செய்திக் கோவைக்காக இந் நற்செய்தியை மனமுவந்து அளிக்கின்றேன்.

தேசிய அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வையில் இந்நாடு பொருளாதார சமூக, ஆண்மீக துறைகளிற் போற்றுதற்குரிய முன்னேற்றத்தைக் கண்டுள்ளது என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. 1967/68 ஆகிய ஆண்டுகளில் தேசிய வருவாயில் தீவிரமான அபிவிருத்தி உண்டாயிற்று. மொத்த வருவாய் 1967ல் 4 வீதத்தாலும், 1968ல் 8 வீதத்தாலும் அதிகரித்துள்ளது. 1965ல் மூன்றுகோடி அறுபதுலட்ச புசல்களாயிருந்த நெல் உற்பத்தி 1968ல் அவ்வாண்டுக்குரிய குறியிலக்கமான ஆறுகோடி பதினான்குலட்ச புசல்களிலும் பார்க்க முற்பத்தொரு லட்சப் புசல்களால் அதிகரித்துள்ளது. அதுமட்டுமன்று கூடுதலான உணவுப் பயிர்கள், பால், விற்பனைப் பயிர்கள் முதலியவற்றின் உற்பத்தியும் இந்த வகையால் அதிகரித்துள்ளது.

தேசிய பொருளாதாரத்தின் முக்கியமான ஒரு கூறான கைத்தொழில் களும் 1965ம் ஆண்டிற்குப் பின் உன்னத முறையில் வளர்ச்சியடைந்து வரு

கின்றன. 1969 ஆம் ஆண்டு அளவில், கைத்தொழில் அமைச்சின் கீழுள்ள கூட்டுத்தாபனங்களுள் இரண்டினையன்றி மற்றவையெல்லாம் வர்த்தக அடிப்படையிலே நடட்டில்லாமல் இயங்கக்கூடிய நிறுவனங்களாக மாற்றப்பட்டன. அவற்றின் உற்பத்திகளின் பெறுமதி அதிகரித்துள்ள அதே நேரத்தில், எண்ணத்தக்கவளவு இலாபத்தையும் அக்கூட்டுத்தாபனங்கள் பெற்றுவருகின்றன. 1964ல் தனியார்த்துறைக் கைத்தொழில் உற்பத்திகளின் மொத்தப் பெறுமதி 53.7 கோடி ரூபாவாக இருந்த பொழுது 1968ம் ஆண்டில் 139.8 கோடி ரூபாவரை அதிகரித்தது. இது போன்று போக்குவரத்து கல்வி, வீடமைப்பு, சமூக சேவை முதலிய எல்லாத் துறைகளிலும் தேசிய அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்தபின்னர் இலங்கை மென்மேலும் முன்னேறியுள்ளது.

அரசாங்கமும் பொதுமக்களும் ஒத்துழைப்புடனும் பேருக்கத்துடனும் பணி புரிந்தமையால் இம் முன்னேற்றம் சாத்தியமாயிற்று. குறிப்பாக பொதுமக்கள் அரசாங்கத்திற்களித்த ஆதரவாற் பெற்றெடுத்த இம்முன்னேற்றத்தைப் பற்றி பொதுமக்கள் அறிந்து மகிழவேண்டும் என்ற எண்ணத்தாலே தான் இத்தேசியப் பொருட்காட்சிகள் நடைபெறுகின்றன. பொதுத்துறைகளாலும் தனியார் துறைப் பல தாபனங்களாலும் அளிக்கப்படும் இப்பொருட்காட்சியினைக் கண்டு களிப்பதனால் ஈழத் திருநாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு மக்கள் அனைவரும் மென்மேலும் தம்மாலானவற்றைச் செய்து உதவ முன்வருவார்கள் என்பது திண்ணம். இது எமது நாட்டு வளர்ச்சிக்கு எண்ணிறந்த முறைகளில் உதவியாய் அமையும் என்பதனைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

மட்டக்களப்பில் நடைபெறும் தேசியப் பொருட்காட்சியின் எல்லாப் பணிகளும் செம்மையாய் நடந்தேறுகவென வாழ்த்துகின்றேன்.

ட. லி. ஜேனா ராய்கா

பிரதமர்.

ලංකා අගමැති

කොළඹ.

1970 ජනවාරි මස 11 වන දින.

මහකලපුවේදී පැවැත්වෙන ජාතික මහා ප්‍රදශීනය අරභයා පළ කරනු ලබන සිහිවටනය සඳහා පණිවුඩයක් නිකුත් කරන්නේ ප්‍රියයෙනි.

ජාතික රජයේ මාර්ගෝපදේශකත්වය යටතේ මෙරට ආර්ථික, සාමාජික හ අධ්‍යාත්මික වශයෙන් පැසසිය යුතු ප්‍රගතියක් ලබා ඇති බැව් කවුරුත් අවිවාදයෙන් පිළිගනිති. 1967 සහ 68 යන වර්ෂ වලදී ජාතික ආදායමෙහි සිසු වර්ධනයක් ඇතිවුණි. මුළු නිමැයුම 1967 දී 4% කින් ද, 1968 දී 8% කින් ද වර්ධනය වී ඇත. 1965 බ්‍රසල් තුන්කෝටි හැට දෙලක්ෂයක් වූ ඒ නිෂ්පාදනය 1968 දී ඒ වර්ෂය සඳහා නියමිත ඉලක්කය වූ බ්‍රසල් හයකෝටි දහතුර ලක්ෂයට වඩා බ්‍රසල් තිස්එක් ලක්ෂයක් වැඩියෙන් ඉහළ ගොස් ඇත. එපමණක් ද නොව අතිරේක ආහාර හෝඟ, කිරි, වෙලඳ හෝඟ ආදියේ ද නිෂ්පාදනය මෙපරිද්දෙන් ම වැඩි වී තිබේ.

ජාතික අර්ථ ක්‍රමයෙහි වැදගත් අංශයක් වූ කර්මාන්තයන් ද 1965 න් පසු විශිෂ්ට අයුරින් දියුණු වෙමින් පවතී. 1969 වසරේදී, කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇති සංයුක්ත මණ්ඩල වලින් දෙකක් හැර ඉතිරි ඒවා වාණිජ වශයෙන් පාඩු නැතිව පවත්වා ගෙනයා හැකි ආයතන බවට පරිවර්තනය කරනු ලැබීය. ඒවායේ නිෂ්පාදනයන්හි වටිනාකම වැඩිවී ඇති අතර, සැහෙන ලාභ ද එම සංයුක්ත මණ්ඩල මගින් ලබා ගෙන ඇත. පෞද්ගලික ආශයේ කර්මාන්ත වල නිමැවුමෙහි මුළු වටිනාකම 1964 දී රුපියල් කෝටි 53.7ක් ව තිබේ 1968 දී රුපියල් කෝටි 139.8 දක්වා වැඩි විය. මේ අයුරුම ගම්නාගමනය, අධ්‍යාපනය, නිවාස, සමාජ සේවා ආදී සෑම අංශයකින් ම ජාතික රජය සමයෙහි දී ලංකාව ඉමහත් දියුණුවක් ලබා ගෙන ඇත.

මේ දියුණුව ලබා ඇත්තේ රජයත්, මහජනතාවත්, සහයෝගයෙන් බෙදිරය මත්ව කටයුතු කළ නිසාය. විශේෂයෙන් ම මහජනතාවගෙන් රජයට ලැබුණු සහයෝගය නිසා ලබාගත් මෙම ප්‍රගතිය පිළිබඳව මහජනතාවට අවබෝධයක් ලබා දීමේ පර මාර්ගයෙන් ජාතික ප්‍රදර්ශන පැවැත්වේ. රජය හා පෞද්ගලික නොයෙක් අංශවලින් ඉදිරිපත් කෙරෙන මෙම ප්‍රදර්ශනය තැරැබීමෙන් රටේ ඉදිරි ගමනට අනදිම පිණිස තව තවත් මහජනතාව පෙළඹෙන්නේ නම් එයින් අප රටේ සමාධිය සඳහා සිදුවන සේවය අපරිමේය බැව් සඳහන් කළ යුතුය.

මහකලපුවේදී පැවැත්වෙන ජාතික ප්‍රදශීනයේ වැඩ කටයුතු සාර්ථක වේවා යි ඉතා සිහිත් පනමි.

ඩබ්ලි සේනානායක
අග්‍රාමාත්‍ය.

ගරු කෘෂිකර්ම හා ආහාර ඇමතිතුමාගේ පණිවුඩය.

මඩකලපු දිස්ත්‍රික්කයේ ජනතාවට මෙම සුභ පැතුම් එවීමට හැකිවීම ගැන මම සතුටුවෙමි.

මඩකලපු දිස්ත්‍රික්කය, ජාතික කෘෂිකර්ම නිෂ්පාදන සම්බන්ධයෙන් විශාල සේවයක් සිදු කරන හෙයින්, කෘෂිකර්ම කටයුතු හාර ඇමතිවරයා වශයෙන්, මාතුල මෙම දිස්ත්‍රික්කය කෙරෙහි විශේෂ සැලකිල්ලක් ඇත. මෙය ලංකාවේ විශාල ලෙස සහල් නිපදවන දිස්ත්‍රික්කවලින් එකකි. මේ දිස්ත්‍රික්කයේ සහල් නිෂ්පාදනය, පාරිභෝගිකයන්ගේ අවශ්‍යතාවයන්ට වඩා අධික බැවින්, සහල් ආනයනය අඩු කිරීමට එය සැහෙන රැකුලක් වී ඇත. අපට අවශ්‍ය සහල්, අප විසින්ම නිපදවා ගැනීමේ ඉලක්කය කර සිසුයෙන් ලොවට නම්, වගාව සඳහා උපයෝගී කරගත හැකි බිම් ප්‍රමාණය අනුව මඩකලපු දිස්ත්‍රික්කයේ සාරවත් බවත් ගොවිතැනට ඇති ඉඩකඩත් මහත් බැවින්, එහි ඇති සෑම බිම් අක්කරයක්ම වගාව සඳහා මුළුමනින්ම ප්‍රයෝජනයට ගත යුතුය.

නොබෝදා ඇති වූ ගාවතුරින් මේ දිස්ත්‍රික්කයේ ගොවි ජනතාවට මෙන්ම ගොවිතැනටද යම් යම් හානි සිදු වන්නට ඇත. ඒ ගැන මම අතීශයින්ම කණගාටු වෙමි. එහෙත්, අනාථ වූ ගොවීන් සහ හානි වූ වගාවන් පුනරුත්ථාපනය සඳහා රජය ගෙන යන ඉමහත් ප්‍රයත්නයක් ජනතා පරිශ්‍රමයක් නිසා මේ දිස්ත්‍රික්කයේ තෝග නිෂ්පාදන ඉලක්ක සපුරාලීමට ගොවි ජනතාව සමත් වනු ඇතැයි මගේ දැඩි විශ්වාසයයි.

නවීන කෘෂිකර්ම විධි අනුගමනය කිරීමෙන් නම ගෙදරටම ගෙන එන විශාල ලාභ ප්‍රයෝජන පිළිබඳව ගොවීන්ට ප්‍රත්‍යක්ෂ අවබෝධයක් ඇති කර ගැනීමට මෙම ප්‍රදර්ශනය බොහෝ සේ ප්‍රයෝජනවත් වනු නොඅනුමානය.

මඩකලපු ජනතාවට සහ ඉසුරු අත්මේවායි ඉතා සිතින් පනමි.

ඇම්. ඩී. බණ්ඩා
කෘෂිකර්ම හා ආහාර ඇමති.

1970 ජනවාරි 8 වැනි දින.

8 January, 1970.

Message
of the
Hon'ble Minister of Agriculture & Food

It gives me much pleasure to send this greeting to the people of Batticaloa District. As the Minister in charge of Agriculture, I am particularly interested in Batticaloa District as it makes a large contribution to the agricultural production of the nation. This District is one of the major rice producing Districts in the Island. By producing far more than its consumption, the Batticaloa District has considerably helped reduce our imports of rice. Considering the acreage available, this District has great agricultural potential which must be fully tapped if Ceylon is to speedily reach the goal of self-sufficiency in rice.

I regret greatly for the losses that would have been caused to the people and the agricultural productions as well by the recent floods in this District. I have, however, great confidence that, with all the efforts of both the Government and the people in the rehabilitation of the farmers and the cultivations affected by the floods, it would be possible for the farmers to reach the Agricultural Production Targets of the District.

This Exhibition will, undoubtedly, serve a very useful purpose by bringing home to the cultivator the enormous advantages which the adoption of modern cultural methods will bring to his door-step.

I wish the people of Batticaloa all success.

M. D. Banda
Minister of Agriculture & Food.

கௌரவ விவசாய உணவு மந்திரி

அவர்களது

வாழ்த்துச் செய்தி.

மட்டக்களப்பு மாவட்ட மக்களுக்கு இவ்வாழ்த்தை அனுப்புவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். விவசாயத்திற்குப் பொறுப்பான மந்திரி என்ற முறையில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் நான் மிகவும் சிரத்தையுள்ளவனாயிருக்கிறேன். ஏனெனில் நாட்டின் விவசாய உற்பத்தியில் மட்டக்களப்பு மாவட்டம் ஓர் பெரும் பங்கை வகிக்கின்றது. நாட்டின் பெரும் அரிசி உற்பத்தி மாவட்டங்களில் அது ஒன்றாகும். சுயதேவைக்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதன் மூலமாக மட்டக்களப்பு மாவட்டம் எமது அரிசி இறக்குமதியைப் பெருவாரியாகக் குறைப்பதில் உதவியுள்ளது. விவசாயத்திற்கென நிலத்தைப் பார்க்குமிடத்து, அரிசித்தேவையில் இலங்கை சுய நிறைவு இலக்கை துரிதமாக அடையவேண்டுமானால் இம் மாவட்டத்தில் கிடைக்கக் கூடிய சிறந்த விவசாய சக்திகள் முற்றாகப் பயன்படுத்தப்படவேண்டும்.

இந்த மாவட்டத்தில் அண்மையில் இடம் பெற்ற வெள்ளத்தினால் மக்களுக்கும் விவசாய உற்பத்திக்கும் ஏற்பட்ட நட்டத்திற்கு நான் மிகவும் வருந்துகின்றேன். இருந்தும் அரசாங்கத்தினதும், வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட கமக்காரர்கள் மற்றும் அவர்களின் கமச்செய்கைகளின் புனர்வாழ்வில் பாடுபடும் மக்களினதும் முயற்சிகளினால் இம் மாவட்டத்தில் விவசாய உற்பத்தி இலக்கை அடைய முடியும் என்பதில் எனக்கு நல்ல நம்பிக்கை உண்டு.

நவீன விவசாய முறைகளின் மூலம் தனது காலடியில் வரவிருக்கும் பெருவாரியான நயம்பற்றி விவசாயிக்கு விளங்குவதில் இப் பொருட்காட்சி ஓர் பயனுள்ளதாக நிச்சயம் அமையும். மட்டக்களப்பு மக்களுக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

எம். டி. பண்டா,
விவசாய, உணவு மந்திரி.

ஜனவரி. 1970.

இல. 54, சதம்வீதி,
கொழும்பு - 1.
ஜெனவாரி 17, 1970.

மட்டக்களப்பு மக்களுக்கு இச்செய்தியை அனுப்புவதில் நான் மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். தேசிய அபிவிருத்திப் பொருட்காட்சி நடைபெறும் இடங் களில் ஒன்றாக மட்டக்களப்பு தெரிவு செய்யப்பட்டதில் எனக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி. இப்பொருட்காட்சி ஓர் மாவட்ட பொருட்காட்சி அல்லாது தேசி யப் பொருட்காட்சியேயாகும். எனவேதான் இலங்கை முழுவதிலும் உள்ள வெவ்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மட்டக்களப்பு மக்கள்முன் காட்சிக்கு வைக்கப்படுகின்றன. சமீப ஆண்டுகளில் நமது தேசிய பொருளாதாரம் ஓர் நல்ல திருப்பத்தை அடைந்துள்ளது. பல்வேறு கோணங்களில் இலங்கை ஓர் இறக்குமதியாளர் நிலையிலிருந்து ஏற்றுமதியாளர் நிலைக்கு மாறி வருகின்றது. தனது சாதனைகள் பற்றி உண்மையில் நமது நாடு பெருமிதமடையலாம். நடந்தேறிய முக்கிய அபிவிருத்திபற்றி சாதாரண மனிதனையும் அறிந்து கொள்ளச் செய்வது இப் பொருட்காட்சியின் ஓர் நோக்கமாகும். அந்நோக் கத்தை அடைவதில் இப் பொருட்காட்சி வெற்றிபெறுமென்பதில் எனக்கு சந்தேகமேயில்லை.

(ஜே. ஆர். ஜெயவர்தன)

රාජ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ඇමති

54, චාතම් වීදිය,
කොළඹ 1.

මඩකලපු ජනතාව වෙත මෙම පණිවුඩය එවීමට හැකිවීම ගැන මම ප්‍රීති වෙමි. මඩකලපු දිස්ත්‍රික්කයේ ජාතික සංවර්ධන ප්‍රදේශීය පැවැත්වීමට තෝරාගැනීම ගැනත් මම සතුටු වෙමි. මෙම ප්‍රදේශීය දිස්ත්‍රික් ප්‍රදේශීයත්ම නොව ජාතික ප්‍රදේශීයත්ම වශයෙන් පවත්වන නිසා ලංකාව පුරා ඇති නොයෙකුත් සංවර්ධන ව්‍යාපාරයන් මඩකලපු ජනතාවට දැකගත හැකිය. පසුගිය ව්‍යවල ජාතික ආර්ථිකය නිශ්චය වශයෙන්ම හොඳ අතට හැරී තිබේ. නෙයෙකුත් අවසරාවලදී ලංකාව නාණ්ඩ ආනයනය කරනවා වෙනුවට අපනයනය කරන තත්ත්වයකට එළඹ ඇත. ලංකාවට ඇතේ ජයග්‍රහණයන් ගැන දැක්නිසහගතව ආඩම්බර විය හැක. දැනට අත්පත්කරගෙන තිබෙන වැදගත් ප්‍රගතිය සම්බන්ධයෙන් සාමාන්‍ය ජනතාවද දැකගත යුතුය යන අදහසින් මෙම ප්‍රදේශීය පවත්වාගෙන යනු ලැබේ. මේ නිසා මෙම ප්‍රදේශීය සාර්ථක වන බවට මා තුල නිශ්චය සැකයක් නැත.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන.

1970 ජනවාරි මස 17 දින.

No. 54, Chatham Street,
Colombo 1.

17th January, 1970.

I have much pleasure in sending this message to the People of Batticaloa. I am happy that Batticaloa District has been selected as one of the sites for the National Development Exhibition. This Exhibition is a National one and not a District Exhibition and it is for this reason that various development projects sited all over Ceylon are being presented to the people of Batticaloa District. In recent years the national economy has taken a distinct turn for the better. In many spheres Ceylon has changed from being an importer to being an exporter. The nation can take just pride in its achievements. It is a function of this Exhibition to bring home to the common man a realization the important progress made. I have no doubt that this Exhibition will succeed in that purpose.

J. R. Jayewardene.

ගරු ප්‍රවෘත්ති සහ ගුවන් විදුලිය ඇමතිතුමාගේ

පණිවුඩය.

ජාතික ප්‍රදශිතයක් මහකලපුවේ දී පැවැත්වීම ගැන මා අනියමයෙන් සතුටු වන අතර, ඒ නිමිත්තෙන් මෙම පණිවුඩය එවීමට ලැබීම මට මහත් ප්‍රියයකි. එම ප්‍රදශිතයෙන් ආර්ථික පුනර්ජීවයක් ඇති කිරීම සඳහා මේ රටේ පුරවැසියන් ගෙන ඇති උත්සාහයන් ප්‍රදශිතය කිරීම බලා පොරොන්දුවන අතර, විශේෂයෙන් මහකලපු දිස්ත්‍රික්ක වාසීන් විසින් එහිලා කර ඇති මෙහෙය එයින් නිරූපනය වනු ඇත.

නිදහස ලැබීමත් සමගම අපට දේශපාලන වශයෙන් නිදහස ලැබීම. එමගින් ආර්ථික නිදහස ලබා ගැනීමේ අවස්ථාවක් සැලසෙනවාත් සමගම, රටේ ජනතාවගේ ජීවන තත්ත්වය උසස් කිරීම සඳහා අපේ රටේ ජනයාගේ මෙන්ම ද්‍රව්‍ය හා උපකරණ මය උසායන සම්පත් උපයෝගීකර ගැනීමටද අවස්ථාව සැලසෙයි. 1965 දී රටේ ආර්ථික තත්ත්වය දුර්වල වෙමින් පැවති අතර, අභ්‍යන්තර මෙන්ම බාහිර වත්කමද ශීඝ්‍රයෙන් පහත බසිමින් තිබෙන බව මෙම රජයට පෙනී ගියේය. එදිනෙදා පැවැත්මට අවශ්‍ය මූලික ද්‍රව්‍ය විකාශය පවා ලබා ගැනීමේ දුෂ්කරතාවන් පවතින බව මහජනයාට අත්දැකීමෙන් පෙනී ගියේය. මෙම තත්ත්වයෙන් අත්මිදීම ඉක්මනින්ම කළ යුතු කාර්යයක් විය. දේශීය නිෂ්පාදනය වැඩි කරන මෙන් මේ රටේ මහජනයාට ආයාචනය කිරීමට රජය අධිකාරිකර ගත්තේය. මුල් අවධියේදී වැඩිපුර අවධාරණය කරන ලද්දේ කෘෂිකර්මය වයි. එහිලා ගොවීන් විසින් දැඩි අධිකාරියෙන් යුතුව වැඩ කිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් සහලින් ගතරෙන් තුනක් සමය-පෝෂිත වීම හා ඉදිරි අවුරුදු කීපය තුළදී මුළුමනින්ම සමය-පෝෂිත වීමේ අපේක්ෂාව සැබැවින් ලකුණු පහල වී තිබීම රජයේ ප්‍රියයට හේතු වෙයි. මෙතෙක් පිටරටින් ගෙන්වන ලද අතිරේක ආහාර ද්‍රව්‍යයන් ද විශාල වශයෙන් දැන් මෙරටේම නිපදවනු ලැබේ. නිෂ්පාදනයේ මෙම වර්ධනය හේතුවෙන් මිලදී ගැනීමේ හැකියාවද වැඩිවී තිබෙන අතර, එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් කර්මාන්ත නිෂ්පාදනය ද, ශීඝ්‍රයෙන් වැඩිවී තිබේ. මෙම ව්‍යාප්තිය හේතුවෙන්, වැඩි වැඩියෙන් නිෂ්පාදන කටයුතු ආරම්භ කිරීමට අවශ්‍ය මූලධන ආයෝජනය ජරීමට රජයට හැකිවී තිබෙන අතර මහවැලි ගඟ හැරවීමේ ව්‍යාපාරය ආරම්භ කිරීම එයට ඇතුළත් වෙයි.

මෙම අවුරුදු කීපය තුළදී මේ රටේ ජනයාගේ ජීවන තත්ත්වයේ ශීඝ්‍ර වර්ධනයක් ඇතිවී තිබෙන බව අපි දුටුවෙමු. රැකි රක්ෂා ලබා ගැනීමේ අවස්ථාවක් ද වැඩිවී තිබේ.

උපයෝගී හා සමාජ සේවාවන් දියුණු කිරීමට අංශුවට හැකිවී තිබේ. කාර්මික වශයෙන් හා මුදල් අතින් බොහෝ රටවල් දියුණුවී ඇති යුගයක, මෙම සේවාවන්ට වැඩි වැඩියෙන් පහසුකම් සැලැස්වීමට අපට හැකිවනුයේ විශාල ජාතික ආදායමක් ලැබුනොත් පමණකි.

මෙම ප්‍රදේශයේදී මඩකලපුව වාසීන්ට නමත්ගේ සුතුකම් කොටස ගැන ආඩම්බර විය හැකි අතර, දිවයිනේ අනික් පෙදෙස්වල සමහර වැඩසටහන් දැක ගැනීමටද අවස්ථාව ලබාගත හැකිය. මෙම වේගවත්, සිත්ගන්නා සුළු ප්‍රගතිය හැරීම්මෙන් අපේ ආර්ථික නිදහස් ලබා ගත්තේ පරමාර්ථයට, බෙදාහැරීමක් හා අනුබලයක් ලැබෙනු ඇතැයි මම ඒකාත්මයෙන් විශ්වාස කරමි.

මෙම ප්‍රදේශය සංවිධානය කිරීමට මහත් මහත්සියක් දූර දිනාපති තුමාටත් ඔහුගේ නිලධාරීන්ටත් අත් සියල්ලන්ටත් අංශුව වෙනුවෙන් පොද්ගලිකවද සතුති වන්නා වෙමි.

මෑතදී ඇතිවුන ගංවතුර හේතුකොටගෙන ඇතිවූ ආපදාව මැඩලීමට නිවූ වගකීමක් සමග මේ ගැහැද ඉතා මහත්සිවී වැඩ කිරීම අපි සියල්ලෝම අගය කරමු.

අංශුවේ දෙපාර්තමේන්තුවලටත්, සංස්ථාවලටත් මෙයට සහභාගිවූ සියල්ලන්ටත් ඔවුන්ගේ පුද්ගලික සහයෝගය ගැහැද අපේ කෘතඥතාවය පළකිරීමට මම කැමැත්තෙමි.

ජේ. ඒ. අමරතුංග

ප්‍රවාන්ති සහ ගුවන් විදුලිය ඇමති.

Message

from the

Hon'ble J. A. Amaratunga

Minister of Information & Broadcasting.

I am very happy indeed that a National Exhibition is being held at Batticaloa and I have great pleasure in sending this message. The Exhibition is expected to portray the participation of the citizens of this country in their efforts towards economic reconstruction and particularly the work of the residents of the Batticaloa District.

With the attainment of independence, we have had political independence. This gives an opportunity of attaining economic independence, as well as of using the resources of our country both in men and material to raise the standard of living of the people. In 1965, the Government found that the economy was deteriorating and its financial resources both internal and external eroded. The People experienced difficulties in even purchasing the bare necessities of life. A quick recovery from this position was necessary. The Government chose to appeal to the people of this country to accelerate local production. The accent in the first phase was on agriculture. The Government is happy that the farmers, gave of their best, and as a result, the country has been able to achieve self-sufficiency in rice up to three fourths, with the prospect of self-sufficiency within the next few years. The country also now produces large quantities of subsidiary food stuffs which were hitherto imported. This increase in production has enhanced purchasing power, which in turn enabled a rapid increase in industrial production. As a consequence of this expansion, the Government has been able to spend more money on capital-plant for further developmental work including the commencement of the Mahaveli Ganga Diversion Scheme.

In these few years we have seen a great improvement in the standard of living of people in the country. Opportunities of employment have also increased.

The Government has been able to improve on the utility and social services. In an age when many countries are advanced, both financially and technologically, these services demand more and more facilities which we can only afford with greater national income.

In this exhibition the residents of Batticaloa can have pride in themselves on their own contribution and also have an opportunity of seeing some of the programmes in other parts of the Island. I am sure that seeing this dynamic and impressive progress would serve as an encouragement and incentive towards our attaining the goal of economic freedom.

I, on behalf of the Government and personally, thank the Government Agent, his officers, and all those who have taken great pains to organize this Exhibition. We all appreciate that they have had to work hard because of the added responsibility of relieving the distress caused by the recent floods. I also wish to express our gratitude towards all Government Departments, Corporations and all participants for their wonderful effort.

J. A. Amaratunga

Minister of Information & Broadcasting

கௌரவ தகவல், ஒலிபரப்பு மந்திரி அவர்களது வாழ்த்துச் செய்தி.

தேசிய பொருட்காட்சி ஒன்று மட்டக்களப்பில் நடைபெறுவதையிட்டு நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைவதுடன், அதனை முன்னிட்டு இச்செய்தியை அனுப்புவதிலும் மிக்க சந்தோஷமடைகிறேன். இப்பொருட்காட்சி பொருளாதார புனரமைப்பிற்கு இந்நாட்டு மக்கள் ஆற்றிய பணிகளைக் குறிப்பாக மட்டக்களப்பு மாவட்ட மக்களது பணிகளைச் சித்தரிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சுதந்திரம் எய்தியதுடன் நாம் அரசியல் சுதந்திரத்தைப் பெற்றோம். இதனால் பொருளாதார சுதந்திரத்தை அடையவும், மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த எமது நாட்டின் மக்கட் செல்வத்தையும் பொருள் வளத்தையும் பயன்படுத்தவும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. 1965 இல் பொருளாதார நிலை வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டு போவதையும் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு நிதிநிலைமைகள் கரைந்துகொண்டு போவதையும் இவ்வரசாங்கம் கண்டது. வாழ்க்கையின் அத்தியாவசிய தேவைகளை வாங்குதற்குக்கூட மக்கள் கஷ்டப்பட்டனர். இந்நிலையிலிருந்து துரிதமாகக் கரையேறுவது அவசியமாகியது. உள்நாட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குமாறு அரசாங்கம் மக்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்க முடிவு செய்தது. முதலாவது கட்டத்தில் முக்கியத்

துவம் விவசாயத்துக்கே தரப்பட்டது. விவசாயிகள் நன்கு பாடுபட்டார்கள் என்பதையிட்டும் அதன் பயனாக நாடு அரிசித் தேவையில் முக்கால் வாசிப்பங்கு தன்னிறைவு எய்தியுள்ளது என்பதையிட்டும் அரசாங்கம் மகிழ்ச்சி அடைகிறது. அடுத்த சில வருடங்களில் நாடு அரிசித் தேவையில் தன்னிறைவு எய்திவிடும். இதுவரையில் இறக்குமதி செய்யப்பட்டு வந்த உப உணவுப் பொருட்களில் பெரும் பாகத்தை இப்போது இந்நாடு உற்பத்தி செய்கிறது. இவ்வாறு உற்பத்தி பெருகியதனால் கொள்வனவு செய்யும் சக்தி கூடியது. இதன் காரணமாகக் கைத்தொழில் உற்பத்தியும் துரிதமாகப் பெருகியது. இத்தகைய விஸ்தரிப்பினால், மகாவலிகங்கையைத் திருப்பும் திட்டம் உட்பட அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு மேலும் மூலதனத்தை ஒதுக்க அரசாங்கத்திற்குச் சாத்தியமாகியது.

இச்சில வருடங்களில் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் பெரிதும் சீரடைந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். வேலை வாய்ப்புகளும் அதிகரித்துள்ளன. உபயோக சமூக சேவைகளையும் சீர்ப்படுத்தற்கு அரசாங்கத்திற்கு முடிந்தது. பல நாடுகள் செல்வத்தாலும், தொழில் நுட்பத்தாலும் முன்னேறியுள்ள இந்த சகாப்தத்தில் இச்சேவைகளுக்கு அதிக செலாகரியங்கள் தேவைப்படுகின்றன. இவற்றை அதிக மேசிய வருமானத்தின்மூலமே நாம் பெற முடியும்.

மட்டக்களப்பு மக்கள் தாம் ஆற்றிய பணிகளை இப்பொருட்காட்சியில் கண்டு பெருமிதம் அடையலாம் என்பதுடன், நாட்டின் இதர பாகங்களின் அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் பார்ப்பதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பும் ஏற்படுகிறது. மனதைக் கவரும் தீவிர வளர்ச்சியைக் கண்ணுறும்போது பொருளாதார சுதந்திரம் எய்தற்கு ஊக்கமும் தூண்டுதலும் ஏற்படும் என நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

அரசாங்கத்தின் சார்பிலும், எனது சார்பிலும் இப்பொருட்காட்சியை ஒழுங்குசெய்ய அரும்பாடுபட்ட அரசாங்க அதிபருக்கும் அவரது அதிகாரிகளுக்கும் மற்றையோருக்கும் நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அண்மையில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தினால் தோன்றிய கஷ்டங்களைப் போக்கும் பொறுப்புடன் இதனையும் கவனிப்பதற்கு அதிக சிரமப்பட்டிருப்பார்கள் என்பதை நாம் அனைவரும் உணர்கிறோம். அரசாங்கப் பகுதிகள், கூட்டுத்தாபனங்கள் மற்றும் இப்பொருட்காட்சியில் பங்குபற்றிய அனைவருக்கும் எங்கள் நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கவும் விரும்புகிறேன்.

ஜே. ஏ. அமரதுங்க,
தகவல் ஒலிபரப்பு மந்திரி.

— ★ —

ജൂൺ ൨൦, 1970.

—★—

1970 ජනවාරි.

எஸ். எம். இராசமாணிக்கம்

பாராளுமன்றப் பிரதிநிதி,

பட்டிருப்பு

களுவாஞ்சிகுடி.

கீழ்க்கிலங்கையின் தலைநகரில் தேசிய பொருட்காட்சி நடக்கவிருப்பதையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். எமது பகுதியிலும், நம்நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளிலும் அண்மைக்காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் அபிவிருத்தியை காண்பதற்கு இது ஓர் அரிய சந்தர்ப்பமாகும்.

விவசாயம், கைத்தொழில், கால்நடைவளர்ப்பு, நெசவு, ஆகியவைகள், எவ்வாறு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதையும், மற்றவர்களின் முன்னேற்றத்தை, எமது முன்னேற்றத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கும் இது வாய்ப்பளிக்கும்.

எமது எதிர்காலமும் பொருளாதார முன்னேற்றமும் விவசாயம், கைத்தொழில், கடந்தொழில் ஆகியவைகளில்தான் தங்கியிருக்கிறது என்பதை பொதுமக்களும், எம் நாட்டு வாலிபர்களும் உணரமுடியுமானால் இப் பொருட்காட்சி ஓர் சிறந்தசேவையைச் செய்ததாகும்.

அரசாங்க சேவையில்தான் எம் எதிர்காலம் தங்கி இருக்கிறது, எனும் உத்தியோக மோகம் உள்ளவாலிபர்களின், மனோபாவத்தை மாற்றி அமைக்க இக்காட்சி வளிவருக்கவேண்டும்.

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்று 22 ஆண்டுகளாகின்றன. இக்காலத்தில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட அபிவிருத்தியில் எமக்கு உரியபங்கு கிடைக்கவில்லை என நாம் காணக்கூடியதாகவிருக்கிறது.

இந்நாட்டின் நெற்களஞ்சியமாகத் திகளும் எமது பிரதேசம், போக்குவரத்துச்சாதனங்களின்றி துன்புறுகிறது. இதனால் கிருஷிக, தொழில் அபி

விருத்தி குறைகிறது. மக்கள் தங்கள் சக்திகளை வீண்விரயம் செய்யவேண்டிய நிலையும், பிரயாசத்திற்கேற்ற பலன் பெறமுடியாமல் சோர்வடைவதையும் காண்கிறோம்.

குறிப்பாக, ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை நெற்சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளுடைய பிரயாணத்துக்கு தேவையான, மண்முனைப்பாலம், வலையிறவுப்பாலம், ஆகியவைகளை ஆரம்பிக்காமலும், கிழக்கிலங்கைக்கே முக்கியமான ஒந்தாச்சிமடம், கல்லாறு தாம்போதிகளை, வெள்ளத்தடையின்றி மக்கள் பிரயாணம் செய்ய பாலங்கள் அமைக்காமலுமிருப்பது, மிகவும் மனவேதனைக்குள்ளவையாகும்.

இத்தேசிய பொருட்காட்சி மட்டக்களப்பு முற்றவெளியில் ஓர் கண்காட்சியாகமாத்திரம் அமைந்துவிடாது, கிழக்கிலங்கையின் முக்கியமாக, மட்டக்களப்பு மாவட்டமக்களின், நீண்டகால தேவைகளை பூர்த்திசெய்யும் ஓர் வளிகாட்டியாக அமைய வேண்டும்.

இத்தேசிய பொருட்காட்சியை ஒழுங்குசெய்த தேசிய அரசாங்கத்திற்கும், செயல்படுத்திய மட்டக்களப்பு மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் திரு. டி. நேசையா அவர்களுக்கும் அவருக்கு துணைபுரிந்த எல்லோருக்கும் நன்றியும் பாராட்டும் கூறுகிறேன்.

சி. மூ. இராசமாணிக்கம்.

Message

The National Development Exhibition is scheduled to take place during the National Independence Commemoration week from the 3rd to 6th February 1970, at Batticaloa.

Political Independence becomes a farce and a nullity without economic independence. The basic dynamism and generating force essential to individual and National progress and development is in our hands.

Levels and speed of achievement are relative to the quantum of our efforts and the urgency with which we motivate ourselves. The degree of state intervention is of necessity equated to the degree of social and individual endeavours and the goals articulated for economic independence.

The National Development Exhibition reflects not only the levels of achievement in the fields of Agriculture, Industry etc but translates visually the promise for future economic security.

To us in the Eastern Region this Exhibition, apart from its intensive value serves as a catalyst for unifying and impelling all resources for the all rounded development of the Eastern region and thereby making a vital contribution to National Progress.

I am happy to send this message and thank the Govt. Agent and his committee for the untiring efforts to ensure the success that the exhibition so richly deserves.

A. Latiff Sinnalebbe.

M. P. for Batticaloa.

Message

I am indeed very happy to note that the Town of Batticaloa is a Venue for the National Development Exhibition currently being organised in the various Provinces throughout the Island. Never before in the History of Batticaloa has any Exhibition of this magnitudes been held here and as such it is all the more gratifying that this Town has been selected for the above purpose.

Perhaps also never before in the history of this Island has any Government, in the past, organised a National Development Exhibition, as such, in the various Provinces. This failure on their part, I venture to think, is because those Governments had nothing worth-while to exhibit to their People by way of National Development and progress.

The present Government, founded on National Unity and therefore called the 'National Government' has utilised to the maximum this Unity for the greater progress and advancement of this Country. Today almost at the end of its term of Office, this Government, is able to exhibit proudly to its People its great achievements in the field of National Development and in the Economic Advancement of this Country. One cannot help admiring the courage and confidence with which this Government has come forward to give to its People an account of its Stewardship by means of these Exhibitions. May its laudable objects be achieved in full measure.

Whilst thanking the Organisers of the National Development Exhibition here for requesting me to give this Message I wish this Exhibition all success.

J. L. Tissaveerasinghe,

Mayor M. C. Batticaloa.

Batticaloa.

17th January 1970.

Message

I am very happy to be able to give a message on this unique occasion of a National Exhibition being organised in Batticaloa for the first time. It is a happy thought of this Government to have given a place to people of this district among those of the rest of this Island. This gives an opportunity to the people of this district to measure up with others our achievements in the different walks of life. This also gives them an opportunity of seeing the achievements of others, which I am sure will serve as an incentive to greater progress in this area. Above all, the five years of achievements and progress of this Government will be forecasted so that the people of this country will in no uncertain way know that there is a great leap forward in the development of this country under the wise and prudent guidance of the Prime Minister. In 1965 this Government took over the reins, with an empty exchequer the Foreign reserves at Nought, with confusion in all sectors of our economy; and with internal and communal discord. On the fourth of April midnight we will finish our full term office, an enviable record for the first time to be achieved by any Government since Independence. Not even our most critical opponents of this Government will deny that a great deal has been done in this period. What has been done every one in this area will be able to see at the Exhibition Grounds. What has been achieved let it spur all of us to greater heights. I wish to congratulate the Govt. Agent for the very great pains he has taken to make this a great success and also every body else who are associated with him.

K. W. Devanayagam.

M. P. for Kalkudah.

செ. இராசதுரை

முதலாவது பாராளுமன்றப் பிரதிநிதி,
மட்டக்களப்பு.

தேசிய பொருட்காட்சி மக்களுக்கு ஒரு எழுச்சியே. இன்றைய நாட்டின் முன்னேற்றத்தை காணவும் நாளை நாட்டின் முன்னேற்றபாதையை அமைக்கவும் இது நல்ல ஏற்பாடாகும்.

இலங்கை தேசிய வளங்கள் மிகுந்த நாடு. வற்றாத ஜிவநதிகள் நாட்டின் மத்தியிலிருந்து பிறந்து நாலாதிசைகளையும் வளம் படுத்துகின்றன. பண்டைய மன்னர்கள் கட்டியெழுப்பிய ஆயிரக்கணக்கான குளங்கள் இன்னும் புதுப்பிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன.

சங்க இலக்கிய காலத்தில் இலங்கையிலிருந்து அரிசி வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அத்தகையநாடு, அரிசிக்கு வெளிநாடுகளை கையேந்தி நிற்பது மானக்குறைவேயாகும்.

இலங்கை ஒரு விவசாய நாடு. விவசாயத்திற்கு அரசாங்கங்கள் உதவி செய்தபோதிலும் விவசாயம் பெருகுவதற்கான உதவிகள் பெரிதும் கவனிக்கப்படாமல் இருப்பது பெரும் குறை.

புதுரக நெல்லை விதைப்புக்கு கண்டுபிடிப்பது, ஜப்பானிய முறையில் விதைப்பது, உரமிடுவது, மருந்து தெளிப்பு இவை விவசாயத்தின் அபிவிருத்திக்கு அவசியமே. வேளாண்மை செய்கைக்கு கடன் வளங்குவதும் அத்தியவசியமானதே. அதே வேளையில் விவசாயிகளுக்கு காடு வெட்டுவதற்கு வரம்பு கட்டுவதற்குரிய செலவு வழங்குதலும் விவசாயிகள் தங்கள் வயற்பகுதிகளுக்குச் செல்வதற்கு நல்லதெருக்கள், அவர்கள் பிள்ளைகள் கல்வி பெற பாடசாலைகள், வைத்திய வசதிக்கான வைத்தியசாலைகள் இவைகள்

அவசியமானவை. விவசாயிகளுக்கு இவையும் மிக முக்கியமானவையாகும். நாட்டின் பெரும்பாலான விவசாயிகள் இவ்வசதிகள் இல்லாது கஷ்டமடைகிறார்கள்.

கிழக்கு மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரை இது ஒரு நெற்களஞ்சியம். ஆயினும் நான் மேலே சொன்ன தேவைகள் இப்பகுதி விவசாயிகளுக்குண்டு.

கல்லோயா நீர்த்தேக்கத்தின் இடதுபுற வாய்க்காலை உன்னிச்சைக் குளத்துடன் இணைப்பது. கிராமிய குளங்களை அமைப்பது - மண்முனை - வலைக் கட்டிற்வு துறைக் கடவுகளின்மீது பாலங்கள் அமைப்பது.

விவசாய தெருக்களை விரைவாக அமைப்பது பஸ்போக்குவரத்து சேவைகளை அப்பகுதியில் ஆரம்பிப்பது.

இவைகள் விவசாயத்தைப் பெருக்குவனவாகும்.

இக்குறைகளை நீக்குவதற்கு அரசாங்கங்கள் பிரதேச மனம்பான்மை களுக்கப்பால் தேசிய பெருநோக்குடன் கரும மாற்ற வேண்டுமென்று விழைகின்றேன்.

கடல்வளம் பெருக்கவும் இந்நாட்டின் விலை மதிப்புக்குரிய இளைஞர் சக்தியை பயன்படுத்த தொழிற்பேட்டைகள் அமைக்கவும் முன் வருதல் வேண்டும்.

இளைஞர்கள் சக்தி ஒரு தேசத்தின் மாபெரும் வளம். இளமை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தை கொண்டது. அது அலம்போவது நாட்டுக்கே பெரும் இழைப்பாகும். நட்டமாகும்.

தேசத்தின் சொத்துக்களான இளைஞர்களின் சிந்தனை செயல் இளமை இவற்றை தேசம் தன் உடைமையாக்கவேண்டும்.

அன்பன்

செ. இராசதுரை,
பாராளுமன்ற உறுப்பினர்.

மட்டக்களப்பு மாவட்ட அரசாங்க அதிபரின் ஆசிரச் செய்தி

தேசவளக்காட்சி நடத்தப்படும் ஓர் இடமாக மட்டக்களப்பு தெரிவு செய்யப்பட்டமை குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். மட்டக்களப்பிலே பல்லாண்டுகளாக எவ்வித பொருட்காட்சியும் நடைபெறவில்லை; குறிப்பாக இம்மாதிரியோர் பரந்த அடிப்படையிலான பொருட்காட்சி ஒருபோதுமே நடைபெறவில்லையென்றே கூறலாம். டிசம்பர்/ஜனவரி மாதங்களிலேற்பட்ட கோரவெள்ளம், பொருட்காட்சி அமைப்பை ஓரளவு பாதித்ததெனினும், பொருட்காட்சியை நடத்தியே தீருவதென நாம் தீர்மானித்தோம். மட்டக்களப்பில் நடைபெறும் பொருட்காட்சி தெரிவு செய்யப்பட்ட ஏனைய மாவட்ட பொருட்காட்சிகளிலும் பார்க்க ஒருவிதத்தில் மாறுபடுகிறது. எமது பொருட்காட்சியில் விஞ்ஞானக் கல்விக்கு நாம் முக்கிய இடமளித்துள்ளோம்.

நமது நாடு சுதந்திரமடைந்த கடந்த 22 ஆண்டுகளாக, குறிப்பாக, விவசாயத்திலும் கைத்தொழிலிலும் நாம் அடைந்துள்ள துரித முன்னேற்றங்கள்பற்றிபலர் அறியாதிருக்கக்கூடும். பொருட்காட்சியைக் காண்பவர்கள் அறிவொளியும் பெற்று புத்துணர்ச்சியும் அடைவார்களென நாம் நம்புகிறோம்.

இந்த பொருட்காட்சியை சிறப்பாக நடத்துவதில் உதவியளித்த அனைவருக்கும், பொதுமக்கள் சார்பாக, எனது நன்றியைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பணஉதவி பொருளுதவி அளித்த சகலருக்கும், பொருட்காட்சியில்பங்குபற்றுவோருக்கும், எமது பிரதம அதிதிகளுக்கும் எனது நன்றி.

தேவநேசன் நேசையா.

அரசாங்க அதிபர், மட்டக்களப்பு மாவட்டம்.

මහලපු දිසාපති තුමන්ගේ

පණ්ඩුඩිය.

ජාතික ප්‍රදේශීය භූමියක් වශයෙන් මහලපුවද තෝරාගැනීම ගැන මම ප්‍රීති වෙමි. අවුරුදු බොහෝ ගණනකින් මේ සංවිශාල ප්‍රදේශයක් මහලපුවේ පවත්වා තැන. දෙසැම්බර්/ජනවාරියෙහි පැවැති විනාශකාරී ගංවතුර, මෙම ප්‍රදේශ සංවිධානයට බලවත් තර්ජනයක් වූ නමුත් ඒ පිළිබඳ කටයුතු අතලස්ව කරගෙන යාමට අපි තීරණය කළෙමු. විද්‍යාධ්‍යාපනය සඳහා ප්‍රමුඛස්ථානයක් දී ඇති මහලපු ප්‍රදේශය, එක් අතෙකින්, අන්‍ය දිස්ත්‍රික් ප්‍රදේශවලට වඩා විශේෂත්වයක් දරයි.

දේශපාලන නිදහස ලැබී දෙවිසි වසක කාලය තුළ ලඟා කරගත් උච්ච උත්ත නියත්, විශේෂයෙන්, ආර්මික හා කෘෂිකාර්මිකානිවැද්දියන් ගැන බොහෝ දෙනෙක් නොදනිති. එහෙත් මෙම ප්‍රදේශය තරඹන්නන් ඒ පිළිබඳ අවබෝධයකුත් උද්වේගයකුත් ඇතිකර ගනිති. අපි බලාපොරොත්තු වෙමු.

ප්‍රදේශීය සංවිධානය කිරීමෙහි ලා, අවශ්‍ය ද්‍රව්‍යවලින්ද මිලමුදලින්ද උදවු දුන් සෑම දෙනාටත් ප්‍රදේශයට සහභාගි වන්නනට හා අපේ ප්‍රධාන අමුත්තන් හටත්, මහජනයා වෙනුවෙන් අපේ සතුනිය පිරිනැමෙන බව සඳහන් කරනු කැමැත්තෙමි.

සී. නේසසියා

මහලපු දිස්ත්‍රික්කයේ දිසාපති තැන.

වැඩ සටහන

3. 2. 1970

- ප. ව. 2. 00 ජාතික ප්‍රදේශිකය විවෘත කිරීම.
කමිත්ත හා ධීවර ඇමති ගරු සී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන සහ ගුවන් විදුලිය හා ප්‍රවාහන ඇමති ගරු ජේ. ඒ. අමරතුංග යන මහතුන් විසිනි.
- ප. ව. 2. 15 ජාතික කොඩිය එසවීම.
පාසැල් සිසුන්ගේ ආචාර පෙලපාලිය. ප්‍රධාන අමුත්තන් වන ගරු සී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන, ගරු ජේ. ඒ. අමරතුංග, සහ මහකලපුව දිස්ත්‍රික්කයේ දිසාපති වන සී. තේසසියා මහත්වරුන් විසින් ආචාරය පිළිගනු ලැබේ.
- ප. ව. 2. 20 සරම් සංදේශිකය.
- ප. ව. 2. 30 කථා පැවැත්වීම.
කමිත්ත හා ධීවර ඇමති ගරු සී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මහතා, ගුවන් විදුලිය හා ප්‍රවාහන ඇමති ගරු ජේ. ඒ. අමරතුංග මහතා, ජාතික ලොකරැයි මණ්ඩලයේ සභාපති සී. ඇම්. බී. බෝගල්ලගම මහතා සහ මහකලපුව දිසාපති දේවතේසන් තේසසියා මහතා.
- ප. ව. 3. 30 ජාතික ලොකරැයි මණ්ඩලයේ දිනුම් ඇදීම.
- ප. ව. 4. 30 ප්‍රධාන අමුත්තන් සහ පිරිස ප්‍රදේශික ශාලාවට පැමිණීම.
- ප. ව. 5. 00 පොලිස් බ්ලැන්කේට් දේශිකය.
- ප. ව. 5. 45 නයනම් සංගීත.
- ප. ව. 6. 30 විද්‍යාත්මක සිතමා දර්ශනය.
- ප. ව. 7. 15 ජාතික ලොකරැයි මණ්ඩලය සහ ලංකා දුමකොළ සමාගම් විසින් මෙහෙයවන සිතමා සහ ගුවන් විදුලි කලා කරුවන්ගේ සංදර්ශනය.
- ප. ව. 10. 00 කලුදවලෙයි සමූහයගේ මන්තාලම් සංගීත.
- ප. ව. 10. 30 මහකලපු ප්‍රදේශ කලා මණ්ඩලය මගින් මෙහෙය වන නාට්‍ය සංදර්ශනය.
- ප. ව. 11. 30 දවසේ ප්‍රදර්ශනය අවසන් කිරීම.
(ප. ව. 2. 00 සිට 6. 00 දක්වා මහකලපුවේ විත්සන්වි බාලිකා උසස් විද්‍යාලයේ විද්‍යා ප්‍රදර්ශනය පවත්වනු ලැබේ. ප. ව. 2. 00 සිට ප. ව. 8. 00 දක්වා මහකලපු මහජන පුස්තකාලයේ ප්‍රදේශ කලා මණ්ඩලය විසින් ප්‍රදර්ශනය පවත්වනු ලැබේ.)

4. 2. 1970.

නිදහස් අනුස්මරණ දිනය.

- පෙ. ව. 6. 00 කෝපිල්, පල්ලි, පංසල් සහ දේවස්ථාන වල සන්ධ්‍යා රතන කිරීම හා පූජා, යාච්ඤා, සහ විශේෂ සේවාවන් පැවැත්වීම
- පෙ. ව. 7. 15 සයිකල් බාවන තරඟය.
- පෙ. ව. 9. 30 ජාතික කොඩිය එසවීම. පාසැල් සිසුන්ගේ ආචාර පෙළපාලිය, ප්‍රධාන අමුත්තා වන ගුවන්විදුලිය හා ප්‍රවාන්ති ඇමති ගරු ජේ. ඒ. අමරතුංග සහ මඩකලපු දිස්ත්‍රික්කයේ දිසාපති ඩී. නේසයියා මහත්වරුන් විසින් ආචාරය පිළිගනු ලැබේ.
- පෙ. ව. 9. 45 ජාතික ප්‍රදේශීය විවෘත කිරීම. ගුවන් විදුලිය හා ප්‍රවාන්ති ඇමති ගරු ජේ. ඒ. අමරතුංග මහතා විසිනි
- පෙ. ව. 10. 00 සාන්ත සිසිලියා කන්‍යාරූමය විසින් පවත්වන සරම් සංදර්ශනය.
- පෙ. ව. 10. 15 පාසැල් ශිෂ්‍යාවන්ගේ සංගීත ක්‍රීඩා සංදර්ශනය.
- ප. ව. 5. 00 පොලිස් බල්ලන්ගේ දර්ශනය.
- ප. ව. 6. 15 කලික්කම්බු.
- ප. ව. 6. 30 විද්‍යාත්මක සිනමා දර්ශනය.
- ප. ව. 7. 15 මඩකලපු ප්‍රදේශ කලා මණ්ඩලයේ සංස්කෘතික වැඩ සටහන.
- ප. ව. 11. 00 ගිනි නිවන සංදර්ශනය.
- ප. ව. 11. 45 දවසේ ප්‍රදර්ශනය අවසන් කිරීම.
(පෙ. ව. 10. 00 සිට ප. ව. 6. 00 දක්වා මඩකලපු විත්සන්ට් බාලිකා උසස් විද්‍යාලයේ විද්‍යා ප්‍රදර්ශනය පවත්වනු ලැබේ. පෙ. ව. 8. 00 සිට ප. ව. 8. 00 දක්වා මඩකලපු මහජන පුස්තකාලයේ ප්‍රදේශ කලා මණ්ඩලය විසින් ප්‍රදර්ශනය පවත්වනු ලැබේ.)

5. 2. 1970.

- පෙ. ව. 9. 00 කෝඩිඩමුනෙයි පාලම අසල සිට ප්‍රදේශීය භූමිය දක්වා පැමිණෙන තරුණ ගොවි පෙරහර.
- පෙ. ව. 9. 30 කෘෂිකම් හා ආහාර ඇමති ගරු ඇම්. ඩී. බණ්ඩා මහතා විසින් ජාතික ප්‍රදේශීය විවෘත කිරීම.
ප්‍රධාන අමුත්තන් සහ පිරිස ප්‍රදේශීය ශාලාවට පැමිණීම.
- පෙ. ව. 10. 30 ජලක්‍රීඩා ප්‍රදර්ශනය.
- ප. ව. 3. 30 කෘෂිකම් හා ආහාර ඇමති ගරු ඇම්. ඩී. බණ්ඩා මහතා විසින් මඩකලපුවේ පොහොර ගබඩාව විවෘත කිරීම.
- ප. ව. 4. 15 කලික්කම්බු.

- ප. ව. 4. 30 අස්වැන්න නාට්‍යය.
- ප. ව. 4. 45 ත්‍යාග ප්‍රදානය සහ මහජන රැස්වීම.
(කෘෂිකම් හා සත්ව පාලනය.)
- ප. ව. 6. 30 විද්‍යාත්මක සිනමා දර්ශනය.
- ප. ව. 7. 15 මඩකලපු ප්‍රදේශ කලා මණ්ඩලයේ සංස්කෘතික වැඩ සටහන.
- ප. ව. 8. 15 කල්කි බිහි මෙහෙය වන සංස්කෘතික වැඩ සටහන.
- ප. ව. 11. 15 දවසේ ප්‍රදර්ශනය අවසාන කිරීම
(පෙ. ව. 10. 00 සිට ප. ව. 6. 00 දක්වා මඩකලපුව විත්සන්ට් බාලිකා
උසස් විද්‍යාලයේ විද්‍යා ප්‍රදර්ශනය පවත්වනු ලැබේ. පෙ. ව. 8. 00 සිට
ප. ව. 8. 00 දක්වා මඩකලපු මහජන පුස්තකාලයේ ප්‍රදේශ කලා මණ්ඩලය
විසින් ප්‍රදර්ශනය පවත්වනු ලැබේ.)

6. 2. 1970.

- පෙ. ව. 9. 30 කම්කරු හා රැකියා අමැනි ගරු එම්. එච්. මොහොමඩ් මහතා විසින්
සහ මහාචාර්ය සී. සී. ද සිල්වා යන මහත්වරුන් විසින් ජාතික
ප්‍රදේශීය විවෘත කිරීම. ප්‍රධාන අමුත්තන් සහ පිරිස ප්‍රදේශීය ශාලාවට
පැමිණීම.
- ප. ව. 3. 00 කලික්කම්බු.
- ප. ව. 3. 15 ජූඩෝ ප්‍රදේශීය.
- ප. ව. 3. 30 තෙට්ටෝල් ප්‍රදේශීය.
(මඩකලපුව දිස්ත්‍රික්කයේ තෙට්ටෝල් සමිති සහ මඩකලපුව එකාබද්ධ
පාසල් අතර)
- ප. ව. 4. 15 අස්වැන්න නාට්‍යය.
- ප. ව. 4. 30 මහජන රැස්වීම සහ ත්‍යාග ප්‍රදානය.
(කම්න්ත හා සයිකල් තරඟ අංදිය)
- ප. ව. 6. 30 විද්‍යාත්මක සිනමා දර්ශනය.
- ප. ව. 7. 15 මඩකලපු ප්‍රදේශ කලා මණ්ඩලයේ සංස්කෘතික වැඩ සටහන.
- ප. ව. 10. 00 වර්ණ ජල සංදර්ශනය.
- ප. ව. 11. 45 දවසේ ප්‍රදර්ශනය අවසාන කිරීම.
(පෙ. ව. 10. 00 සිට ප. ව. 6. 00 දක්වා මඩකලපුව විත්සන්ට් බාලිකා
උසස් විද්‍යාලයේ විද්‍යා ප්‍රදර්ශනය පවත්වනු ලැබේ. පෙ. ව. 8. 00 සිට
ප. ව. 8. 00 දක්වා මඩකලපු මහජන පුස්තකාලයේ ප්‍රදේශ කලා
මණ්ඩලය විසින් ප්‍රදර්ශනය පවත්වනු ලැබේ.)

நிகழ்ச்சி நிரல்

3-2-1970.

- பி. ப. 2-00 மணி — கைத்தொழில் மீன்பிடி அமைச்சர் கௌரவ டி.பி.ஆர். குணவர்த்தன அவர்களும் தகவல், ஒலிபரப்பு அமைச்சர் கௌரவ ஜே. ஏ. அமரதுங்கா அவர்களும் தேச வளக் காட்சியைத் திறந்து வைத்தல்.
- பி. ப. 2-15 — தேசியக்கொடியை ஏற்றி வைத்தல்.
பாடசாலை மாணவ மாணவிகளின் அணிவகுப்பு.
பிரதம அதிதிகளான கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்த்தன, கௌரவ ஜே. ஏ. அமரதுங்கா அவர்களும் மட்டக்களப்பு மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் திரு. தேவநேசன் நேசையா அவர்களும் மரியாதையை ஏற்றுக் கொள்ளல்.
- பி. ப. 2-20 — உடற்பயிற்சிக் காட்சி.
- பி. ப. 2-30 — பேச்சுகள்:
கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்த்தன, கைத்தொழில், மீன்பிடி அமைச்சர்.
கௌரவ ஜே. ஏ. அமரதுங்கா, தகவல், ஒலிபரப்பு அமைச்சர்.
திரு. சி. எம். பி. போகஸ்லாகம், தலைவர் தேசிய லொத்தர் சபை,
திரு. தேவநேசன் நேசையா, அரசாங்க அதிபர், மட்டக்களப்பு மாவட்டம்.
- பி. ப. 3-30 — ஜாதிக சம்பத சீட்டிழுப்பு.
- பி. ப. 4-30 — பிரதம அதிதிகளும் குழுவினரும் பொருட்காட்சி காட்சி அறைகளைப் பார்வையிடல்.
- பி. ப. 5-00 — பொலிஸ் நாய்களது காட்சி.
- பி. ப. 5-45 — நாயனம் இசை.
- பி. ப. 6-30 — விஞ்ஞானப் படக்காட்சி.
- பி. ப. 7-15 — தேசிய லொத்தர் சபையினராலும் சிலோன் ரூபாக்கோ கம்பெனியாரும் ஒழுங்கு செய்துள்ள வாளுலிக் கலைஞர்களதும் சினிமா நடிகர் நடிகைகளதும் கலை நிகழ்ச்சிகள்.

- பி. ப. 10-00 மணி — பறைமேளக்கூத்து — களுதாவளை குழு.
- பி. ப. 10-30 — மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலாமன்றம் ஒழுங்குசெய்யும் நாடகம்.
- பி. ப. 11-30 — நிகழ்ச்சிகள் முடிவு.
- (பி. ப. 2-00 மணியிலிருந்து பி. ப. 6-00 மணி வரை மட்டக்களப்பு வின்சன்ட் மகளிர் கல்லூரியில் விஞ்ஞானக்கண்காட்சி.
- பி. ப. 2-00 மணியிலிருந்து பி. ப. 6-00 மணி வரை மட்டக்களப்புப் பொதுநூல் நிலையத்தில் பிரதேச கலாமன்றக் கலைக்கண்காட்சிகள்)

4-2-1970.

(சுதந்திர ரூபகார்த்த தினம்)

—(★)—

- மு. ப. 6-00 மணி — கோயில்கள், பள்ளிவாசல்கள், பாஞ்சாலைகள், ஆலயங்கள், ஆகியவற்றில் மணி அடித்தலும் விசேட ஆராதனைகளும் பூசைகளும்.
- மு. ப. 7-15 — சைக்கிளோட்டங்கள்.
- மு. ப. 9-30 — தேசியக்கொடியை ஏற்றி வைத்தல்.
- பாடசாலை மாணவ மாணவிகளின் அணிவகுப்பு.
- பிரதம அதிதி தகவல் ஒலிபரப்பு அமைச்சர் கௌரவ ஜே. ஏ. அமரதுங்கா, அவர்களும் மட்டக்களப்பு மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் திரு. தேவநேசன் நேசையா அவர்களும் மரியாதையை ஏற்றுக்கொள்ளல்.
- மு. ப. 9-45 — தகவல், ஒலிபரப்பு அமைச்சர் கௌரவ ஜே. ஏ. அமரதுங்கா அவர்கள் தேச வளக்காட்சியைத் திறந்து வைத்தல்.
- மு. ப. 10-00 — லெய்சம் உடற்பயிற்சி — அர்ச் சிசிலியா பாடசாலை.
- மு. ப. 10-15 — உடற்பயிற்சி — பாடசாலை மாணவிகள்.
- பி. ப. 5-00 — பொலிஸ் நாய்களின் காட்சி.
- பி. ப. 6-15 — களிக்கம்பு ஆட்டம்.
- பி. ப. 6-30 — விஞ்ஞானக் கண்காட்சி.

பி. ப. 7-15 மணி — மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலாமன்றத்தின் கலைநிகழ்ச்சிகள்.

பி. ப. 11-00 — தியணைக்கும் காட்சி.

பி. ப. 11-45 — நிகழ்ச்சிகள் முடிவு.

(மு. ப. 10-00 மணியிலிருந்து பி. ப. 6-00 மணி வரை மட்டக்களப்பு வின்சன்ட் மகளிர் கல்லூரியில் விஞ்ஞானக் கண்காட்சி.

மு. ப. 8-00 மணியிலிருந்து பி. ப. 8-00 மணி வரை மட்டக்களப்புப் பொதுநூல் நிலையத்தில் பிரதேச கலாமன்ற கலைக் கண்காட்சி)

5 - 2 - 1970,

மு. ப. 9-00 மணி — கோட்டைமுனைப் பாலத்திலிருந்து தேசவளக்காட்சி மைதானத்திற்கு இளம் விவசாயிகளின் ஊர்வலம்.

மு. ப. 9-30 — விவசாய உணவு அமைச்சர் கௌரவ எம். டி. பண்டா, அவர்கள் தேச வளக்காட்சியைத் திறந்து வைத்தல். பிரதம அதிதியும் குழுவினரும் பொருட்காட்சி காட்சி அறைகளைப் பார்வையிடல்.

மு. ப. 10-30 — நீர் விளையாட்டுக் காட்சிகள்.

பி. ப. 3-30 — மட்டக்களப்புப் பசளை களஞ்சியத்தை விவசாய உணவு அமைச்சர் கௌரவ எம். டி. பண்டா அவர்கள் திறந்து வைத்தல்.

பி. ப. 4-15 — களிக்கம்பு ஆட்டம்.

பி. ப. 4-30 — அறுவடை நடனம்.

பி. ப. 4-45 — பொதுக்கூட்டமும் பரிசளிப்பு வைபவமும்.
(விவசாய, கால்நடை வளர்ப்பு)

பி. ப. 6-30 — விஞ்ஞானக் கண்காட்சி

பி. ப. 7-15 — மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலாமன்றத்தின் கலை நிகழ்ச்சிகள்.

பி. ப. 8-15 — கல்கிபீடிக் கம்பெனியாரின் கலை நிகழ்ச்சிகள்.

பி. ப. 11-00 — வர்ணநீர்க் காட்சி.

பி. ப. 11-45

— நிகழ்ச்சிகள் முடிவு.

(மு. ப. 10-00 மணியிலிருந்து பி. ப. 6-00 மணி வரை மட்டக்களப்பு வின்சன்ட் மகளிர் கல்லூரியில் விஞ்ஞானக் கண்காட்சி.

மு. ப. 8-00 மணியிலிருந்து பி. ப. 8-00 மணி வரை மட்டக்களப்புப் பொதுநூல் நிலையத்தில் பிரதேச கலாமன்ற கலைக்கண்காட்சி)

6-2-1970.

மு. ப. 9-30 மணி — தொழில், வேலை வசதி அமைச்சர் கௌரவ எம். எச். முகம்மது அவர்களும் பேராசிரியர் சி. சி. டி. சில்வா அவர்களும் தேசவளக்காட்சியைத் திறந்து வைத்தல்.

— பிரதம அதிதிகளும் குழுவினரும் பொருட்காட்சிகாட்சி அறைகளைப் பார்வையிட்டல்.

பி. ப. 3-00 — களிக்கம்பு ஆட்டம்.

பி. ப. 3-15 — ஜூடோ.

பி. ப. 3-30 — வலைப்பந்தாட்டம்.

மட்டக்களப்பு மாவட்ட வலைப்பந்தாட்டச் சங்கமும் மட்டக்களப்பு பாடசாலைக் குழுவும்.

பி. ப. 4-15 — அறுவடை நடனம்.

பி. ப. 4-30 — பொதுக்கூட்டமும் பரிசளிப்பு வைபவமும்.

(கைத்தொழில்கள், சைக்கிளோட்டங்கள் முதலியவை)

பி. ப. 6-30 — விஞ்ஞானப் படக்காட்சி.

பி. ப. 7-15 — மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலாமன்றத்தின் கலைநிகழ்ச்சிகள்.

பி. ப. 11-15 — நிகழ்ச்சிகள் முடிவு.

(மு. ப. 10-00 மணியிலிருந்து பி. ப. 6-00 மணி வரை மட்டக்களப்பு வின்சன்ட் மகளிர் கல்லூரியில் விஞ்ஞானக் கண்காட்சி.

மு. ப. 8-00 மணியிலிருந்து பி. ப. 8-00 மணி வரை மட்டக்களப்புப் பொதுநூல் நிலையத்தில் பிரதேச கலாமன்றக் கலைக் கண்காட்சி.

For all your requirements in
Printing & Stationery
Please contact

Catholic Press

Batticaloa.

THE ONLY PRESS IN THE EAST
EQUIPPED WITH THE LATEST
AUTOMATIC MACHINES
NEAT & QUICK JOBS ASSURED.

No. 18, Central Road, — BATTICALOA.
Telephone: **364.**

தேசிய அபிவிருத்திப் பொருட்காட்சி
சிறப்புற அமைய
எமது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

கல்கி மீடி நிறுவனம்.
S. சின்னத்துரை & பிறதர்

கல்கி மாளிகை,
கொழும்பு = 12.

மட்டக்களப்பு இடப்பெயர் வரலாறு

ஊர்கள், கிராமங்கள், இடங்கள் இவற்றிற்கெல்லாம் பெயர்கள் உள். பெயர்களெல்லாம் வேறுபட்டே இருக்கும். வேறுபடுதல் என்பதே 'பெயர்' என்ற சொல்லின் பொருள். மக்கள், தேவர், நரகர் இவர்களுக்கும், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, கல், மண் இவற்றிற்கும் பெயர்கள் வேறுபட உள். இப்பெயர்கள் சிறப்புப் பெயராகவும் பொதுப் பெயராகவும் அமையும். மக்கள் தேவர், நரகர் இவை பொதுப் பெயர். மக்களுட் தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு இடப்பட்ட பெயர் சிறப்புப் பெயர்.

மக்கள் தங்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையிற் பெயர்கள் வைத்துக் கொண்டமைபோல் தாங்கள் வதியும் இடங்களுக்கும் பெயர்கள் வைத்தனர். இடப்பெயர்கள் வரலாறு அறிதலும் அறிவியலின் பாற்படும் என்பர் ஆன்றோர்.

தமிழ் மக்கள் தாங்கள் குடியேறிய இடங்களுக்குப் பொதுவாக இயற்கையோடு ஒட்டிய நாமங்களைக் கொடுத்து வந்துள்ளனர். ஊர், கிராமம், ஆறு, மலை, குளம், மடு, கேணி, ஏரி, மரம், சூரியன், சந்திரன், கல், வெளி, காடு, தோட்டம், சாதி, சமயம் என்ற பான்மையில் பெயர்கள் இடப்பட்டன.

மக்கள் குடியேற ஊர்கள் தோன்றலாயின. குடியேறிய இடம் ஊர் எனப்படலாயிற்று. புத்தூர் என்பது ஒன்று. நிந்தவூர் என்பது மற்றொன்று. இவ்வூர் மட்டக்களப்புப் பகுதியிலுள்ள நிந்தமாக அளிக்கப்பட்ட ஊர் போலும்.

ஏறூர் என்ற இடமும் மட்டக்களப்பிலுண்டு. முன்னர்க் குடியேறாமலிருந்த இடமாயிருக்கலாம். பின்னர்க் குடியேறிய ஊருமாக இருக்கலாம். மண்டூர் என்ற இடமும் இங்கு இருக்கிறது. பக்கலிலிருக்கும் ஊர் போலும்.

மக்கள் குடியேறிய இடங்களைக் "குடியிருப்பு" என்றும் வழங்குவர். புதிதாகக் குடியேறிய இடங்களைப் "புதுக்குடியிருப்பு" என்பர். குடியிருப்பு, புதுக்குடியிருப்பு என்ற நாமங்களையுடைய ஊர்களை மட்டக்களப்புப் பகுதியிற் காணலாம். திருக்கோணமலை கட்டுக்குளப் பகுதியிலும் ஒருருண்டு.

புதுக்குடியிருப்பு என்பதுபோலப் பழங்குடியிருப்பு என்ற பெயரும் வழங்குகின்றது. இது மட்டக்களப்பு, கன்னங்குடாவுக்கு அண்மையிலிருக்கிறது.

காடுகளை வெட்டிச் சேனை செய்
யும் வழக்கம் இலங்கையிலுண்டு.
இவ்வகைச் சேனை ஈற்றுப் பெயர்
கள் பல இருக்கின்றன. சேனையிற்
போய்க் குடியேறுதலுமுண்டு. இவ்
வகைக் குடியேற்றத்தின் பெயரால்
ஊருக்கு நாமம் உண்டாகும். சேனைக்
குடியிருப்பு என்ற பெயருள்ள இடம்,
மட்டக்களப்பு வந்தாறுமலைக்குப்
பக்கலிலிருக்கின்றது.

நடுவுக் குடியிருப்பு என்ற இக்
கிராமம் நிந்தலூரிலிருக்கிறது.
நடுவிலிருப்பதால் அவ்வாறு பெயர்
பெற்றதுபோலும்.

பரவன் குடியிருப்பு என்ற இட
மும் நிந்தலூர்ப் பக்கத்திலிருக்கிறது.
பரவ மக்கள் குடியேறியதால் உண்
டாய பெயர் போலும்.

மட்டக்களப்புக் கொக்கட்டிச்
சோலையின் பாகங்களில் தீவுக்குடி
யிருப்பு என்றோர் கிராமமிருக்கிறது.
இது தீவு போலும். மட்டக்களப்பு,
காத்தான்குடி ஒரு காலத்தில் காத்
தான்குடியிருப்பு என்ற பெயரால்
வழங்கப்பட்டது. அங்கு காத்தான்
என்ற தலைவன் மேற்பார்வையில்
குடிகள் ஏறியிருக்கலாம்.

வேடர் குடியிருப்பதால் வேடக்
குடியிருப்பு என்று பெயர் பெற்ற
இடம் ஏறாவுருக்கு அடுக்க இருக்
கிறது.

கல்முனைக்குப் பக்கத்தில் ஒரு
குடியிருப்புத் தோன்ற அதனைக் கல்
முனைக்குடியிருப்பு என்று மற்ற்
குடியிருப்புகளினின்றும் வேறுபடுத்
திக் கல்முனைக்குடியிருப்பு என்றனர்.

களுவாஞ்சிக் குடியிருப்பு என்
றோர் கிராமம் மட்டக்களப்புப் பகுதி
யிலிருக்கிறது. இனி, கிராமம் என்ற
சொல் காமம் கமம் என மருவி
யுண்டு. கமம் என்ற சிங்களச்
சொல்லிலிருந்து காமனி என்று
பெயர் ஆயிற்று. இதே கமம், காமம்
என்ற சொற்கள் யாழ்ப்பாணத்திற்
பல இடங்களின் பெயர்கள் ஈற்றில்
நிற்கின்றன. மட்டக்களப்புப் பகுதி
யிலுமிருக்கின்றன. இலங்கை எங்
கணுமிருக்கின்றன.

பாழுகமம் என்பது பழுகாமம்
ஆயிற்று. இது பெயருள்ள இடம்
மட்டக்களப்பிலிருக்கிறது. பாழ்
போன அஃதாவது சந்ததியற்ற கிரா
மத்தைச் சிங்கள மக்கள் பாழுகம
என்பர். இங்கு பாழ் என்ற தமிழ்ச்
சொல் கம என்ற சொல் லோடு
சேர்ந்து நின்று இடப்பெயராயிற்று.
நுவரெலியாப் பகுதியிலும் இப்பெய
ரால் வழங்கும் இடமொன்றுண்டு.

இயற்கைத் தோற்றங்களாகிய
ஆறு, மலை, குளம் முதலியவற்றோடு
தொடர்புடைய பல ஊர்ப் பெயர்
கள் மட்டக்களப்பில் அநேகமுள்.

முதலில் “ஆறு” என்பதனை
எடுத்துக்கொள்வோம். அஃதாவது
ஆறும் அதன் பரியாயப் பெயர்க
ளாகிய ஓடை, ஓயா முதலிய ஈறு
களையுடைய பெயர்களுக்கும் குறை
வில்லை.

மட்டக்களப்பிலே கல்லாறு என்
றோரிடமுண்டு. பெரிய கல்லாறு,
கோட்டைக்கல்லாறு என்று இரு
பெரும் பிரிவுகளாகவும் வழங்கப்
படும். ஆறு கடலுள் விழும் பகுதி

யில் ஆற்றிடை மேடாக இக் கிராமங்கள் இரண்டும் விளங்குகின்றன. ஆற்றின் அடித்தளம் கற்பார்கள் நிறைந்திருப்பதால் அது கல்லாறு எனப் பெயர் பெறலாயிற்று. அதன் பக்கலிற் தோன்றிய ஊரும் அப் பெயர் பெறலாயிற்று.

கோட்டைக் கல்லாற்றில் ஒல்லாந்தர் கோட்டை எடுத்தனர். ஆகையால் அது அவ்வாறு பெயர் பெறலாயிற்று. முன்னரெல்லாம் இது சின்னக்கல்லாறு என்ற பெயரால் வழங்கப்பட்டு வரலாயிற்று.

இஃதிவ்வாறாக, வளர்ச்சியுற்ற வெவ்வேறு வித இடப்பெயர்களைக் கொண்டு மட்டக்களப்புப் பாங்கரில் வழங்கும் சில சிறப்பான இடப்பெயர்களை ஆராய்வோம். முதலில்:

மட்டக்களப்பு: மட்டமான களப்பு என்பதே இதன் பொருள். கடலில் ஆழமில்லாத இடத்தினைக் களப்பு என்று கூறுவது மரபு. அந்த மரபு பின்னர் கடலோடினைந்திருக்கும் ஆழமில்லாத நீர்ப்பரப்பினையும் களப்பு என்று வழங்க இடங்கொடுக்கலாயிற்று. ஆகவே ஆற்றினாற் கொண்டு வரப்பட்ட நீர் முகத்து வாரத்தை அண்டித் தேங்கிநின்று அது களப்பாக மாறலாயிற்று. இக்களப்பின் நீர்மட்டம் உயர்ந்திருக்காதபடியினால் மட்டக்களப்பு ஆயிற்று. மட்ட என்பது “மட” என்ற சிங்களச் சொல்லின் திரிபு என்று கூறுவாருமுளர். மட என்ற சிங்களச் சொல் சேறு என்று பொருள்படும். எல்லாக் களப்பிலும் சேறு உண்டு. எனவே அது பொருந்தாது. அடுத்து:

புளியன்தீவு: புளியன் என்ற குடித்தலைவன் இங்கு வாழ்ந்தமையால் அவன் பெயரால் இத்தீவு வழங்கப்படலாயிற்று. புளியன் காலவரையில் புளியன் என மாறியது போலும்.

ஆனைப்பந்தி: புளியன்தீவின் நடுப்பாங்கரில் அமைந்த இடத்தின் பெயர் இதுவாகும். இவ்விடத்தில் பிள்ளையார் கோயில் ஒன்று உண்டு. ஆனைப்பந்தி என்ற பெயர் யாழ்ப்பாணத்தில் சில கிராமங்களுக்கு அமைந்திருக்கிறது. யானை கட்டப்பட்ட இடங்கள் என்பதே இதன் பொருள். போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் காலங்களில் யானைகளை ஏற்று மதி செய்வதற்காக அவற்றைக் காடுகளிற் பிடித்துவந்து இவ்விடங்களிற் கட்டிவைத்தனர். கட்டிவைத்த யானைகளுக்குத் தீன் போடவும் மக்களை அமர்த்தி வைத்திருந்தனர். அவ்வகையில் யானைகளைப் பராமரித்த மக்களைத் தனக்காரர் என்பர். ஆகையினாற்றான் ஈழத்தில் ஆனைப்பந்தி என்ற பெயர் இருக்குமிடங்களின் பக்கலில் தனக்காரர் என்ற வகையினர் வாழ்ந்துவருவதை இன்றும் காண்டல் கூடும்.

பட்டிருப்பு: பார்த்திருப்பு என்ற சொல்லின் திரிபாகும். அரசன் தனக்குத் திறை கொண்டுவரும் வன்னியர்களை எதிர்பார்த்திருக்கும் இருப்பிடத்தைச் சிங்கள மக்கள் பார்த்திருப்புவ என்பர். மட்டக்களப்புப் பகுதி வன்னியர்மார் கண்டியரசுக் கமைந்து நடந்த காலத்தில் அரசன் அங்கு வந்து இருந்த இடமே பட்டிருப்பு என மருவலாயிற்று. கண்

டித்தாலத மாளிகையிலுள்ள அட்ட
கோண மண்டபத்தைப் ‘‘பார்த்
திருப்புல’’ என்பர் கண்டி மக்கள்.

அம்பாரை: அம்பாள் - ஏரி
என்ற இரு சொற்களுஞ் சேர்ந்து
சிதைந்த பெயரே அம்பாரை
ஆயிற்று. அங்கு அம்பாள் கோயி
லும் குளமும் இருந்தனபோலும்.

பொத்துவில்: புத்தர் வெளி
என்ற சொற்றொடர் சிதைந்து புத்த
வெளி என்றாயிற்று. அது பின்னர்
சிங்கள மக்களால் ‘‘புத்தவில்’’ என
அழைக்கப்பட அச்சிங்களப் பெயர்

பொத்துவில் என்று தமிழாயிற்று.
முருகப்பன் என்ற பெயர் ஆங்கிலத்
தில் ‘‘மோகப்பன்’’ என்றாகிப் பின்
னர் தமிழிலும் மோகப்பன் ஆனது
போல் புத்தவெளி சிங்களத்திற்குச்
சென்று தமிழுக்குத் திரும்பியபோது
பொத்துவில் ஆயிற்று.

இவ்வாறாக மட்டக்களப்பு இடப்
பெயர் வரலாறு அமைந்துகிடப்ப
தைக் கிராமங்களின் பெயர்களோடு
ஒட்டிப்பார்த்துத் தெளிந்துகொள்ளு
தல் வேண்டுமென்று கூறி இதனை
முடிக்கலாயிற்று.

வித்துவான்

F. X. C. நடராசா.

மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் மண்வளமும் பயிர் பரம்பலும் பொருளாதார இணையும்

மட்டக்களப்பு மாநிலம் வடக்குத் தெற்காக நீளக் கிடக்கும் ஒரு பிரதேசமாகும். இம் மாநிலம் இலங்கைத் தீவின் வரண்ட வலயத்திலுள்ளது. குறுகிய காலமாகிய ஒரு சில மாதங்களிற் தான் மழையைச் சூறா வளிக்காலநிலை அழுக்க அமைப்பிலிருந்து பெரும்பாலும் பெற்றுவருகின்றது. சூறா வளிகளின் விளைவிற்குக் காரணமாகிய வளி அழுக்க இறக்கங்களே இங்கு பெறப்படும் மழையில் பெரும் பகுதியினைக் கொடுக்கின்றன. இத்தகைய காலநிலையை “நிலையற்ற காலநிலை” யெனக் கருதுவதற்கு இடமுண்டு. அதாவது மழையினை நம்பிப் பயிரினை விளைவிக்கக் கூடாத ஒரு நிலை இதுவாகும். நம்புவதற்கு இடமளியாததும் சதாமாறிக் கொண்டே இருப்பதுமாகிய இக் காலநிலை நிரந்தரமான முறையில் பயிர்களைக் குறித்த காலத்தில் விளைவிப்பதற்கு உகந்ததாயில்லை. எனவே இத்தகைய காலநிலையில் முற்றியத்தங்கியிருக்கும் விவசாயம் நிலைபெற்ற பொருளாதார நிலையை உண்டு பண்ணுவதற்குப் பொருத்தமற்றதாயிருக்கின்றது.

இப்பிரதேசத்தின் மண்வளத்தினை நோக்குங்கால் இப்பிரதேசத்திற்கெனத் திட்டவட்டமாக அமைக்கப்பெற்றுள்ள மண்பரம்பல் படம் கிடைப்பதில்லை. ‘‘மண்

வளமும் காலநிலையும் தாவர வளர்ச்சிக்கு மிகவும் இன்றியமையாத சாதனங்களாயிருக்கின்றன’’ என்பது சேர் ஆதர் டி கோள் (Sir A. D. Hall) என்னும் மண்ணியலறிஞரின் கூற்று. ஆதலின் நமது மாநிலத்தின் பொருளாதாரத்தினைச் சீரடையச் செய்வதற்கான ஏதுக்கள் எவை என்பதை ஆராய்வாம்.

முதலில்: இப்பிரதேசத்திற்கெனப் பெறப்பட்டுள்ள வானிலைத்தரவுகளும் காலநிலைத்தரவுகளும் மிகவும் அத்தியாவசியமாகும். ஏறக்குறைய ஐம்பது வருடங்களுக்காவது தொடர்ச்சியாகப் பெறப்பட்டுள்ள காலநிலை, வானிலைத்தரவுகளை நாம் பெறுதல் வேண்டும்.

இரண்டாவதாக; இம் மாநிலத்தின் மண்வளத்தினையும் மண்பரம்பலையும் தீட்பமாகக் காட்டக்கூடிய ஒரு தரை விபரப்படம் தாயாரிக்கப்பட வேண்டும். இப்படம் பெருமட்டாக அமைக்கப் பெற்றுள்ள படமாயிருக்கக்கூடாது. ஒவ்வொரு சதுர அடி நிலத்தினது மண் திறனையும் சரிவர இப்படம் உணர்த்தக்கூடியதாயிருத்தல் வேண்டும். இங்கிலாந்தின் மண்பரம்பற்படங்கள் ஒவ்வொரு ‘கவண்டிக்கும்’ எப்படி அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றனவோ அதே பாங்கில் நமது மாநிலத்தின் மண்

பரம்பற் படங்களுக்கும் அமைக்கப்பெற்றிருத்தல் அத்தியாவசியமாகும். இனி இப்படங்களில் “நிரந்தரமண்”, “கொண்டு செல்லப் பட்ட மண்” என்ற பிரிவுகளும் காட்டப் பட்டிருத்தல் நலம். இப்படங்களை அமைப்பதற்கு நமது சர்வகலாசாலைகளிலிருந்து வெளிவந்துள்ள பட்டதாரிகள் மிகவும் எளிதில் பணிபுர்த்தப்படலாம்.

மேல் மண்ணின் திறத்தினை ஆராய்ந்து பரம்பற் படங்களை அமைப்பதுடன் அமைந்துவிடாது, ஒவ்வொரு சிறு பிரிவினதும் “ஆழ மண் அமைப்பு முகங்கள்” (Soil Horizons) தரப்படுதல் மிகவும் அவசியமாகும். ஏனெனில் ஒவ்வொரு மண்பிரிவினுக்கும் பொருத்தமான பயிர்வகைகளை நிச்சயப்படுத்தும் பொழுது அப்பிரிவினுள்ள நிரந்தரப் பாறையியலைப்பற்றி அறிந்திருத்தல் அவசியம். இருபது வருட விவசாயத் திட்டமொன்றினை நாம் தயாரிக்கும் பொழுது தாவரங்களின் கீழ் அமையப் பெற்றுள்ள “ஆழப்பாறையமைப்பு முகம்” மிகவும் தேவைப்படும்.

இம் மேல்மண் பரம்பற் படங்களும் ஆழப்பாறையமைப்பு முகங்களை உணர்த்தி நிற்கும் விளக்கப்படங்களும் அமைக்கப் பெற்றபின், அம்மண் பரம்பல் அமைப்புகளுக்குரிய பயிர்வகைகள் அவற்றின் தேவைகருதி நிச்சயப்படுத்தப்படலாம். இதனைச் சரிவர முறையுறச் செய்வதற்கு மண்ணியலாராய்ச்சி இன்றியமையாததாகும்.

மண்ணியலாராய்ச்சி வல்லுனர் ஒவ்வொரு மண்பிரிவினுக்குமுரிய சிறப்பியல்புகளை இரசாயன அடிப்படையிற் கண்டறிந்தபின், விவசாய விற்பன்னர்களின் உதவியைக்கொண்டும், வளிமண்டல ஆராய்ச்சியாளரின் உதவியைப் பெற்றும் பயிர்ப் பரம்பற் பிரிவுகளை நிச்சயப்படுத்த முடியும்.

இனிப் பயிர் வகைகளை, காசப் பயிர்கள், உணவுப் பயிர்கள் என இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். நமது பொருளாதாரத்தினைச் சீர்பெறச் செய்வதற்கு வெளிநாட்டுச் செலாவணியை ஈட்டக்கூடிய பயிர்கள் மிகவும் முக்கியமானவை. இதற்காக சணல், பருத்தி, பன், மூங்கில், எண்ணெய் விதைகள், முந்திரிப்பருப்பு போன்ற பயிர்களைச் செய்கை பண்ணுவதற்கான வசதிகள் எங்கெங்கு தென்படுகின்றனவோ அங்கங்கெல்லாம் அவற்றைச் சாகுபடி செய்ய வசதி அளித்தல் வேண்டும்.

உணவுப் பயிர்களைப் பொறுத்த மட்டில், நமது நாட்டில் வாழும் மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பயிர்களாகிய நெல், சோளம், குரக்கன், சாமை, இறுங்கு, பயறு, வெங்காயம், மரக்கறி வகைகள், பழவகைகள் போன்ற பயிர்களை உற்பத்தி செய்ய நாம் எத்தனிக்கலாம்.

இனி, பயிர் வேளாண்மையுடன் நெருங்கிய இணைப்பைப் பெற்றிருப்பது மிருக வேளாண்மையாகும். இதில் நல்லின மாடு, ஆடு, கோழி, வாத்து, தாரா, பன்றி, செம்மறி, மீன், இரூல், தேனீ முதலியன வளர்த்தல் போன்ற முயற்சிகள் இடம் பெறலாம்.

வளமாக்கிகளை நாம் பெருமளவிற்கு பயன்படுத்திக் கொள்வதால் நமது மண் வளம் குறைந்து விடக்கூடிய நிலை ஏற்படக்கூடும். எனவே கூட்டுப் பசளை, மாட்டுச் சாணம், பச்சை இலைப் பசளை போன்றனவே மண் வளத்தினைப் பேணுவதற்கு மிகவும் உகந்தனவாயிருக்கின்றன. அத்துடன் பூச்சி புழுக்களைப் போக்குவதற்கு செயற்கை மருந்துகளைப்பார்க்கிலும் நம் நாட்டிலுள்ள சாம்பர், புகையிலைக் காம்பு ஊறவிட்ட நீர், போன்ற பூச்சி நாசினிகளைக் கண்டு பிடித்துப் பயன் படுத்திக் கொள்வதே நன்மை பயப்பதாகும்.

நம் பிரிவில் நடைமுறையிலிருந்து வரும் “நிலஉரிமை” முறை அடியோடு மாற்றப்படல் வேண்டும். “தட்டு மாறி விதைத்தல்” சிறு பரப்புகளாக நிலத்தினைத் துண்டுபோட்டுச் செய்கை பண்ணுதல், போன்ற பொருளாதாரத்தினைச் சீர்படுத்துவதற்கு முட்டுக்கட்டைகளாயிருக்கும் பழைய வழக்கங்கள் கைவிடப்பட வேண்டும்.

காணிகள் பொருளாதாரத்திற்குக் கந்த அலகுகளாக இணைக்கப்பட்டபின் அவற்றினைக் கூட்டுறவு முறையிற் செய்கை பண்ணலாம். இம்முறையானது மிகவும் விரிவாக “டாக்டர் சில்லர்” (Doctor O. Schiller) அவர்களால் (Vide F. A. O. Report No. 228) அவரது அறிக்கையில் எடுத்தாளப் பெற்றுள்ளது.

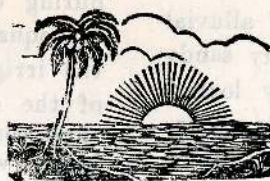
நமது நெற்காணித் திட்டமும், சட்டமும் ஓரளவில் நல்லவைதான். ஆனால் விவசாயியின் நேர்மையை அவை பாதித்து விடுகின்றன. நிலச் சொந்தக் காரனை ஏமாற்றுவதில் குத்தகைக்காரன் முனைந்து நிற்கின்றான். நிலச் சொந்தக் காரனின் நிலத்தினை அவ்விடமிருந்து அபகரிப்பதற்கு, இச்சட்டமானது குத்தகைக் காரனைத் தூண்டி விடுகின்றது. தனிமையான சொந்த உரிமை

யினைப் பேணிக்கொள்வதற்கும், கூட்டுறவு முறையில் நிலத்தினைச் சீர் திருத்தமான முறையிற் சாகுபடி செய்வதற்கும் டாக்டர் சில்லரின் திட்டம் இடமளிக்கின்றது. அது மாத்திரமன்றி அத்திட்டத்திற் சோம்பேறிகளுக்கும், ஏமாற்றக்காரருக்கும், நேர்மையினின்றி திறம்பியவர்களுக்கும், விவசாயத்தில் ஊக்கமில்லாதவர்களுக்கும் இடமில்லை. அத்துடன் மிகக் கூடிய நிலப்பரப்பினை உடைய நிலச் சொந்தக்காரனுக்கும் இத்திட்டம் இடமளிக்கின்றது. நிலச் சொந்தக் காரன் கூலியாட்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் இடமுண்டு.

மட்டக்களப்பு மாநிலத்திற்கெனத் தயார் செய்யப்பட்டதுபோல், டாக்டர் சில்லரின் திட்டம் அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றது. போக்குவரத்து வசதிகளும் விற்பனவு வசதிகளும், பொருள் விநியோகத் திட்டங்களும், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களும் மேய்ச்சற் தரை வசதிகளும், இப்பிரதேசத்தின் விவசாயத் சீர்திருத்தத்திற்கு இன்றியமையாதனவாயிருக்கின்றன.

இவையனைத்தினையும் டாக்டர் சில்லர் தமது அறிக்கையில் நயம் பெற எடுத்தாளுகின்றனர்.

க. கணபதிப்பிள்ளை.

Agricultural Potentials of The Batticaloa District.

The extent of the Batticaloa District is a little over 1,000 sq. miles. The Batticaloa and Valaichchenai lagoons divide the major part of the District into two from North to South. The major part of the total population of 230,000 in the District is concentrated in the narrow strip between the sea and the two lagoons.

2. The soils in the Eastern side of the lagoons are sandy regosols on recent beach and sand dunes. To get a successful Annual Agricultural crop on these soils, heavy manuring with organic manures is necessary. Due to the obvious difficulty of irrigating these crops on such soils which have a very poor water retention capacity, and due to the high cost of irrigation, it is uneconomical to cultivate these crops in this area. The crops for which this area is suitable, are Coconuts and in very poor soils, Cashew.

3. The Major part of the Western shore of the lagoons consists of alluvial soils of varying texture, mostly sandy loams and small areas of clayey loams. In between these alluvial soils there are small patches of noncalcic brown

soils and alkali and saline soils of varying texture.

4. This area is very sparsely populated, the population being concentrated in small hamlets found in the scattered highlands in the vast extent of low-lying areas eminently suited for paddy cultivation. About 90% of the total paddy area in the District is found here.

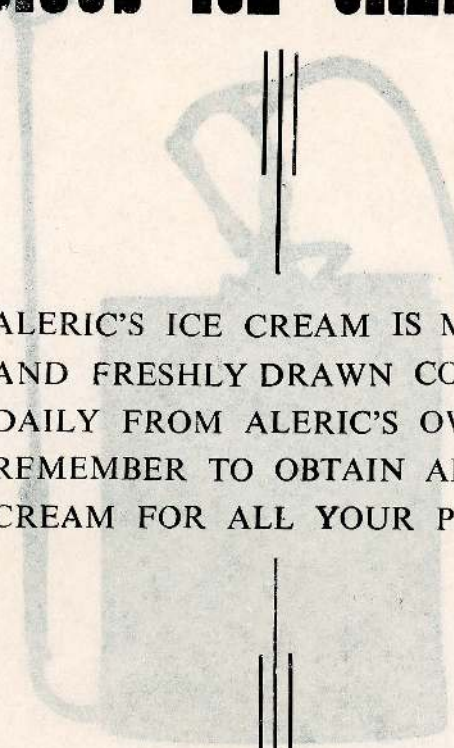
5. The total aswedumized paddy land in the District is 110,000 acres, about 1/12th of the paddy acreage in the island. Of this about 63,600 acres are entirely rainfed. As adequate rain at the appropriate time is a factor beyond human control, planned cultivation and obtaining maximum harvest from this large extent of rainfed paddy land are very uncertain. When there is such a real risk attached to the output, the peasant cultivator is reluctant to spend his energy or hard earned or borrowed capital for adequate outlay? Even the 38,600 acres under Major irrigation schemes in the District are dry sown during the Maha season owing to inadequate water supply available in the irrigation tanks at the beginning of the season. The cultivator under these conditions has to fight hard against heavy weed growth in the paddy fields.

ALERIC'S DELICIOUS

AND

NUTRITIOUS ICE CREAM

ALERIC'S ICE CREAM IS MADE OF PURE
AND FRESHLY DRAWN COW MILK DRAWN
DAILY FROM ALERIC'S OWN DAIRIES.
REMEMBER TO OBTAIN ALERIC'S ICE
CREAM FOR ALL YOUR PARTIES.

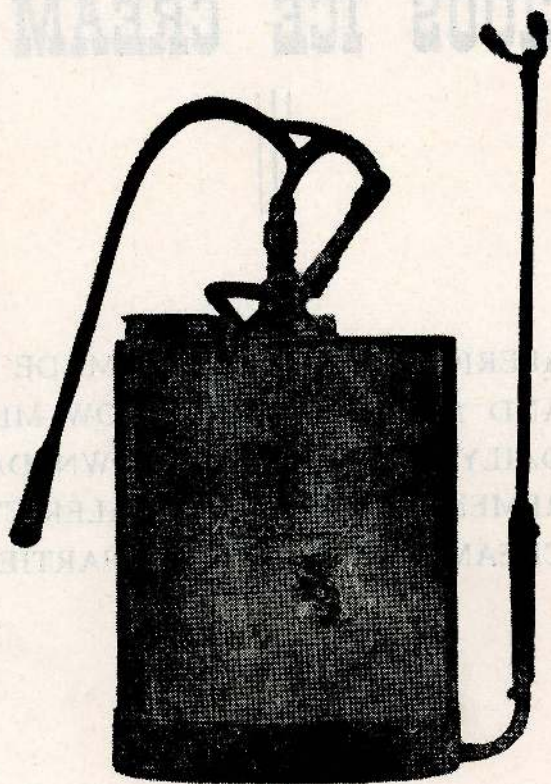
ALERIC'S ICE CREAM CO.,

No. 45, Galle Road,
WELLAWATTE.

Telephone: **84115.**

எல்லாவித
தெளி கருவிகளுக்கும்

ஹெய்லி லிமிட்டட்,

400, டீன்ஸ் வீதி,

கொழும்பு

என்னும் முகவரியுடன் தொடர்புகொள்ளுங்கள்.

6. Of the 22,600 acres cultivated during the Yala Season 3,700 acres are under Minor Irrigation Schemes. The water available in the Minor Tanks is not sufficient to cultivate a 4-month crop. Even for a 3-month crop, the water in these tanks has to be supplemented with rainfall during April. In case there is a failure of the April rains, there is often a crop failure.

7. As the population is concentrated in the East of the lagoon, the labour and materials for the cultivation of paddy lands in the West have to move from the East to the West during the cultivation season. Non-availability of proper transport facilities in the Western side, due to poor roads, is a major obstacle to the Agricultural progress of this District. Absence of Agricultural roads through large paddy tracts causes hardship in the transport of Agricultural materials to fields. 80% of M. P. C. S. S. which serve the cultivators are concentrated in the thickly populated Eastern side and the cultivators are unable to derive full benefits from these societies.

8. Intensification of Agricultural Extension Activities, has given promising results. The average yield in Maha 1965/1966 which was 32 bushels per acre, has increased to 46.48 bushels in Maha 1968/1969, an increase of 41% in 4 years. Education of the farmers on proper tillage, use of high yielding improved varieties of paddy, weed control, proper use of artificial fertilizers and pest and disease control compounds, through Demonstrations, Field Days and Farmer Training Classes, is the main reason for this achievement under the very unfavourable conditions stated earlier.

9. With further intensified farmer Education activities it is not difficult to bring the yield under Major Irrigation Schemes, to 80 bushels per acre and the average for the District to 60 bushels per acre during the Maha Season and 80 to 90 bushels per acre during the Yala season. With the programme for restoration of Village tanks being given full effect and the extension of the Gal-Oya Left Bank Channel to Unnichehai tank, it is not difficult to get yields averaging 100 bushels per acre.

10. HIGHLAND CULTIVATION

The Eastern shore of the lagoon is suited only for permanent crops like Coconut, Cashew and Mangoes. The present acreage under Coconuts is about 18,647 acres and the acreage under Cashew 566 acres. With the alienation of a large acreage of marginal land available in this region for Cashew Cultivation and a subsidy scheme for the Cultivation of this crop, this crop is expected to be a very good source of income for the District. Though the actual acreage under Mangoes is not known, the acreage is not less than 200 acres. Castor will be another suitable crop for this area. The Coconut estates need replanting and proper management to obtain economic yields from them. The cultivation of Onions and Chillies and Home Gardens can be undertaken successfully in small plots close to wells in this area.

11. An increase in the acreage and production of Chillies, Ground Nuts and Pulses can be achieved if Irrigation facilities in the form of Food Production Wells and pumps to highland allotments in the District, as well as

proper transport facilities to Kallichai, Vadaimunai, Kongalla, Pothana, Perillaveli and Mayaveddai areas in the Korala Pattu D. R. O's Division are provided. The Irrigation facilities can be provided by installing tube wells wherever possible.

12. The highland allotments in the Gal-Oya Left Bank colonisation scheme would be a very high potential area for these crops if Irrigation facilities are improved. At present the Irrigation facilities in this area are very unsatisfactory as this area is at the tail end of the Gal-Oya Left Bank Channel and most of the water is illicitly tapped by colonists in the upper reaches.

13. Another direction in which the cultivation of subsidiary food crops can be expanded is in the 60,000 acres of paddy lands left uncultivated during the Yala season. Green Gram, Cow-peas and Gingelly can be grown successfully in these fields making use of the rainfall in March and April.

14. The area adjoining the Verugal River is very suitable for the cultivation of Subsidiary Food Crops, Pineapples and Plantains, provided arrangements are made for "Lift Irrigation" from the river. This area is also suitable for rearing Livestock on a large scale.

ஐ. ஆர். 8

அதிசய நெல்
கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

உச்ச விளைச்சலைப் பெற்றுக்கொள்ள
பின்வரும் வளமாக்கிக்
கலவைகளைப் பிரயோகிக்குக.

பயிரிடமுன்னர் அடிக்கட்டாக :-

224 இரூ. செறிவுச் சுப்பொசுபேற்று

112 இரூ. பொற்றரசு மூரியேற்று

112 இரூ. அமோனியம் சல்பேற்று அல்லது 56 இரூ. யூறியா.

முதலாம் மேற்கட்டு :-

336 இரூ. அமோனியம் சல்பேற்று அல்லது

168 இரூ. யூறியா.

இரண்டாம் மேற்கட்டு :-

224 இரூ. அமோனியம் சல்பேற்று

112 இரூ. யூறியா

56 இரூ. அல்லது அதற்குமேல் பொற்றரசு மூரியேற்று.

இலங்கை பசளைக் கூட்டுத்தாபனம்

746, கல்டிகொட் கட்டிடம்,

காலி ரோட், : கொழும்பு - 4.

தொலைபேசி இல: 83336-7.

ENHANCE THE BEAUTY OF YOUR HOME

WITH

PLYWOOD PRODUCTS

Ceylon Plywoods Corporation

420, BAUDDHALOKA MAWATHA,
COLOMBO - 7.

Eastern Industrial Corporation

Specialists in

★ **Kattankudy Sarees & Shirtings**

★ **Dyeing & Printing in Textiles**
in fast colours.

Factory :

83, Mosque Road.
New Kattankudy 3,
Kattankudy.

Sales Depot :

No. 6, 2nd Cross St.,
Batticaloa.
Phone: 365 Ext.

Office :

1, 2nd Cross Street,
Batticaloa.
Phone: 365.

මඩකලපු දිස්ත්‍රික්කය පිළිබඳ හැඳින්වීමක්

සිසිර මලලසේකර,
රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව,
මඩකලපුව.

මේරිහාසින පසුබිම:

සිංහල රජදරුවන් සමයෙහි මෙම දිස්ත්‍රික්කය උඩරට රජධානියෙහි කොටසක් වශයෙන් පාලනය කරනු ලැබූ අතර, එකල මඩකලපුව හැඳින්වූයේ 'පුලියන්දුව' යනුවෙනි. සද්ධාතිස්ස කුමරුන් විසින් ක්‍රි. ව. 101 වැන්නෙහිදී මෙම ප්‍රදේශය, දිසවාපියේ සිට පාලනය කරන ලද බව ඉතිහාසයෙහි සඳහන්ය. එකල දිසවාපිය හැඳින්වූයේ 'කොභියාකට්ඨකුලම්' යනුවෙනි. ලංකාවේ බටහිර ජාතින්ගේ පාලන සමය ඇරඹුණු පසු පානුගිසින් විසින් 1622 දී මඩකලපුව අල්ලාගත් අතර, 1939 දක්වා බලයෙහි රැඳී සිටියහ. ලන්දේසි සේනාව පානුගිසින්ට පහට දී මඩකලපුව හා ත්‍රිකුණාමලය අල්ලාගත්තේ 1638 මැයි මාසයේ දී ය. වර්තමාන දිසාපති කාර්යාලය පිහිටා ඇත්තේ ලන්දේසින් විසින් ඉදිකරන ලද මඩකලපු කොටුවෙහිය. කොටුවේ පිටතින් මුහුද දෙසට හරවා සවිකරන ලද ලන්දේසි කාලතුවක්කු අද වුවද දකින හැක. බ්‍රිතාන්‍යයන් විසින් මඩකලපුව අල්ලා ගන්නා ලද්දේ ක්‍රි. ව. 1795 සැප්තැම්බර් මාසයේ දී ය. ලංකාවේ දිගම පාලම්වලින් එකක් වන කල්ලඬි පාලම ඉදිකරන ලද්දේ බ්‍රිතාන්‍ය යුගයේ දී ය. මඩකලපුවෙහි ඉදිකර ඇති ලන්දේසි ගොඩනැගිලිවලින් ඔවුන්ගේ ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පය පිළිබඳව උගතහැකි දේ අපමණය.

භූගෝලීය පසුබිම:

ඒරවුර් පත්තුව, එරැවිල් පෝර්තිම් හා දකුණු මින්නෙයි, උතුරු මින්නෙයි,

කෝරළපත්තුව, බටහිර මින්නෙයි යන ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරී කොට්ඨාශ අයත්වන්නේ මෙම දිස්ත්‍රික්කයටය. මඩකලපු නගරය ලංකාවේ නැගෙනහිර වෙරළේ ත්‍රිකුණාමලයේ සිට සැතපුම් 84 ක්ද බදුල්ලේ සිට සැතපුම් 103 ක්ද ඇතිත් පිහිටා ඇත. ලංකා සිතියමෙහි නැගෙනහිර වෙරළ දෙස බලන්නේනම් මඩකලපුව අසල ඇති වම්නිකාර ජනක දූපත් රැසියක් දැක්ක හැකිය.

වර්ෂාපතනය ගැන සලකා බලන විට විශ්ලී කොටස්වල සමහර ස්ථානයන්හි වාර්ෂික වර්ෂාපතනය අහඹු 50 ටත් අඩුවේ. නිරිතදිග මෝසම් සුළං කාලයේ දී මෙම විශ්ලී ප්‍රදේශවල දීඬි කාලයක් තිස්සේ වර්ෂාව රහිත ශුෂ්ක කාලයක් පවතී. සාමාන්‍යයෙන් අධික වර්ෂාව ලැබෙන්නේ සැප්තැම්බර් සිට ජනවාරි දක්වා වූ කාලය තුලය. අවුරුද්දේ වැඩි කාලයක් වර්ෂාව නොමැති කම ප්‍රදේශයේ ශාක වර්ධනය කෙරෙහි බලපාන සාධකයකි. දේශගුණයේ කටුකතාවය ජනගහනයේ පැතිර යාම් සහ දියුණුව කෙරෙහි තදින්ම බලපාන්නකි. භූගෝලීය පසුබිම වූ කලී කිසියම් ප්‍රදේශයක කෘෂිකාර්මික ව්‍යාපාරවල හා ජනගහනයේ ව්‍යාප්තිය කෙරෙහි මහත්සේ බලපාන කරුණකි. නිරිතදිග මෝසම් සුළං මගින් ලංකාවේ තෙත් කලාපයට මෝසම් සමයේ දී අධික වර්ෂා පතනයක් ලබා දීමට සමත් වුවද එම කාලයේ දීම මඩකලපු ප්‍රදේශයෙහි විශ්ලී දේශගුණිකත්වයක් ඇතිකිරීමේ ප්‍රධාන හේතුව එම සුළං ලංකාවේ නැගෙනහිර ප්‍රදේශයට ලගා

වන විට ජල වාෂ්ප ගුණය විශේෂ සුලභත්වයට පත්වීමයි. 'කඩාන' සුලභ යනුවෙන් හැඳින්වෙන්නේ මෙයයි. මෙම සුලභ නැගෙනහිර දිග ලකුණේ අධික උෂ්ණත්වය හා අධිරාද්දේ වැඩි කාලයක් පවතින විශේෂ බව කෙරෙහි බලපාන සාධකයකි.

ජනගහනය:

1963 වර්ෂයේ ජන සංගහනය අනුව මෙම දිස්ත්‍රික්කයේ මුළු ජනගහනය 196,090 කි. දිස්ත්‍රික්කයට අයත් භූමි ප්‍රමාණයේ විශාලත්වය ගැන බලන විට ජනගහනය අල්ප බව පෙනේ. 1963 වර්ෂයේ දී සාමාන්‍යයෙන් ජනගහනයේ සංකීර්ණය අනුව වැඩි සාකප්‍රමකව ජනගහනය 207 ක් බව සංඛ්‍යා ලේඛණවල සඳහන් වේ. ජාතීන් අනුව බලන කල ලංකා දෙමළ, ලංකා මුස්ලිම් දෙවර්ගය වැඩි වශයෙන් ජීවත් වෙති. නගරසභා සීමාවකුල ඇති ජයන්තිපුර ජනපදයේ සිහල පවුල් සැහෙන ප්‍රමාණයක් ජීවත් වන අතර, කල්මුණේ සිට මඩකලපුව දක්වා වූ කොටසේත් කාඩාන්කුඩි ගම්මානයේත් අධික වශයෙන් සිටින්නේ මුස්ලිම් ජාතිකයෝය. ලංසි හා යුරේසියානු ජාතිකයන්ගේ ප්‍රමාණයද ලංකාවේ අන්‍ය ප්‍රදේශවල එම ජාතිකයන්ගේ ගණනට වඩා වැඩිය. පානුගිසින්ගෙන් හා ලන්දේසි නගෙන් පැවත එන බොහෝ දෙනා ජීවත්වන්නේ මඩකලපු නගරය ආසන්නයෙහිමය.

ජීවනෝපාය මාර්ග:

දිස්ත්‍රික්කයේ ජීවනෝපාය මාර්ග ගැන සලකා බලන විට මුල්තැනක් ලැබෙන්නේ සිවර කර්මාන්තයට හා වී වගාවටය. මාළු බෙදාහැරීම සඳහා ලංකා සිවර සංස්ථාවේ ශාඛාවක්ද පිහිටුවා ඇත. සිවර යෝ කුඩා ඔරු වලින් ගොස් කලපුවේ මාළු, දැල් දමා අල්ලන අතර, නැගෙනහිර වෙරළේ සිට මුහුදුයාම සඳහා ක්‍රමවත්ව පිලිසෙල කරගත් ඔරු හා යාන්ත්‍රික බෝට්ටු ප්‍රයෝජනයට ගනිති. වාරකන් සමයේ දී ඔවුහු දකුණු වෙරළ තීරය යනි. කුම්බලාවෝ, බෝල්ලෝ, කටුවල්ලෝ, අන් ජිලාවෝ, පරුවියෝ, සාමාලයෝ, හාල්

මැස්සෝ සහ ඉස්සෝ මෙහි අල්ලන මාළු වැඩි වෙති. ඉස්සන් වඩාත් ජනප්‍රිය වී ඇත. ඉස්සන් අල්ලා සිටිරට ඇවිය හැකි දැඩි සෙවීමට වරින්වර පර්යේෂණ පැවැත්වූ බවද සඳහන්ය. මුහුදෙන් කලපු වට එන ඉස්සෝ ජනවාදී, පෙබරවාරි, හා මාර්තු මාසවලදී අධික වශයෙන් සිවර දැල්වලට හසුවෙති. පොල්වගාවද මෙහි සාමාන්‍යයෙන් කෙරේ. රෙදි පිටීමද මෙහි වැදගත් ජීවනෝපාය මාර්ගයකි. මීට අමතරව දූව කර්මාන්තයෙන් ලබන ප්‍රතිඵලද බොහෝය. පළු, බුරුන, ගම්මාළු ආදී අන්‍ය ගස්වැඩි ගෘහභාණ්ඩ සැදීමට ගනු ලැබේ.

වී වගාව මඩකලපු දිස්ත්‍රික්කයේ වැදගත් ලෙස කෙරෙන ජීවනෝපාය මාර්ගයකි. 1965 වර්ෂයේ මාස් කන්නයේ අක්කර 74,529 ක්ද යල් කන්නයේ අක්කර 20,14 ක්ද වී වගාකර ඇත. වර්ෂයේ වර්ෂා පතනය ලැබීමේ ප්‍රමාණය අනුව මෙය වෙනස් වුවද, වී ගොවිතැන සඳහා සකස්කර ඇති අලුත් ඉඩම් ප්‍රමාණය දැනටමත් වැඩිවී ඇත. ගොඩ ගොවිතැනද මෙහි සාමාන්‍ය වශයෙන් කෙරේ. හේන් ගොවිතැන් කරන ප්‍රදේශවල බටු, මිරිස්, අල, බතල ආදිය වගා කෙරේ. එපමණක් නොව වෙළඳාමෙහි යෙදී සිටින පිරිසද විශාලය. ප්‍රධාන ජීවනෝපාය මාර්ග ගැන සිතන විට මඩකලපු දිස්ත්‍රික්කයේ වර්තමාන දියුණුව උද්‍යතර අනාගතයක ලකුණු පෙන්වුම්කරන බව වටහාගත හැකිය.

කෘෂිකාර්මික හා සංවර්ධන ක්‍රම:

කෘෂිකාර්මික හා සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම ගැන සිතා බලන විට මෙම දිස්ත්‍රික්කයේ පිහිටා ඇති මහා ගොවි ජනපද හා සුළු ගොවි ජනපද ව්‍යාපාර ගණන සුළු පවු නොවේ. 1966 වර්ෂය අවසන් වන විට අක්කර 1348 ක ඉඩම් ප්‍රමාණයක් උනන්විච්චි ව්‍යාපාරදිය යටතේ ගොවීන් අතර බෙදා දී ඇත. මෙයින් අක්කර 800 ක් පමණ බිම් ප්‍රමාණයකට වාරිමාර්ග පහසුකම් සලසා ඇති අතර මෙය සිසුසෙන් දියුණුවෙගෙන යන ව්‍යාපාරයක් වශයෙන්ද

හැඳින්විය හැක. වඩුමුනෙයි ව්‍යාපාරයේ අක්කර 405 ක ප්‍රමාණයක් කට්ටිකරුවන් අතර බෙදා දී ඇත. ජලය ලැබෙන්නේ වඩුමුනෙයි ජලාශයෙනි. කිරිතිවිම්බෙයි ව්‍යාපාරය හා කට්ටුමුරිවිම් ව්‍යාපාරයද මඩකලපු දිස්ත්‍රික්කයේ මහා ගොවිජනපද ව්‍යාපාර ලෙස සැලකේ. ප්‍රනාති ව්‍යාපාරයේ කුමුරු අක්කර ප්‍රමාණය අනෙකුත් ව්‍යාපාරවල මෙන්ම වැඩිය. නැතිත් නැත තිවෙස් ඉදිකරගෙන ඇති ඉඩම් නිමියන්ට විශාල වශයෙන් ආධාරද ලැබේ. මෙම ව්‍යාපාරයේ සමහර කට්ටිකරුවන්ට අක්කර 5 බැගින් බෙදා දී ඇත. මෙම කරුණු අනුව බලන කල නවීන ක්‍රමානුකූලව ගොවිතැන් කටයුතු කිරීමේ හා සංවර්ධන ව්‍යාපාරයෙහි මුල්කානු ගෙන යුරා කිරීමෙන් අවශ්‍යතාවය මෙම ගොවි ජනපද වාසින් හට වැට්ටි අවසානය. මෙම හේතු වෙන් අළුත් දියුණුවක එල, වැඩි කාලයක් යත්නට මත්තෙන්ම, තෙලාගන හැකිව පවති.

ගමනා ගමන පහසුකම්:

මේ ගැන සලකා බලන විට පෙර පැවති තත්ත්වයට වඩා මෙම දිස්ත්‍රික්කයේ මාර්ගවල දියුණුව උසස් බව සැලකිය යුතුය. ගොවි ජනපදවලට හා කෘෂිකාර්මික ව්‍යාපාරවලට යාම ජම සඳහා මහා මාර්ග ඉදිකිරීමේ වැඩ පිළිවෙල සියයට සියයක්ම සාම්ක ලෙස රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව ක්‍රියාත්මක කරයි. ලංකාමේ ප්‍රධාන නගර බොහෝ ගණනකට යා හැකිවන අයුරින් සිසුගාමි බස් රථ සේවයන්ද සංවිධානය කොට ඇත. ජනගහනයේ පැතිර යාම හා ප්‍රදේශයේ උත්තතිය ගැන සිතන විට, එවැනි පාපුල සේවයක් නොමැතිව අලුත් දියුණුවක් දැකීම අසීරු බව අවබෝධවෙයි. දුම්රිය සේවයද මෙහිලා සැහෙන ප්‍රමාණයක කොටසක් ඉටුකරයි. මේ හැර විශේෂයෙන්ම සඳහන් කළ යුත්තේ මඩකලපු දිස්ත්‍රික්කයේ පාලම් පාරා සේවාව ගැන. නැගෙනහිර ප්‍රදේශයේ මඩකලපුවට ආසන්න කුඩා දූපත්වලට යාමටත් එම දූපත් හා සම්බන්ධව ඇති මහා මාර්ගයන්ට ඇතුල්වීමටත් ඇති ප්‍රධාන බාධකය නම්

ගැන නැත හමුවන කුඩා ගංගාවන් හා නගරය සිසාරා පැතිරුණු කලපුවත්ය. පාලම් මගින් මාර්ග ඒකාබද්ධ කිරීම ඉතා දුෂ්කර කාර්යයක්ව ඇති හෙයින් පැත්නුම් පාලම් හා පාලම් පාරා සේවය මගින් එයට සහාය ලබාගෙන ඇත. මේ අන්දමට ජනතාවගේ ප්‍රයෝජනයට මහා මාලියක වාහනවලින් සිදුවන සේවයට නොදෙවෙනි සේවයක් පාලම් පාරා ඉටුකරයි. මෙය වැඩි වශයෙන් වී ගොවිතැනටද රුකුලක්ව පවති. ඇත කාලාබද ගම්වල ජීවත්වන ගොවීන්ගේ හා වෙළෙඳුන්ගේ ජීවන රටාව කෙරෙහි එක එල්ලේම බලපාන්නේද මෙයයි.

ආගමික හා සංස්කෘතික කටයුතු:

මඩකලපු දිස්ත්‍රික්කයේ විශේෂයෙන් දක්නට ලැබෙන ආගමික හා සංස්කෘතික ලක්ෂණ මෙසේ විමසා බැලිය හැකිය. ජනගහනයෙන් වැඩි කොටසක් හින්දු ආගමිකයෝ වෙති. ඊළඟට වැඩි ජන සංඛ්‍යාවක් අදහන්නේ මුස්ලිම් ආගමයි. රෙපර්මාද, රෝමානු කතෝලික ක්‍රිස්තියානි යන ආගම් අදහන පිරිස්ද වෙති. ලන්දේසි සහ බ්‍රිතාන්‍ය ජාතිකයන්ගෙන් පැවත එන්නෝ බොහෝ කොට මෙම ආගම් අදහති. කුඩා ලුර්දු නමැති කතෝලික දේවස්ථානයක් කාතාන්කුඩි ගම්මානයේ පිහිටා ඇත. ප්‍රායයේ එක්තරා ගම් පෙදේ සක ඇති මහා ලුර්දු දේවස්ථානයේ සිට ගෙන්වනු ලබන ශුඬ ජලය මෙහි ඇත. එම ජලය වසගන රෝග හා යක්ෂ දේශද දුරුකිරීමට සමත් බවත් එවැනි භාස්කම් සහිත ශුඬ ජලය නිසා මෙම දෙවිමැදුර කතෝලිකයන් අතර ප්‍රසිද්ධව පවත්නා බවත්, මෙහිලා කිව යුතුය. නගරයේ ඇති මංගලාරාම බෞද්ධ විහාරය මූලස්ථානය කොට නම් ආගමික කටයුතු වල නිරතවන බෞද්ධයෝද සැලකිය යුතු සංඛ්‍යාවක් මෙම ප්‍රදේශයේ වාසය කරති. ආගම කුමක් වුවද මෙම පෙදෙස් වැස්සෝ නම් ආගම් කෙරෙහි උපන් අවල භක්තිය කිත් කටයුතු කරති. සංස්කෘතික කටයුතු ගැනද විශේෂ උනන්දුවක් දක්වන මෙහි

උත්සව පැවැත්වීමේ දී හා මහජන කට
යුතුවලදී ජාති ආගම් හේදදියෙන් තොරව
ඉදිරිපත්වීමද වැදගත් ලක්ෂණයකි

සොබා සොළුරු බව:

දිස්ත්‍රික්කයේ අගනුවර වන මඩකලපු
නගරයේ පිහිටීම මන නන්දනිය බව
තොරහසකි. මෙහි ඇති විශේෂ ලක්ෂණය
නම් මෙම පෙදෙස කුඩා දූපත්වලින් සමන්
විත වීමයි. මින් විශාලම දූපත පුලියන්තිය
යනුවෙන් හැඳින්වේ. මෙම ප්‍රදේශයෙහි
ඇති දිසාපති කාර්යාලය අසලට යන්නේ
කුට කලපුවෙන් එහා කාතාන්කුඩ ගම්

මාතයේ සරුවට වැඩුණු පොල්වතුද
පෙනෙයි. ඇත සිතිජයන්, මෑත කල්ලී
පාලමක් අතරින් යාත්‍රාවට පෙනෙන
මුහුද දිය රැලි අස්සෙන් බැස යන සැදා
හිරු රැස් දකින විට රසික සිතුවිලි ඔකද
වෙයි. සාමාන්‍යයෙන් නැගෙනහිර ලංකා
වේ මුහුදු වෙරළද විශේෂයෙන් මඩකලපු
නගරවරයද, ප්‍රියංකර භාවයෙන් අනුත
බව කාට වුවද සිතාගත හැක. මෙරට
පමණක් නොව පිටරට විනෝදකාමීන්ගේ
පවා රසිකත්වය පහගන්වන සුළු ඒ
සොබා සොළුරු බව අප කවුරුත් අගේ
කළ යුතුය.

நினையுங்கள்

இந்த முறை நல்ல விளைச்சல்,
செழிப்பான பயிர், செலவும் குறைவு.
பிள்ளைகளுக்கு பட்டினி இல்லை.
நாட்டுக்கும் செலவு மிச்சம்... ஊம்...

விவசாயத்தைப் பற்றி நினைக்க
ஷெல் விவசாய இரசாயனங்கள், ஷெல்
குரோமோ உரங்கள் நினைவுதான் வரும்.

ஷெல் இரசாயனப் பொருட்கள்
விளைச்சலைப் பெருக்குவது மாத்திரமல்ல
பயிர்களையும் பூச்சி, புழுக்கள், நோய்,
களை, அண்டாமல் பாதுகாக்கின்றன.

இதற்காகவே இவை கணிக்கப்
பட்டு நல்ல நுணுக்கமாய்
பரிட்சிக்கப்பட்டு சிபார்சு
செய்யப்படுகின்றன.

ஷெல் இரசாயனங்கள்

"HEALTH IS WEALTH"

Keep "White" with MILKWHITE

Always use

MILKWHITE BLUE SOAP

which is HANDY

MILKWHITE BAR SOAP

which is ECONOMICAL

and the

MILKWHITE WASHING POWDER

which is thrifty.

EASTERN PROVINCE AGR. CO-OP. UNION LTD.,
(TRACTOR STATION)

BATTICALOA.

&

KARAITIVU.

Tel: 257.

Tel: Nintavur 10.

Dealer for

MASSEY-FERGUSON TRACTORS & IMPLEMENTS

SALES ★ SERVICE ★ SPARES

Oxygen & Electric Welding Undertaken.

Economic Development of Batticaloa

by

Kantha Retnam.

In 1918, R. A. J. Festing, while being stationed in Batticaloa, in his capacity as Government Agent of the Eastern Province, was constrained to observe that the frequent assertion to the effect that no improvement had taken place in the Batticaloa District for well over a hundred years, was, to a large extent, true. ¹ He went to the extent of adding that as far as progress in Ceylon was concerned, the Batticaloa District was in all probability at the bottom of the table. ² How could it have been otherwise, when some of the state's servants here had to perform free services, unlike in many other Districts? Headmen, for example, had not been in receipt of salaries.³

That the development of this district was relatively slow even during British times is distressing, for according to Lennox A. Mills of the University of Minnesota, the promotion of the prosperity of the districts counted among the foremost functions of British

Government Agents and Assistant Government Agents.⁴

There was absolutely no valid ground for the neglect of the development of the Batticaloa district under British rule, as it was making an appreciable contribution⁵ to revenue. Recipients of land grants had to, on the instructions of Frederic North, give the government one-tenth of the produce after benefiting from a tax holiday of five years. Land revenue realised in 1811 amounted to three and a half times the collection of just five years before. Production of cloth too enabled the government to levy a tax. In the circumstances, recognition of the value of Batticaloa could not long be delayed.

The industriousness of the people of the district had caught the eye of Pridham who prophesied that the development of its agricultural potential would earn for Batticaloa town the recognition it richly deserves.⁶ The

1. Festing, R. A. J., "Foreword" in Canagaratnam S. O.: Monograph of The Batticaloa District (Colombo, H. R. Cottle, Government Printer, Ceylon, 1921, page v.
2. *ibid*, page vi.
3. Silva, Colvin R. de: Ceylon Under the British Occupation 1795 — 1833 (Colombo, The Colombo Apothecaries' Co. Ltd., 1962), Volume 2, page 343.
4. Mills, Lennox A.: Ceylon Under British Rule 1795 — 1932 (Colombo, K. V. G. De Silva & Sons, 1964), page 96.
5. Silva, *loc. cit.*, pages 358, 368 and 523.
6. Pridham, C.: Ceylon and Its Dependencies (London, T. & W. Boone, 1849 ii. 562 - 3.

1833 reforms which marked the ascendancy of Trincomalee over Batticaloa by the stationing of a Government Agent in the former station and only an assistant in the latter⁷ had not taken into account the growing importance of Batticaloa. Remedial action was taken in 1870 when the headquarters of the Eastern Province was shifted to Batticaloa.⁸ Trincomalee then had to remain content with an Assistant Government Agent.

The opening up of lands for Agriculture⁹ was the key feature of the development plans that the British had had for the Batticaloa district. This is evident from the construction of the Unnichachai Tank in 1919. But the establishment of the colony near it had to wait till 1946 when it had the good fortune to precede the grant of independence to Ceylon by just two years.

The British rulers realised that the communications too were essential for the economic development of the district. 1924 saw the publication of Sessional Paper 5 which pointed to the promise of extending the railway line from Batticaloa to Nintavur.¹⁰ That track is yet to be. If the British had not relied far too much on boats¹¹ to carry goods between the southern part of the district and the provincial

capital at an average speed of seven and a half miles an hour, Batticaloa would not be in the sorry plight of being inaccessible to vehicular traffic during the height of the north-east monsoon.

After independence, a factory for the manufacture of paper was built at Valaichchenai in the northern part of the district. Since 'illuk' (*Imperata arundinacea*) and paddy straw were to be the chief raw materials of production - materials which were available in plenty in the neighbouring area - it is pleasing to observe that the government of the day decided against the establishment of the factory in the Colombo district which was favoured by some foreign experts.¹² The availability of a large indigenous labour force and extensive local supplies of paddy straw have served to demolish the foundation of gloomy forecasts.

The construction of the aerodrome by the army, with assistance from the Public Works Department, was a great boon to the people of Batticaloa. The subsequent opening of the airport to passenger traffic foresees the possibility of air-freight of cargo.

The opening of a branch of the People's Bank has brought additional benefits to the capital-starved peasant

7. Silva, *op. cit.* page 592.

8. Canagaratnam, *op. cit.* pages 19 and 23.

9. Farmer, B. H. *Pioneer Peasant Colonization in Ceylon* (London, Oxford University Press, 1957) pages 121 and 147.

10. *ibid.* page 122.

11. Canagaratnam, *op. cit.* page 71.

12. Mission organised by the International Bank for Reconstruction and Development: *The Economic Development of Ceylon* (Baltimore, The Johns Hopkins Press, 1953), pages 284, 568, 569 and 570.

cultivators who are expected to make a significant contribution to food production in a predominantly agricultural district. This district capital was denied the services of the People's Bank till some small towns in other districts had been provided with them.

In the Kalkudah electorate in the northern part of the Batticaloa district, the construction of a bridge is expected to promote economic activity. The preliminary steps taken recently towards the realization of this objective show faith in the belief that provision of adequate communications should precede the economic upsurge of an area.

The extension of the railway track southwards would be of great benefit to the Batticaloa district. The Lady Manning Bridge spanning the Batticaloa Lagoon was expressly built for this purpose. The Mission to Ceylon from the International Bank for Reconstruction and Development noted in 1951 that while the estimated cost of laying a thirty mile railway track to Nintavur was only sixteen million rupees, an alternative route southwards would involve the government in an expenditure of over a sum of thirty million rupees.¹³

Another welcome step the Government might take, would be to establish an institution for imparting technolo-

gical knowledge. As far back as 1951, the World Bank Mission gave expression to the expectation of the government to erect a Technical College in Batticaloa.¹⁴

What Batticaloa needs is a Technological University on the Loughborough model.¹⁵

Another need is the popularization of Batticaloa as a tourist resort, for foreigners, who have had the good fortune to come here, have never ceased to raise hallelujahs concerning everything they had heard, seen, and fallen in love with, in this town lapped by waters harbouring the Singing Fish. One of them was Martin Wintergerst of Memmingen in Swabia, Germany. His travels took him among other places to St. Malo, Plymouth, Lisbon, Marseilles, Gibraltar, Alicante, Genoa, Sicily, Malta, Venice, and Amsterdam. His records, however, show that conditions similar to those in paradise prevailed in Batticaloa.¹⁶ Its picturesque setting should be made known to the world by the Tourist Board by means of articles and photographs. If the newly constructed hotel is inadequate to accommodate the resultant influx of tourists, the Rest House may be enlarged lengthwise so as to cover the unfenced triangular plot of land lying beyond the eastern end of the Rest House.

13. Mission Organised by the International Bank for Reconstruction and Development: op. cit., pages 648 - 649.

14. ibid., page 780.

15. The reference here is to the Loughborough University of Technology in Leicestershire, Great Britain.

16. Wintergerst, Martin, "The Wandering Swabian" in Raven-Mart, Major R. (Trans. & Ed.) Travels in Ceylon 1700 - 1800 (Colombo The Associated Newspapers of Ceylon Ltd., 1963), page 28.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் கால்நடை அபிவிருத்தி

மட்டக்களப்பு பாலும் தேனும் நெய்யும் பொங்கிவழியும் பொன்னு டெனப் பண்டைக்காலம்தொட்டே புகழ்பெற்றுள்ளது. இ த னு டை ய இயற்கை வளமும், செவ்வனே அமைந்துள்ளது. அடர்ந்து படர்ந் துள்ள காடுகளின் மத்தியிலே அமைந் துள்ள 'தளவாய்ப் புற்றரைகளும்' அவற்றையண்டிச் சிலுசிலுத்து வற் றுது ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ஆறுகளும், மாடு ஆடுகள் மேய்வதற்கும், உறங்குவதற்கும் ஏற்ற இடங்களாக அமைந்துள்ளன. இவ்வியற்கை வனப்பைக் கொண்டே நம் முன்னோர்கள் தங்கள் மாடுகளை செந் நெல் விளையும் வயல்களுக்கண்மையிலுள்ள தளவாய்களில் வளர்த்து வந்தார்கள். வயல்களில் அறுவடை முடிந்ததும், மாடுகளை வயல்களில் காலைபோட்டு எருவுக்காகக் கட்டியும்வந்தனர். கோடை, மாரியின்றி, புல்லுக்குப் பஞ்சமில்லாமல் தங்கள் மாடுகளை நன்றே பராமரித்து நற்பயனடைந்தும் வந்தனர் இந்நாட்டு மக்கள்.

ஆனால், மந்தைகளை விருத்தி செய்து அவற்றிடமிருந்து அடையும் பலாபலன்களைக் கூட்டுவதற்கோ, அதிகரிப்பதற்கோ அவர்கள் முயற்சி

எடுக்கவில்லை. தூய இரத்த அபிவிருத்தியின்றி மந்தைகள் உள்விருத்தியே (In-breeding) அடைந்து வந்தன. இதனால், காலத்தின் கரத்தில் எமது கால் நடைகள் சிறியவையாகவும், கோத்திரம் குன்றினவையாகவும் அமைந்துவிட்டன. அத்துடன் மக்கள் குடியேற்றத்திட்டங்களும், அதிக நெல் பயிரிடுக இயக்கமும் மந்தை வளர்ப்பின் ஆர்வத்தைக் குன்றச் செய்து விட்டன. நாட்டிற்குகந்த அபிவிருத்தித்திட்டங்கள் முன்னொரு கால் தீட்டப்படாது இருந்தமையால், காலப்போக்கில் எமக்கு வேண்டிய பால், இறைச்சி, முட்டை ஆகியவற்றைப்பிறநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

1968ம் ஆண்டின் புள்ளி விபரப் படி மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள கால்நடைகளின் தொகை பின்வருமாறு:—

பசு	— 50,268
எருமை	— 24,293
ஆடு	— 17,403
பன்றி	— 422
கோழி	— 124,574
தாரா	— 954

இவற்றிலிருந்து நாம் அடையும்
நாளாந்தப் பலன்கள்:-

பசுப்பால் — 14,957 போத்.
எருமைப்பால் — 12,776 போத்.
கோழி முட்டை — 15,538

இவற்றைவிட மாதமொன்றுக்கு
500 பசுமாடுகளை இறைச்சிக்கெனக்
கொழும்பு, கண்டி போன்ற பட்டி
னங்களுக்கு ஏற்றுவதுடன் சராசரி
300 மாடுகளும் இப்பகுதி மக்களின்
இறைச்சித் தேவையைப் பூர்த்திசெய்
வதற்கென அறுக்கப்படுகின்றன.
மேற் கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளிவிப
ரத்திலிருந்து மட்டக்களப்பு மாவட்
டத்தில் கால்நடை வளர்ப்பதால்,
இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை
விருத்தி செய்வதுடன், தனிப்பட்ட
டோர் பொருளாதாரத்தையும்
உயர்த்துவதற்கு உகந்த ஏதுக்கள்
இருப்பதை அறிகிறோம்.

தேசிய அரசாங்கம் 1955ம்
ஆண்டில் இலங்கைக்குகந்த ஐந்தா
ண்டு விவசாய விருத்தித் திட்ட
மொன்றை நிர்ணயித்து, அதன் பிர
காரம் இலங்கையில் எல்லாப்பகுதி
களிலும் விவசாய விருத்தித்திட்டம்
மாத்திரமன்றி, கால்நடை விருத்
தித்திட்டங்களையும் உருவாக்கிற்று.
வரண்ட பிரதேசம் எனக்கூறப்படும்
எமது மட்டக்களப்புப் பிராந்தியத்
தின் முன்கூறிய ஏதுக்களை அடிப்
படையாகக்கொண்டு பால், இறைச்சி
(ஆடு, மாடு, கோழி, பன்றி), முட்டை
போன்ற உணவுப் பொருட்களை அதி
கமாக உற்பத்தியாக்கத் திட்டங்க
ளும் கையாளப்பட்டன.

பாலும் இறைச்சியும்

எமது நாட்டில் பண்டைக்கா
லத் தொட்டுக் குளங்களையண்டியே

மாடுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. இக்
குளங்களின்ண்மையிற் பிரத்தியேக
மாக, மேய்ச்சல்தரை அமைந்துள்ள
'தளவா'யில் தற்போது திருந்திய
முறைக் காளை ஸ்தானங்கள் அமைக்
கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு காளை
ஸ்தானத்திலும் ஐந்து தூய இந்திய
இனமாகிய சிந்தி, தர்பாக்கார், சகி
பால் காளைகள் உண்டு. இக்காளை
கள் நாட்டுப்பசுக்கள் மேயும் இடங்
களுக்குத் தினமும் கொண்டுசெல்லப்
பட்டு அப்பசுக்கள் சினைப்படுவதற்
காக விடப்படுகின்றன. இதனால்
குறுகிய உருவமும் குறைந்த பாலும்
தரும் நாட்டுப்பசுக்களிலிருந்து உரு
வத்தில் பெரிதும், அதிக பாலைத் தரக்
கூடியதுமான கலப்பினச் சந்ததியை
உற்பத்தியாக்கக்கூடியதாயிற்று. இப்
படிப்பட்ட திருந்தியமுறைக் காளை
ஸ்தானங்கள் கதிரவெளி, மாங்கேணி
வாகனேரி, உறுகாமம், ஆயித்திய
மலை, தும்பங்கேணி, கடுக்காமுனை,
மண்டூர் ஆகிய இடங்களில் அமைக்
கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் பல
இடங்களிலும் இது போன்ற காளைச்
சேவை நிலையங்கள் அமைக்கப்படும்.
தூய இனக்காளைகளின் உபயோகத்
தைத் திட்டப்படுத்தும் பொருட்டு,
காளை ஸ்தானங்கள் அமைந்துள்ள
இடங்களிலும் அவற்றின் சுற்றூடல்
களிலும் உள்ள நாட்டு நாய்பன்
மாடுகளைக் கட்டாயமாக நலமடிக்க
வேண்டும். இன்றேல் வயது வந்த
நாய்பன் மாடுகளை இறைச்சிக்காக
விற்ப்பதுவிடலாம்.

மந்தைச் சட்டத்தின்கீழ் குறிப்
பிட்டுள்ளவாறு, மாடுகள் யாவும்
தக்கவிதிப்படி குறியிடப்பட்டு, பிரி
வுக்காரியாதிகாரி அவர்களின் ஆதர

வில், கிராம சேவையாளர் உதவியால் பதிவு செய்யப்படுகின்றன.

இம்முறையில் குறிசுடுதல் மாடுகளுக்கு அதிக துன்பத்தை விளைவிக்காதிருப்பதுடன், மாட்டுத்தோலின் தரத்தையும் பெறுமதியையும் உயர்த்தி, மாடுகள் களவு போவதையும் கட்டுப்படுத்துகின்றது.

பட்டினங்களிலும், அவற்றையண்டியுள்ள இடங்களிலும் வளர்க்கப்படும் மாடுகளை விருத்தி செய்யும் பொருட்டு பசுக்களை செயற்கை முறையில் சினைப்படுத்தும் ஒரு ஸ்தாபனம் மட்டக்களப்புக் கால்நடை வைத்தியர் கந்தோரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. பசுக்கள், காளைகளைத் தேடும் அறிகுறிகளைக் கண்டதும், சொந்தக்காரர் சினைப்படுத்தும் ஸ்தானத்திற்கு அறிவித்தால், குறைந்த செலவில் அதிக உயர்ந்த இனத்தைக் பெறக்கூடியதாயிருக்கும்.

கிராமப் புறங்களிலுள்ள வயல்களில் காலேபோட்டுக் கட்டி வரும் பசு, எருமை, மாடுகளை விருத்தி செய்வதற்கும் அரசாங்கம் திட்டங்களை வகுத்துள்ளது. இதன் பிரகாரம் பசு இனத்தை விருத்தி செய்யச் சிந்தி, தர்பாக்கார், காளைக்கன்றுகளையும் எருமை மாடுகளை விருத்தி செய்ய முழு காளைக்கன்றுகளையும் கால்நடை மாற்றீட்டுத்திட்டத்தின்கீழ் குறைந்த செலவில் பெற்றுக்கொள்ளலாம். முழு இன எருமை மாடுகள் சாந்தகுணமுடையவை, அதிக பாலைத் தரக்கூடியவை. அத்துடன் நம் நாட்டு எருமை இனம் போன்று சதா தண்ணீரில் உறைவதைத் தவிர்த்து, வெய்யிலையும்

வெப்பத்தையும் தாங்கக்கூடியவை. இதன்படி 1966ம் ஆண்டிலிருந்து 1969ம் ஆண்டுவரை 39 காளைகள் இத்திட்டத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ளன. மந்தை வளர்ப்போருக்கு குடியேற்றத்திட்டங்களால் ஏற்பட்டுள்ள மேய்ச்சல் தரை தட்டுப்பாட்டை நிவர்த்தி செய்வதற்கும், மேய்ச்சல் தரைகளின் தன்மையையும், தரத்தையும் உயர்த்துவதற்கும் வழிவகைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. மாவட்ட அதிபரின் தலைமையில் இயங்கும் மட்டக்களப்பு விவசாயக் குழுவில் இப்பிரச்சினை விவாதிக்கப்பட்டமையின் பயனாக கீழ்க்காணும் இடங்களில் மேய்ச்சல் தரைகள் ஒதுக்கி அமைப்பதற்குத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

கோறளைப்பற்று:-

பேரில்லாவெளி, தரவை, மாதவனம், ஓமடியாமடுக்குளம், களனியாமடுக்குளம், தோணிதாண்டகுளம், அம்பளத்தனாவெளி, மாங்கேணி, வெள்ளாமைச்சேனை.

ஏருஆர்ப்பற்று:-

கொட்டுக்காச்சி, அக்கரத்தெவ்வாளை.

மண்முனை வடக்கும் மேற்கும்:-

குதம்பா, குறவன்திடல், திவிலாளை, புழுகுநாவி, ஆயித்தியமலை.

மண்முனை தென் எருவில் போரீவுப்பற்று:-

நவகிரிஆறு, புழுகுநாவி, திவுளாளைக் குளங்களுக்கிடையிலுள்ள பூமி, தும்பங்கேணி.

சமயக்கட்டுப்பாடின்றி உணவாகக் கொள்ளக்கூடியது ஆடு, கோழி

களின் இறைச்சியே. போசாக்குச் சத்துக்கூடிய மாமிச உணவின் தேவையைப் பூர்த்திசெய்யும் முகமாக ஆட்டிறைச்சி, கோழியிறைச்சி உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் வழிவகைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. நமது நாட்டில் உள்ள ஆடுகளோ மிகவும் சிறியவை. ஒரு ஆடு சுமாராக 60-80 இரூத்தல் நிறையுடையது. இதனை இறச்சியாக மாற்றும் பொழுது 40-60 இரூத்தல் இறைச்சியையே பெறமுடியும். இதனால் ஆதாயம் குறைவதுடன் தேவைக்கு வேண்டிய அளவு இறைச்சி கிடைப்பதும் அரிதாகிறது. நம் நாட்டிலுள்ள ஆடுகளை யமுஷப்பாறி, பங்களுர்ரி போன்ற கடாக்களுடன் கலக்க விடுவதால் உருவத்தால் பெருத்திருப்பதும் அதிக இறைச்சி, பால் ஆகியவற்றை இலகுவில் தரக்கூடியதுமான ஒரு கலப்பு இனத்தை உற்பத்தியாக்கலாம். விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிமூலம் 'புறயிலாஸ்' (Broilers) என்னும் ஒரு கோழி இனத்தை உற்பத்தியாக்கியுள்ளார்கள். இக்கோழி ஒவ்வொன்றும் நான்கு இரூத்தல் தீனி சாப்பிடுவதின் நிமித்தம் உயர்தரமுள்ள ஒரு இரூத்தல் இறைச்சியை உடம்பில் உண்டாக்கும் பண்புவாய்ந்தவை. இதனால் குறுகிய கால எல்லையில் நவீன முறைகளைக் கையாண்டு தேவைமிக்கதும் போசாக்குடையதுமான கோழி இறைச்சியை உற்பத்தி செய்யமுடியும். இக்கோழிகளைக்கால் நடை வைத்தியர் மூலம் கரண்டக் கொலையிலுள்ள மத்திய கோழி ஆராய்ச்சி நிலையத்திலிருந்து பெறலாம்.

பன்றியிறைச்சியை யாம் காடுகளிலிருந்தே தற்சமயம் அதிகம்

பெறுகிறோம். பட்டினங்களில் உள்ள சோற்றுக்கடைகளிலும், எமது வீடுகளிலும் கழிக்கப்படும் உணவுகளைப் பன்றிகளுக்கு உணவாக அளிக்கலாம். வளர்க்கும் பன்றிகளுக்கு தவிடு, பிண்ணாக்குப்போன்ற உணவுகளுடன் கழிவு உணவைக்கலந்து கொடுப்பதால் பன்றி இறைச்சியைக்குறைந்த செலவில் உற்பத்தியாக்க முடியும். இதற்கு வெலிசறை அரசாங்கப் பண்ணையிலிருந்து 2-3 மாத சீமை இனமாகிய 'லாச்வைட்' (Large white) 'வேக்சயர்' (Berkshire) போன்ற பன்றிக்குட்டிகளைக்கொடுத்துதவுகிறார்கள்.

முட்டை

கோழி வளர்ப்பை ஊக்குவிக்கும் நோக்குடன் மட்டக்களப்பில் ஒரு 'பொரிப்பு நிலையம்' ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையத்தில் அதிக முட்டைகளை இடக்கூடிய இனங்களாகிய ஆர்.ஐ.ஆர்., வெள்ளை லெக்கோன், ஒஸ்ரலொப், வயிற்செக்ஸ், தூய இனக் கலப்பினங்களாகிய ஒஸ்ரோவைட், 'ரோ-வைட்' போன்ற கோழிக்குஞ்சுகள் விநியோகம் செய்யப்படுகின்றன. மாதமொன்றிற்கு 2,800 கோழிக்குஞ்சுகள் விற்பனைக்குண்டு. இவை அவ்வப்பகுதி விவசாயப் போதனாசிரியரின் அனுசரணையுடன் மாவட்டத்திலுள்ள பொதுமக்கள் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டு கொண்டுபோய் விற்கப்படுகின்றன. 'கரண்டக்கொலை' மத்திய கோழி ஆராய்ச்சி நிலையத்திலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட பேட்டு, சாவல் குஞ்சுகளும் வரவழைக்கப்பெற்று விநியோகிக்கப்படுகின்றன. பட்டினங்களில் கன்குள

முறையிலும் கிராமங்களில் வீட்டுப் புறங்களிலும் கோழிகள் வளர்ப்பதில் மக்களை ஊக்குவிப்பதின் நிமித்தம் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளும் 17,028 கோழிக்குஞ்சுகள் விநியோகம் செய்யப்பட்டுள்ளன. இதனால் எமது நாட்டு மக்களின் உபயோகத்திற்கு வேண்டிய முட்டைகளை எமது நாட்டிலேயே உற்பத்தியாக்குவதுடன், வயதுசென்ற பெட்டைக் கோழிகளையும், சேவற் கோழிகளையும் இறைச்சிக்கு உபயோகப்படுத்தவும் ஏதுவாயிருக்கிறது.

வைத்திய சேவை

கிருஷிக இலாகாவின் தாபரிப்பில் ஒரு மத்திய கால்நடை வைத்தியசாலை மட்டக்களப்பு பயனியர் வீதியில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. கால்நடைகளுக்கு ஏற்படும் உடல் நோய்களுக்கு வைத்திய, சத்திர சிகிச்சைகள் இங்கே செய்யப்படுகின்றன. மாடுகளுக்கு ஏற்படும் தொண்டை அடைப்பான், வாய் நோய், குரை நோய் போன்ற தொற்றுவியாதிகளையும் கோழிகளுக்கேற்படும் படுவான், அம்மை போன்ற வியாதிகளையும் தடுப்பதன் நோக்கத்துடன் கிராமரீதியாக கால்நடை வைத்திய உதவியாளர்கள் தடையூசி மருந்துகள் பாய்ச்சுகிறார்கள். அத்துடன் கால்நடைகளை விஞ்ஞான

ரீதியில் வளர்த்து நவீன முறையில் உணவூட்டி அவைகளிடம் இருந்து பெறும் பலாபலன்களை அதிகரித்துக் கொள்ளும் வழிவகைகளும் பொது மக்களுக்குப் புகட்டப்படுகின்றன.

வருடமொன்றிற்கு நோய்த் தடுப்பு மருந்து பாய்ச்சப்படும் மிருகங்களின் சராசரி எண்ணிக்கை மேல் வருமாறு:-

மாடுகள்:-

தொண்டை அடைப்பான் - 10,700

மாடுகள்:-

வாய் - குரை நோய் - 2,178

கோழிகள்:-

படுவன் நோய் - 26,000

கோழிகள்:-

அம்மை நோய் - 18,000

இதனால் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள தொற்று வியாதிகள் இம்மாவட்டத்திலுள்ள கால்நடைகளுக்கேற்படுவது குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இவைகளைப் பொதுமக்கள் நன்கு கவனித்து அரசாங்கம் இலவசமாக வழங்கும் உயர்ந்த ஆலோசனைகளையும், உதவிகளையும் பயன்படுத்தி, தங்கள் பொருளாதாரம், செல்வ வளம் என்பவற்றை உயர்த்திக்கொள்வதோடு இத்தகைய தேசிய அபிவிருத்திப் பணிகளிலும் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கின்றோம்.

வி. சிவலிங்கம்

அரசாங்க மிருக வைத்தியர்,
மட்டக்களப்பு.

மட்டக்களம்பு நெற் செய்கையின் பண்டைய மரபு

மட்டுநன்னாட்டின் தென்பகுதி வடக்குத் தெற்காக நீண்டு கிடக்கும் கடலேரியால் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால் அப்பிரிவுகள் எழுவான்கரை, படுவான் கரை என வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. படுவான் கரை முழுவதும் நெல்லினையும் பரந்த கழனிகள் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை விசாலித்துக் கிடக்கின்றன. இக் கழனிகளில் நம்முதாதையர் பண்டுதொட்டுக் கைக்கொண்டுவந்த நெற்செய்கை முறைகள் இப்பொழுது படிப்படியாகக் கைவிடப்பட்டு வருகின்றன. அம்முறைகளை எடுத்து இயம் பவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஏர்நாள்;—

சோதிடர்கூறிய சுபநாளில் உழவர் தத் தம் வயல்களுக்குச் சென்று, பொங்கல், பூசைகள் செய்து கடவுளை வணங்கித் தம் தொழிலைத் தொடங்குவர். காணி உரிமையாளராகிய போடிமார் தம் ஒவ்வொரு வட்டைக்கும், உழவர் குழுக்களை நியமிப்பர். அவர்களுள் அனுபவமும், ஆற்றலும் மிக்க ஒருவர் “முல்லைக்காரர்” எனப்படுவர். அவரே அந்த வயல்வேலை முழுவதற்கும் உத்தரவாதமுள்ளவராவர். அவரது தலைமையில் இயங்கும் உழவர்குழுவின் மேற்கூறியபடி சுபதினத்தன்று ஒன்றுகூடி “ஏர்நாள்” செய்வர். வயல்களுட்காணப்படும் “வக்கடை”களைக் கட்டி நீர் வெளியிற் செல்லர்து தடுப்பர். பின்னர் வயல்களுள் எருமைகளை இறக்கி மிதிவேலையை ஆரம்பிப்பர்.

மிதிவேலை:—

“நாளதுகேட்டு நார்க்கம்புவெட்டி
நல்ல கடாக்கள் தெரிந்து பிணைத்து”

நல்ல நாளில் யாவரும் அயலிலுள்ள காடுகளுக்குச் சென்று ஆத்தி, நறுவிலி மரங்களிலிருந்து நார் உரித்து அவற்றை முறுக்கித் திரித்தகயிற்றினால் எருமைகளைப் பிணைத்து “சிலுவுதண்ணீராய்” உள்ள வயலில் இறக்குவர். ஒருவர் சுமார் எட்டு மாடுகளை வரிசையாகத் தொடுத்து வயலை மிதித்துச் சேருக்க, ஏனையோர் வரம்புகட்டுதல், பெரிய முறிவுகள் கட்டுதல் போன்ற வேலைகளில் ஈடுபடுவர். மாடுகள் இசையில் இடுபட்டு நடப்பதற்காக, அவற்றின் பின்னாற் செல்வோர் “தாற்றுக்கோலை”த் தோளில் வைத்துக் கொண்டு பின்வருவன போன்ற பாடல்களைப்பாடுவர்.

“முன்னங்கால் வெள்ளையல்லோ —

செல்லனுக்கு முகம்நிறைந்த சீதேவி
மாணோடுந் தூரமெல்லாம் — செல்லநீ
தானோடவல்லவனோ
செல்லன் நடந்த நடை — இன்று
சொல்ல வொண்ணு அன்ன நடை
இந்த தடைதானோ — செல்லனுக்கு
இன்னமுண்டோ அன்ன நடை”

பிற்பகல் சுமார் ஒரு மணி, இரண்டு மணிவரை இவ்வாறு பாட்டுக்கள் பாடி, மாடுகளைக் கொண்டு வயல் சேருக்கப்படும்.

கால்புதையும் களித்தரையில் நீருள் மண்ணை வெட்டி எடுத்துச் சென்று வரம்

பிலுள்ள முறிவுகட்டுவதற்காக 'இல மண்கை' என்னும் தட்டு உபயோகிக்கப் படும். சுமார் பத்து அடி நீளமான இரு பாரமற்ற தடிகளின் நடுவில் அகலமான சலாகைகளை இணைத்துத் தட்டுப்போல் கட்டி, முன் ஒருவர் பின் ஒருவராக நின்று, கைத்துரக்காக மண்ணை எடுத்துச் சென்று முறிவுகட்டுவர்.

இப்பகுதி வயல்கள் நீண்டு பரந்த நிலப் பரப்பைக்கொண்ட காரணத்தால், நாற்று நடும் வழக்கம் அக்காலத்தில் இருக்கவில்லை. நெல்முளைகளை, பண்படுத்திப் பரம்படித்த வயல்களில் விதைக்கும் வழக்கமே இன்று வரை நடைமுறையில் இருந்துவருகின்றது.

காவல்முறை:-

பயிரேறியவுடன் வட்டை விதானை, வட்டை அதிகாரி என்போர் பரந்த வயல் வெளி அனைத்தையும் உள்ளடக்கிச் சுற்றிக் கதிகால் வேலி கட்டுவதற்கு, ஏக்கர் வீதப்படி அளந்து கொடுப்பார்கள். குறிக் கப்பட்ட கால எல்லைக்குள் கமக்காரர் உரிய முறைப்படி, ஒரு சாணுக்கு மூன்று கதி காலாகக் குத்திநட்டு, நான்கு வரிச்சுகளும் கட்டி அவ்வவர் வேலிகளின் அருகிற் காவற் பரண்களும் அமைப்பார்கள். இவ்வாறு செய்யத் தவறுவோர் வட்டை விதானை யால் நீதித்தலத்திற் தண்டிக்கப்படுவர்.

க தி ர் க ள் முற் றி அறுவடைகாலம் நெருங்க நெங்கக் காவலும் மிக்க சிரத்தையுடன் நடைபெறும். ஒரே கண்டமாக வுள்ள பரந்த வட்டையைச் சுற்றி உள்ள நாற்றுக்கணக்கான பரண்களிலும் உழவர் ஒவ்வொருவரும் மாலை ஏழுமணிக்கே காவல் புரியச் சென்றுவிட வேண்டும். அவ்வேளை வட்டை அதிகாரி என்பார் முதலாவது பரணிலுள்ளவரிடம் வந்து பின்வரும் 'விய ளத்தை' (செய்தியை) உரத்துச் சொல்லு மாறு பணிப்பர். உடனே அந்தக்காவலாளர் அடுத்தபரணிலுள்ளவரை விழித்து,

“பொழுதுபட்டு ஒரு சாமமாய்ப்

போயிற்றும்

காவலுக்கு வந்தவர் வராதவர்

யாரென்று தெரியாதாம்

இரண்டுதலைவேலிக்கும் கொத்து

இழுத்துக்கொடி இழுத்து மிக்க எச்சரிக்கையான காவல்

பார்க்கட்டாம்

நானைக்காலையில் வட்டைவிதானையும்

வட்டை

அதிகாரியும் வட்டை வளைத்து

வருவார்களாம்

தனியன்பன்றி உள்பட்டால்

மூன்று அடியாம்

கிளைப்பன்றியுள்பட்டால்

பன்னிரண்டு அடியாம்

மாடுஉள்பட்டால்

பன்னிரண்டு அடியாம்

இந்தச் சத்தம் ஓரவேலிக்குப்

போனவுடனே

எல்லாரையும் ஒரேசத்தமாகக்

கூ. என்னட்டாம்”

இவ்வாறு இவர் கூறியபடியே அடுத்த பரணில் உள்ளவர் இவ் “விடயத்தை”க் கூற அது ஒவ்வொருவராலும் கூறப்பட்டு ‘அவ்வியளம்’ தொங்கலில் உள்ள பரணைச் சேரும். பின் அங்கிருந்து யாவரும் ஒன்றுபட்ட குரலில் “கூ” எனச் சத்தமிடுவர். ‘வியளம்’ சொல்லி இரண்டு மணித் தியாலங்களின்பின் மேற்படி அதிகாரி, தமது ஆணைக்கோலாகவுள்ள ஒரு நீண்ட தடியை முதலாவது பரணிலிருந்து வேலிக் காவலாளனிடம் அனுப்புவார். இதுவும் அவ்வாறே ஒவ்வொரு பரணில் உள்ளவராலும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டுத் தொங்கற் பரண்வரை சென்று, மீண்டும் ஆரம்பித்த இடத்தைச் சேரும். அடுத்த யாமத்தில் “சுகடை” எனப்படும் ஒரு தகரம் அனுப்பப்படும். அதையும் காவல்புரிபவர் அடித்து ஒலி எழுப்பிக்கொண்டு சென்று அடுத்த பரணிற் கொடுக்க அவ்வாறே அதுவும் தொங்கற் பரண்வரைசென்று மீளும். இவ்வாறே, காவல் புரிபவர் நான்கு சாமமும் நித்திரையின்றி இருப்பதற்காகவும், காவலிற் கருத்தூன்றி இருப்பதற்காகவும் வசதிகள் செய்யப்படும்

யாவரும் குறிப்பிட்டபொது இடத்திற் காலே ஆறுமணிக்கு வந்து சேரவேண்டும். பின்னர் வட்டைவிதானையின் தலைமையில்

NATIONAL ASSETS

LOOK BACK on the glories of
Polonnaruwa & Anuradhapura

LOOK FORWARD to Industrial progress
with local resources and
local enterprise

From paddy straw, illuk grass, bagasse,
and waste paper
comes

HIGH QUALITY PAPER & BOARD

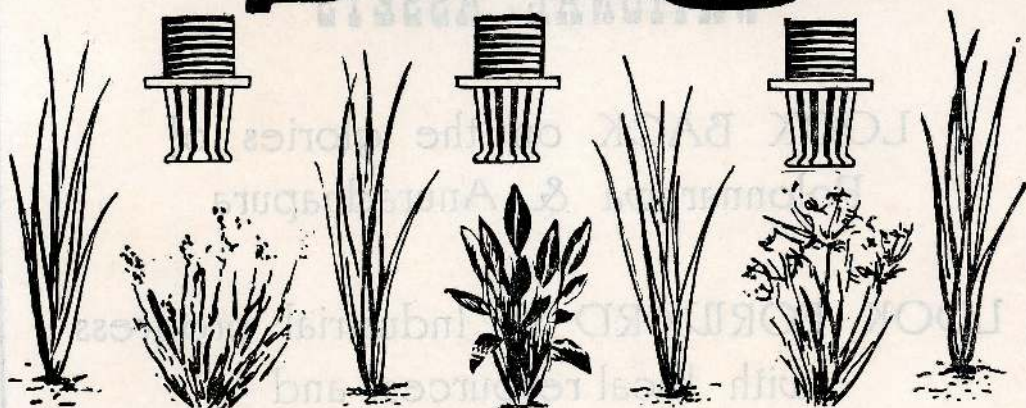
Manufactured by

THE EASTERN PAPER MILLS CORPORATION,
356, Union Place,
Colombo - 2.

Telephone { **25325**
25326
25327

ஹெடோனஸ்

**களைகளை ஒழித்து,
பயிர்களைக் காத்து,
வருவாயைப் பெருக்கும்**

ஹெடோனஸ் அதிசிறந்த களைகொல்லி. வயல்களில் - குறிப்பாக நெல்வயலில் - தலைதூக்கும் சகல அகன்ற இலைக் களைகளையும், சிக்கனமாக, உடனடியாக, முற்றாக, அழித்தொழிக்க வல்லது ஹெடோனஸ்! நெல்வயலில், விதைத்து 3-7 வாரத்துள் அதைப் பாவிக்க வேண்டும். ஹெடோனஸ், விளைச்சலை வெகுவாகப் பெருக்கும். அது இரண்டு ரகங்களிற் கிடைக்கும். ஹெடோனஸ் "எம்" - 40% எம். சி. பி. ஏ. கொண்டது. ஹெடோனஸ் "டீ" - 55% 2.4 டீ கொண்டது. சிக்கனமாக, சிறப்பாகப் பயிர்களைக் காப்பது - ஹெடோனஸ். அது, களவு செய்ய முடியாத போத்தலிற் கிடைக்கும்.

உற்பத்தியாளர் :
பேயர்
லீவர்கூசன்
மேற்கு ஜெர்மனி

இலங்கையில் விநியோகஸ்தர் :
ஹேக்கெம் லிமிட்டெட்
400, டின்ஸ் வீதி, கொழும்பு 10.

நடைபெறும் கூட்டத்தில் குற்றவாளிகளின் பெயர்கள் வாசிக்கப்படும். உடனே அவர் மன்றின் நடுவில் பிரம்புடன் நிற்கும் அதிகாரியின் முன் வந்து குப்புறப்படுப்பர். உடனே அதிகாரி தம்பிரம்பைத்தோள் வரை உயர்த்தி நுனி நிலத்தில் படும்படி ஒங்கி அடிப்பர். குற்றத்திற்கேற்ற தொகையான அடிகளை வழங்குவர். இவ்வாறு நாடோறும் நடைபெறும். இதனால் யாவரும் தவறுது காலலுக்குச் சென்று பயிரைக் காக்கவேண்டி நேரிடுகின்றது.

அறுவடை:-

நெற்பயிர் நன்கு விளைவெய்தியதும் சுபநாளில் அறுவடை ஆரம்பிக்கப்படும். நாலரைமுழ நீளமுடைய தடியினால் பதினாறு கம்பு நீளமும், ஏழு கம்பு அகலமுங்கொண்ட பங்குகளாக அறுவடைப் பங்குகள் அளந்து கொடுக்கப்படும். தொழிலாளர் பலர் அவ்வவர் ஆற்றலுக்கேற்ப ஒன்றோ, இரண்டோ அல்லது அதற்கு மேற்படவோ பங்குகளைப் பெற்றுக் கதிர்களை அரிந்து “உப்பட்டி” யாக்குவர். ஒரு பங்கு வெட்டினால் ஒரு மரக்கால் நெல்லைக் கூலியாகப் பெறுவர். இவ்வாறு வெட்டப்பட்ட கதிர்கள் யாவும் “சூடுகளாக” (போர்) வைக்கப்படும். யாவர்க்கும் வசதியான சுபதினத்தில் சூடுபோட (போரடிக்க)த் தொடங்குவர்.

சூடுபோடுதல்:-

இதற்குப் பல முன் ஆயத்தங்கள் செய்யப்படும். காட்டிற் சென்று “கோலம்”, ‘கட்டைமிலாறு’ என்னும் கருவிகளை ஆயத்தஞ்செய்வர். “பன்னல்” என்னும் செடியிலுள்ள அலம்பல்களை ஒரு முழ நீளத்தில் தறித்து அடுக்கிக் கட்டி நீண்ட தடியின் நுனியில் ஏற்றுவதே “கோலம்” எனப்படும். இது நென்மணிகளை ஒன்றாகக் குவிப்பதற்கு உதவுந் ஆயுதமாகும். நீளமான பரந்த “நெல்லி” மிலாறு கொண்டு கட்டப்படுவதே “கட்டைமிலாறு” ஆகும். களத்தில் வைக்கோல் நீக்கப்பட்டபின் தூசிகளை அகற்றுவதற்கு இது உபயோகப்படும். சூடுபோடுங் காலம் முழுவதும் நெற்களம் மிக்க புனிதத்தன்மையுடன் விளங்கும்.

அரக்குப்புதைத்தல்:-

முல்லைக்காரன் சூடுபோடுவதற்கு முதல்நாளன்று கோயிலுக்குச் சென்று கடவுளை வணங்கி, ஒரு முட்டியில் தீர்த்தம் பெற்று வருவான். முன்னமே செதுக்கிவைக்கப்பட்ட சூட்டுக் களவட்டியின் மத்தியில் அன்று பிற்பகல் அரக்குப் புதைத்தல் நடைபெறும். ஒரு சிறுபெட்டியுள் விலையுயர்ந்த பொருள்களான இரத்தினம், தங்கம், வெள்ளி, வலம்புரி இடம்புரிச்சங்குகள் வலம்புரிக்காய் முதலிய பொருள்களை அடைத்துக் களத்தின் மத்தியில் குழி தோண்டிப் புதைத்து, தோண்டப்பட்ட மண்ணினால் ஒரு பிள்ளையார் சமைத்து நெற்கதிரால் அமைக்கப்பட்ட பீடமொன்றில் பிள்ளையாரை இருத்திப் பொங்கல் பூசைகள் செய்த பின்னரே களத்தில் சூடு தள்ளப்படும். வளைந்த கம்பாகிய “வேலையாளனே” இதற்கு உபயோகிக்கப்படும் ஆயுதமாகும். உழவர் யாவரும் வேலை செய்யும் பொழுது தலையில் “மருந்துவளை யம்” எனப்படும் முடக்கொத்தான் கொடியாலாக்கப்பட்ட வளையத்தைத் தரித்துக் கொள்வர். ஆல், அரசு அத்திப்பட்டைகள், முதிரை, வேம்பு, முடக்கொத்தான், நாளுகரந்தை என்பவற்றின் இலைகள் முதலிய வற்றைச் சேர்த்து வைக்கோலால் முறுக்கப்பட்ட புரி ஒன்று களத்தைச் சுற்றி நிலத்திற் போடப்படும். இது “காவற்புரி” என அழைக்கப்படும். நெற் களத்திற் பேசும்மொழியும் வேறுபட்ட குழுக்குறியாகவேயிருக்கும். எடுத்துக் காட்டாகச் சில வருமாறு:- வீட்டைக் கூரைக்கோடு என்றும், நெல்லைப் பொலியென்றும், பாக்கைக் கருங்காய் என்றும், வண்டியை ஆடுகாலன் என்றும், மரக்காலைக் கணக்கன் என்றும் அழைப்பர். அங்கு பேசும் சகல வார்த்தைகளும் இவ்வாறே மாற்றிப் பேசப்படும். பூதங்களால் நெல்வாரிச் செல்லப்படாதிருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே இவ்வழக்கம் கைக்கொள்ளப்படுகிறது.

சூடுபோடும்போது குரல் காட்டிப் பாடும் இனிய பாடல்களோ பல. அவற்றுட் சில வருமாறு:

“பொலி பொலிதாயே பொலி
தம்பிரானே பொலி

பூமி பொலி பூமாதேவித்தாயே
மண்ணின்களமே மாதாவே

நிறைகளமே
பொன்னின்களமே பூமாதேவி அம்மா
பொலி பொலி பொலியோ''

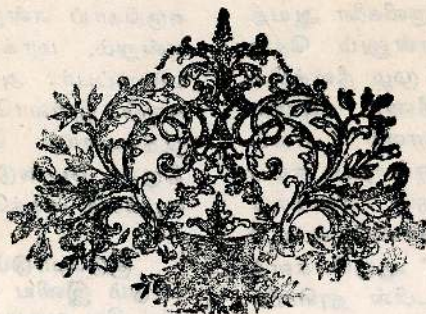
''நாளது கேட்டு நார்க்கம்பு வெட்டி
நல்ல கடைக்கள் தெரிந்து பிணைத்து
ஏரது பூட்டி இடம்பட உழுது
எல்லை யில்லாத செந்நெல் விதைத்துச்
சோழன் எருது தொண்ணூறுயிரம்
பாண்டியன் எருது பன்வீராயிரம்
இரவும் பகலும் ஏற்றி இழுக்கப்பொலி
பொலி பொலி பொலி யோ''

இவ்வாறு பத்துப் பதினைந்து நாட்கள்
இரவும் பகலும் பயபக்தியுடன் குடு
போடும் வேலை நடைபெறும். ஒவ்வொரு
நாளும் போடியாரின் சமூகத்தில் நெல்
அளந்து கணக்கெடுக்கப்பட்டுப் பட்டடையி
ல் இடப்படும். ஈற்றில் விதை நெல்

சோற்றுநெல் (உழவர்க்குக் கொடுத்தபடி)
மாட்டுநெல் எவ்வளவென்று கணிக்கப்படும்.
பின் ஐம்பது வீத வட்டியுடன் சேர்த்துப்
போடியாருக்குப் போகவேண்டிய நெல்
வண்டிகளில் ஏற்றப்படும். அத்துடன் விளை
வில் பத்துக்கு இரண்டு, அல்லது மூன்று
என்ற விகிதத்தில் காணி ஆயமும் போடி
மாரால் அறவிடப்படும். கொண்டு சென்ற
நெல்லை இந்த உழவர்களே போடிமார் வீட்
டில் பட்டடைகளாகக் கட்டுவர். போடி
மார் வீட்டுக்குப் புதிர்காவும் நாளன்று
உழவருக்குச் சிறந்த விருந்துபசாரம் நடை
பெறும். இதுபோல் முல்லைக்காரனும் தம்
குழுவினருக்கு''முல்லைச்சோறு''கொடுக்கும்
வழக்கமும் உண்டு.

இன்று விவசாயம் இயந்திரமயமாக
கப்பட்டு ஒரு தனி மனிதன் பல ஏக்கரைச்
சில நாட்களில் செய்யும் வாய்ப்பு உள்
டானபடியால், மேற்படி சம்பிரதாயங்கள்
அவசியமற்றனவாய் விட்டன.

வி. விசுவலிங்கம்,
கனுவாஞ்சிக்குடி.

வினாச்சலை அதிகாரித்து
நாட்டின் விருத்திக்கு உழைத்துவரும்
விவசாய மன்னர்கள்.

பெரும்போகம்
1966/67, 1967/68, 1968/69.

வா

ழைச்சேனையைச் சேர்ந்த திரு. சிதம்பரப் பிள்ளை சத்திரபாலன் என்னும் இளைஞர் 1966/67ம் ஆண்டு பெரும்போக நெற்செய்கைப் போட்டியில் ஏக்கருக்கு 130 புசல் விளைவைப் பெற்று மட்டக் களப்பு மாவட்டத்தில் 1ம் பரிசைப் பெற்றுள்ளார். இவர் 1967/68ம் ஆண்டு பெரும்போக நெற்செய்கைப் போட்டியிலும் 138 புசல் நெல் விளைவைப் பெற்று 2ம் பரிசைப் பெற்றுள்ளார்.

இவர் அரசாங்கத்தில் பெரிய உத்தியோகத்தை வகிக்கும் ஒருவரின் புதல்வராயும் படித்த வாலிபராயுமிருந்தும், விவசாயத்தில் தனது முழுநேரத்தையும் அர்ப்பணித்துள்ளதன் காரணமாக வாழைச்சேனைப் பிரிவில் மற்றும் ஏனைய விவசாயிகளுள் ஒரு முன்மாதிரியான விவசாயியாகத் திகழ்கின்றார்.

இவ் இளைஞரின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றி மட்டக்களப்புப் பிரிவில் படித்த இளைஞர்களும் உத்தியோக மோகத்தைக் கைவிட்டு விஞ்ஞான ரீதியில் விவசாயம் செய்து மட்டக்களப்பின் பொருளாதாரத்தை முன்னேற்ற வேண்டுமென்பதே இவரது பேரவா.

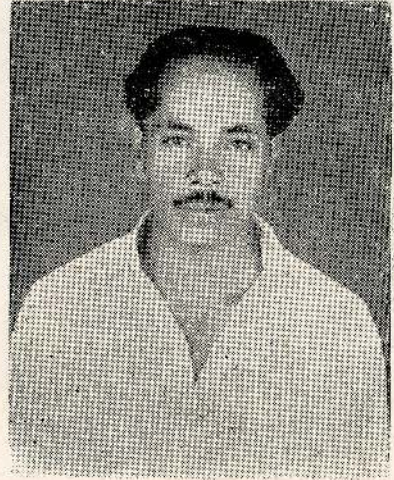
கி

ரான் என்னும் கிராமத்தைச் சேர்ந்த திரு. கனகசபை என்னும் பரம்பரைக் கமக்காரராகிய இவர் 1967/68ம் ஆண்டு பெரும்போக நெற்செய்கைப் போட்டியில் ஏக்கருக்கு 153 புசல் விளைவைப் பெற்று மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 1ம் பரிசைப் பெற்றுள்ளார். இவர் 1966/67ம் ஆண்டு பெரும்போக நெற்செய்கைப் போட்டியில் ஏக்கருக்கு 116 புசல் விளைவைப்பெற்று 2ம் பரிசைப் பெற்றுள்ளார்.

இவர் ஆரம்பத்தில் தனக்குச் சொந்தமான 4 ஏக்கர்க் காணியில் நெற்செய்கை செய்து ஏக்கருக்குச் சராசரியாக 25 புசல் விளைவைப் பெற்று வந்துள்ளார். இவர் 1964ம் ஆண்டு தொடக்கம் விவசாயப் பகுதியினருடன் தொடர்புகொண்டு படிப்படியாகத் தனது நெல் விளைவைக் கூட்டிவந்துள்ளார்.

இவரது பொருளாதார முன்னேற்றத்தின் காரணமாக அயலில் உள்ள நெற் காணிகளையும் குத்தகைக்கு எடுத்து அதிலும் விஞ்ஞான ரீதியில் விவசாயம் செய்து இன்று மேற்படி கிராமத்தில் ஒரு பிரமுகராக விளங்கிவருகின்றார். இன்று இக்கிராமத்திலுள்ள ப. நோ. கூ. சங்கத்தின் தலைவரும் இவரே.

விவசாய விஸ்தரிப்பு நிலையத்திற்கு அருகாமையில் வசித்துவருவதால்தான், தான் இந்த நிலைமைக்கு வந்துள்ளதாயும் எப்போதும் தான் விவசாய இலாகாவுக்கு நன்றி உள்ளவரென்றும் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறார்.

முறக்கட்டான்சேனைக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த படித்த வாலிபரான திரு. கே. சிவனடியான் என்பவர் அரசாங்க உத்தியோகத்தை நம்பியிராது, கஷ்டமான போக்குவரத்தையும் பொருட்படுத்தாது தரவைப் பகுதி நெற்காணியில் நெற்செய்கை செய்து, 1967/68ம் ஆண்டு நெற்செய்கைப் போட்டியில் ஏக்கருக்கு 131 புசல் விளைவைப்பெற்று மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் மூன்றாம் பரிசைப் பெற்றுள்ளார்.

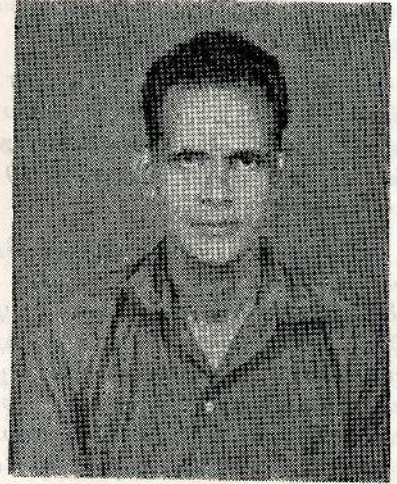
இவருக்குச் சொந்தமான நெற்காணி இல்லாமல் இருந்தும் அரசாங்கத்திடமிருந்தும் காணி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் தரவையில் ஐந்து ஏக்கர் காணி பெற்று விவசாயம் செய்துவருகின்றார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவரைப்போன்ற எல்லா வாலிபர்களும் உழைப்பின் மகத்துவத்தை உணர்ந்து கஷ்டங்களைப் பொருட்படுத்தாது விவசாய இலாகா உத்தியோகத்தர்களின் அறிவுரைகளின்படி விவசாயம் செய்து முன்னேறவேண்டும் என்பதே இவரது பேரவாவாகும்.

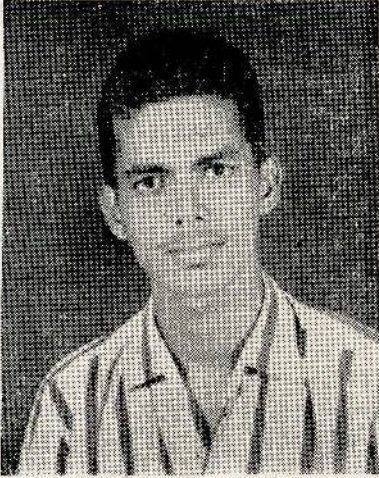
கரடியன் ஆறு என்னும் கிராமத்தைச் சேர்ந்த திரு. கே. சின்னத்தம்பி என்னும் பரம்பரைக் கமக்காரராகிய இவர் 1968/69ம் ஆண்டு பெருப்போக நெற் செய்கைப் போட்டியில் ஏக்கருக்கு 229 புசல் விளைவைப் பெற்று மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 1ம் பரிசைப் பெற்றுள்ளார்.

இவர் ஆரம்பத்தில் 1947ம் ஆண்டு கரடியனாறு குடியேற்றத் திட்டத்தில் 5 ஏக்கர் நெற் செய்கைக் காணியும் 3 ஏக்கர் மேட்டு நிலக் காணியும் பெற்று நெற்செய்கையும் மேட்டு நிலப் பயிரும் செய்து வந்துள்ளார். பின் 1962ம் ஆண்டிலிருந்து விவசாய இலாகாவுடன் தொடர்புகொண்டு அவர்களின் அறிவுரைகளைக் கையாண்டு திருந்திய நெல் சாகுபடி செய்து படிப்படியாக விளைவைக் கூட்டிவந்துள்ளார்.

இவரது பொருளாதார முன்னேற்றத்தின் காரணமாகவும், விடாமுயற்சியின் காரணமாகவும் அயலிலுள்ள நெற்காணிகளை குத்தகைக்கு எடுத்து ஏறக்குறைய 80 ஏக்கர் விஸ்தீரணத்தில் விஞ்ஞானரீதியில் வேளாண்மை செய்து தற்போது 3 உழவு இயந்திரங்களும், 1 காரும், 2 பவர் ஸ்பிரேயர்களும் தனது சொந்தத்தில் வாங்கியுள்ளார். மேலும் திருந்திய முறைகளைக் கையாண்டு கூடிய விளைவைப் பெறுவதே இவரது குறிக்கோளாகும்.

கிரடியனாறு என்னும் கிராமத்தைச் சேர்ந்த திரு. சின்னத்தம்பி நவரத்தினம் என்பவர் ஏறக்குறைய 4 ஆண்டு காலமாக விஞ்ஞான முறையில் வேளாண்மை செய்து 1968/69ம் ஆண்டு பெரும் போக நெற்செய்கைப் போட்டியில் ஏக்கருக்கு 184 புசல் விளைவைப் பெற்று மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 2ம் பரிசைப் பெற்றுள்ளார்.

இவர் ஆரம்பத்தில் தனது தகப்பனாராகிய திரு. சின்னத்தம்பி அவர்களோடு கூட்டு வேளாண்மை செய்து பின்பு தனது விடாமுயற்சியால் 1967/68ம் ஆண்டு, பெரும்போகத்தில் தனித்து நெற்காணி குத்தகைக்கு எடுத்து தனது சொந்தச் செலவில் ஏறக்குறைய 10 ஏக்கர் வேளாண்மையை விவசாயப் பகுதியினரின் ஆலோசனைப்படி விவசாயம் செய்து வருகிறார்.

1969/70ம் ஆண்டு பெரும்போகத்தில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் நெற்செய்கைப் போட்டியில் 1ம் பரிசைத் தட்டிக்கொள்வதே இவரது முக்கிய எண்ணமாகும்.

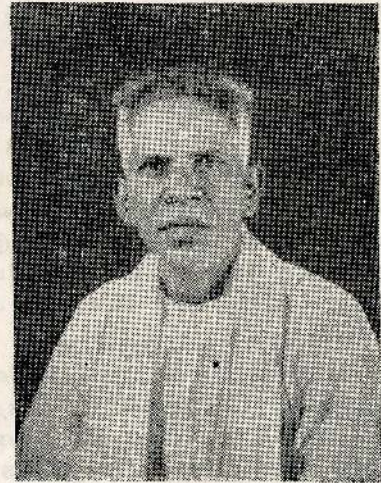
சேங்கலடி கிராமத்தைச் சேர்ந்த திரு. ஏ.

சீனித்தம்பி அவர்கள் 1968/69ம் ஆண்டு பெரும் போக நெற்செய்கைப் போட்டியில் ஏக்கருக்கு 172 புசலைப் பெற்று மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் மூன்றாம் பரிசைப் பெற்றுள்ளார்.

இவரது குடும்பம் பரம்பரை விவசாயிகளாகும். விவசாயப் பகுதியாரின் திருந்திய முறைகளை இவர் அறியாமல் இருந்த காலங்களில் தமது நெற்செய்கையில் சராசரி ஏக்கர் விளைவாக 30 புசல்களை பெற்று வந்துள்ளார்.

பின்னர் 1960ம் ஆண்டு தொடக்கம் விவசாயப் பகுதியார் சிபார்சு செய்யும் திருந்திய முறைகளைக் கையாண்டு படிப்படியாக முன்னேறியுள்ளார். இவர் பொருளாதார முன்னேற்றம் அடைந்தபடியால் 1967ம் ஆண்டில் ஓர் புதிய உழவு இயந்திரத்தை வாங்கக்கூடியதாக இருந்தது. எல்லாத் திருந்திய முறைகளையும் சரிவரச் செய்தமையால் 1968/69ம் ஆண்டு பெரும் போகத்தில் மேற்படி இடத்தை அடைந்துள்ளார்.

இவருடைய நோக்கம் 1969/70ம் ஆண்டு பெரும்போக நெற்செய்கையில் இம்மாவட்டத்தில் முதலாம் இடத்தைப் பெறுவதே!

LET LISTER

DIESEL ENGINES POWER YOUR PROJECTS

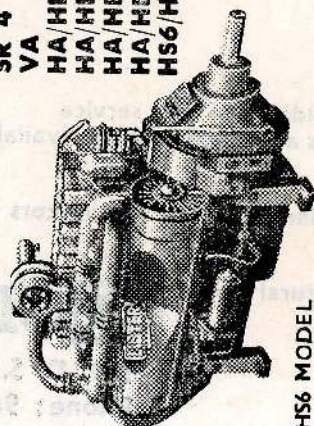
Lister air cooled and water cooled diesel engines can now be obtained under the Government's liberalised policy of imports on Open General Licence. For best results in your own projects make use of the most reliable Diesel Engine in the world.

- * World Wide reputation for robustness and long life.
- * Immediately adaptable for a wide range of applications Water Pumps, Generating Sets, Power for Rice Mills, Coir and D/C Mills, Stone Crushers, Rubber Mills etc., etc.
- * Spare parts readily available.

AIR COOLED TYPE

Better efficiency, economy and power/weight ratio - cheaper than water-cooled and less parts to wear.

TYPE	HORSEPOWER
LR 1	5.25
LR 2	10.5
SR 1	7.75
SR 2	15.5
SR 3	23.25
SR 4	31.0
VA	7.5
HA/HB/HR 2	22/26/29.5
HA/HB/HR 3	33/39/44
HA/HB/HR 4	44/52/59
HA/HB/HR 6	66/78/88.5
HS6/HR56	90/102

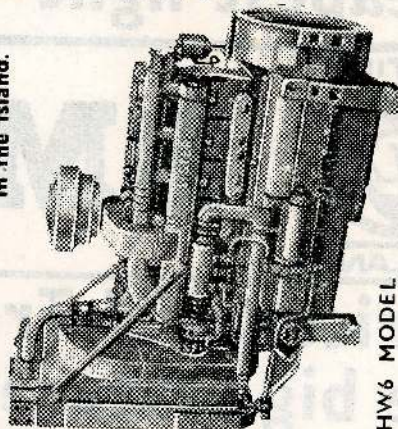

HS6 MODEL

WATER COOLED TYPE

Tested and tried in the most severe conditions in Ceylon. Still the most popular and reliable diesel engines in the island.

TYPE	HORSEPOWER
6/1	6
8/1	8
12/2	12
16/2	16
HW 2	22
HW 3	33
HW 4	48
HW 6	72
HWS 6	90
JP/JS 3	35/43.5
JP/JK 4	46/62
JP/JK 6	70/90
TS 3	125

HW6 MODEL

HARRISONS LISTER ENGINEERING LTD.

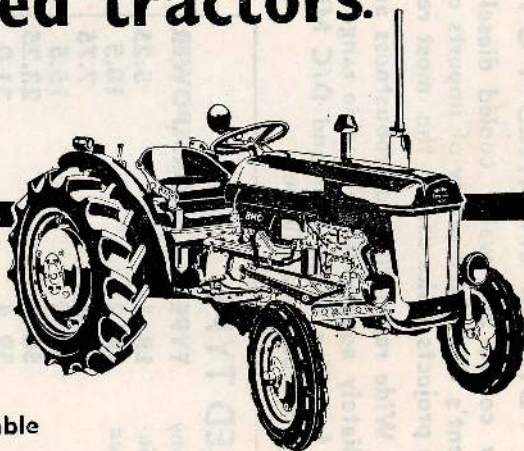
45, MORGAN ROAD, COLOMBO 2. TEL: 31744/6 GRAMS: "HARRILIST".

**At Rs. 15,275/-
Available ex-stock.
B.M.C. Mini Tractor
Cheapest light 4 wheeled**

**Agricultural Tractor with all
the big features of the higher
horse-powered tractors.
Implements
to match**

Islandwide after sales service
facilities and spares readily available

Particulars from Sole Distributors

Agricultural Division,

COLLETES LTD

101, D. S. Senanayake Mawatha, Colombo 8.
Phone: 96101 - 5 (5 lines) and 93401/2

Perch (S: 'Modha'; T: 'Koduva'); Breams including the Silver or Black Bream (E: 'Brown Triple-tail'; S: 'Oleya'; T: 'Karu-mural'); one or two species of Ambassis (E: 'Glass-Fish' or the 'Glassy Perchlet'); — a translucent fish, which was shown me to satisfy my curiosity); Cat-Fish (S: 'Gal-Angulava'; T: 'Keluthy' or Keleru); Siganids (E: 'Surgeon Fish'; S: 'Orava'; T: 'Ora'); Grey Mulletts (S: 'Godaya'; T: 'Manalai') in passing shoals; Pearl Spots (S: 'Koraliya'; T: 'Sethel') "Gobeyas", Govies; and Blennies.

And deeper down, he found Red Snappers (S: 'Thambalaya'; T: 'Adallu') on masses of rocks, and there were also (as we ourselves saw just below the surface of the boat) numerous large, white, gleaming Jelly-fishes (which did not sing, but for which Jonklaas had a pet aversion, as contact with them irritated his skin). He pointed out, to our great surprise, that though at several points we in the boat could not hear the music, he was able to hear them "down under" in varying degrees of intensity — that is to say, the deeper he dived, the louder became the "Croaks", due perhaps, he thought, to the acoustical properties of salt water. And, right at the bottom, he stated that, curiously enough, there was no music at all. This statement alone, apart from his other arguments, seemed to shatter the theory, which I and others previously held, that the singers were shells, simply because, on previous occasions, we heard the strains only at definite spots or at particular times at the surface, from the boat.

Apart from the "croaks" (the low bass notes heard towards the end of the vibrations, and which were often ridiculously attributed to frogs which did not inhabit salt water), the other musical notes, Jonklaas said, were not heard at the bottom which was composed of ooze and so devoid of much fish life, not even molluscs. But these latter sounds were heard (according to him) "well above the bottom", though not on the surface, or where there were no strong currents.

Our spearman also discovered that the musical notes were distinct from "croaks". The former he described as "single notes of rather medium pitch coming as from a harp, or from the plucking of violin strings when tuning". He compared them also to "the sounds produced when a fairly long pin, held firmly at various lengths between the front teeth, was plucked at intervals". In regard to the audible, sharp, well-defined sounds, however, he was of opinion that they could emanate only from fishes. To clear my doubt, he called my attention to the fact that, in the film "Voices of the Deep", he was able to hear that certain fishes of Chesapeake Bay in the U. S. A. made similar sounds. And some of our own fishes (like the Black Bream-Tamil: 'Karu-mural'), as I know, uttered noises, too, when taken out of the water, let alone the sounds they produced under it.

While summing up his conclusions, Jonklaas was of opinion that the "croaks" were uttered by one kind of fish or more, for example, the Cat-Fish, or the Silver Bream or the

Tiger-Fish or Crescent-Fish; S: 'Gonga' or 'Iri-Bateya'; T: 'Palinkichaan'; — all found deep at or near the lagoon bottom.

The other (more pleasant) sounds, he thought, were produced by the nocturnal Glass-fishes (Ambassis), which were in evidence at the level at which he heard them

"The final verdict, however, cannot be given without further investigations", he remarked. "Mine is only a conjecture based on a preliminary first-hand research, and the problem can probably be solved much nearer, if each of the species I have listed — and also other fishes — can be

reared under similar conditions, say, in separate aquariums".

He added that the sounds should be carefully recorded with very sensitive instruments in order to trace the type of sounds heard in the lagoon. For this purpose, he owned that he was not competent enough, and that a more experienced person, like an expert ichthyologist, should take up the matter from where he had left, for more intensive research, in order to arrive at a correct solution, after a gradual process of elimination, of this controversial and fascinating mystery.

We are thankful to Jonklaas for helping us thus far, but then, who will come?

பழையதும் புதியதும்

“மஹாகவி”

1. ஆண்டுகள் ஏழோ ஆறின் பின்னர்
மட்டக்களப்பை மறுபடி பார்க்கிறேன்.
இன்றும் அரிய பழமைகள் காண்கிறேன்.
குக் கிரா மத்துக் கோயில் ஒன்றிலே
நிகழ்வதாய்க் கேட்டு நெடுந்தொலை நடந்து, நான்
அன்று கண்டதோர் அருங்கலை விருந்தே!
இன்றும், இவ் விரவு பட்டினத் தறையிலே
போர்த்திக் கொண்டுநான் துயிலப் போகையில்,
காற்சலங்கையின்ஒலி கணீர்எனக் கேட்டது.
வாத்திய இசைகளும் எழுந்து வந்தன.
கூத்துப் பயில்வோர் குரல்கள் தொடர்ந்தன.
புதியவர் கையிலே புடம் பெற் றினிய
அதிர்வுகள் நெஞ்சினில் அதிர
எழுகிற பழைமைகண் டுளமகிழ்ந் தேனே.

2. மட்டக் களப்பில் மறுபடி அந்தக்
கோட்டையைக் கண்டு கொண்டு நடக்கிறேன்.
ஆட்டை வழியினின் றப்பால் விலக்கி,
வாயிலுள் நுழைந்து மாடியில் ஏறினேன்.
கல்லடிப் பாலமும் காட்சி தந்தது.
கோடும் அருகில் ஓர் கோயிலும் தெரிந்தன.
புதியவர் இன்னும் ஆட்சி புரிகிற
பழையவை இவைகள். பக்க மதிலிலே
ஊர்ந்து செல்கிற தொரு சிறு வெடிப்பு!
வெடிப்பினைக் கண்டு துடித்துப் போகிறேன்.
படிப்படி யாகப் பழையன விழுந்தால்!....
நகரவை முன்றிலில் இனையவர் நாட்டும்
வெளி அரங் கினில் விழி படவும்
எழுகிற புதுமை கண் டுளமகிழ்ந் தேனே.

The Floods of December 1969

The rains began on the 22nd of December after two years of scorching drought. There were minor floods in December 1967, but the North East monsoon dried up early that season, and during almost the whole of 1968 and 1969, till Christmas time, Batticaloa was under a long hot dry spell. The heat and drought had combined to sap the soil of moisture and virtually destroy most of the coconut plantations in the District. For three seasons in succession, the paddy fields in several areas were deprived of much-needed water. This time too it looked as though the monsoon would fail.

The persistent rain which started on the 22nd of December gave a clear indication that this spell of drought was over, and that the flood was in the offing. It continued to rain hard on the 23rd and the 24th, and harder still on Christmas day. The 2.85" of rain which drenched Batticaloa on Christmas day, was accompanied by a gale going up to 45 miles per hour shortly before noon. The rains eased off slightly on the 26th but came back with a vengeance on the 27th when Batticaloa recorded 5.37" of rain. The rain beat down with a gale touching 55 miles per hour at 8.30 p.m. By this time, the lagoon had risen omin-

ously and was threatening to inundate large stretches of land on both sides. That night, and the next day, heavy rains continued incessantly, and the level of water in the lagoon near the Koddaimunai bridge rose to 4' above sea level. The two breaches made earlier in the Batticaloa Sand Bar off Kallady, proved to be ineffective. An incision was made in the Sand Bar, 200' long, 8' deep, at the crest, and 4' wide, on the night of the 27th, by manual labour in the midst of strong winds and heavy rain. Water spurted out of the lagoon and into the ocean at great speed. The racing waters ate into the Sand Bar on both sides and the breach widened rapidly. Within 24 hours the breach had widened to about 300', and the speed of the flow had not diminished, but the lagoon continued to swell. Enormous quantities of water trapped in the 1200 sq miles catchment area of the lagoon and spilling from numerous tanks, continued to rush into the lagoon faster than the lagoon could empty its burden into the sea. The rains continued unabated, and the next day, the lagoon had risen to nearly 5' above sea level in spite of the tremendous rate of discharge into the sea through the breach at the Sand Bar which had widened to over a quarter of a mile. The rains per-

sisted, flood waters rushed into and out of the lagoon, and the breach at the Sand Bar continued to widen. The level of water in the lagoon near the Koddaimunai bridge, remained at nearly 5' above sea level for half a day before the rate of outflow to the sea was able to overtake the rate of inflow to the lagoon.

In the meantime practically all the villages in Batticaloa were under water. Batticaloa city was flooded, Weber stadium and the adjoining grounds were deep under water, and gave the appearance of a lake. Many houses had collapsed and thousands of homes had become uninhabitable. Most roads were impassable. The ferries were not functioning. The bus service had dwindled to almost nil, and the telecommunication service was severely disrupted. Almost all normal communications between one area and another were cut off. The whole of Manmunai west Division and much of Manmunai South and Eruvil Porativu, Eravur Pattu and Koralai Pattu Divisions could not be reached at all. Refugee camps sprung up wherever there were permanent buildings on high ground, mostly in school buildings. In some areas, even this was not possible as such buildings were not available, and the condition of the roads did not permit evacuation to other areas. An urgent message was sent to the Ministry of Education, and the opening of schools was put off from the 2nd of January to the 8th of January,

Food supplies could not be sent to Eravur and Valaichenai by road.

Fortunately, the rail service which had been disrupted by a derailment between Polonnaruwa and Hinguragoda, resumed on the 30th. Plenty of rice was available, but stocks of flour, sugar and some other essential commodities were running dangerously low. A special goods train, loaded with flour and sugar, was quickly sent by the Food Commissioner to deliver these commodities at Valaichenai, Eravur and Batticaloa. For several days, Eravur and Valaichenai could only be reached by rail. Supplies were despatched to Kaluwanchikudy by road from Batticaloa. Some areas were supplied with essential commodities by boat. Some of the boats were privately owned and two were provided and operated by the Army Unit stationed at Amparai. A few villages like Irunooruvil, Pavat-kodichennai, Perillaveli and Kallichchai could not be reached even by boat, and urgent radio messages were sent to Colombo for food parcels to be air-dropped. Mr John Perera, Asst. Director of Social Services, and Mr. T. M. Hannan of the C B C. flew in by a special plane to Batticaloa to study the situation at first hand and report back. The available stocks of flour and sugar were quickly exhausted, and urgent messages were sent for new stocks. Alarming reports received, that Unnichchai and Welighakandiya tanks had breached, were promptly investigated and found to be false.

On the 30th and 31st, the swell of the lagoon was slowly subsiding. At the turn of the decade, the lagoon level was down to $2\frac{1}{2}$ " above sea level, but

the greter part of the District was yet immersed in water. New Year's day saw the water draining out fast into the lagoon from the flooded area, in spite of continued rains. By the 3rd, the rains had tapered off, and the coastal areas had almost returned to normal, although much of the interior was still flooded. Many previously marooned villages, became approachable by road. Almost all the flood-stricken people had received their free rations of rice, flour, sugar, tea, dhal and coriander within three or four days of the disaster. Stocks of flour and sugar in shops were limited, and this affected the middle class, but the poorer sections of the population were not in want as they were issued with generous dry rations. With the arrival of more consignments of flour and sugar, the scarcities eased.

A late-night telephone call from American Ambassador Corry to the Government Agent set in motion the issue of CARE biscuits to flood-stricken children. Dr. Kingsley Seevaratnam, Chief Planning Officer of the International Red Cross in Geneva and a fellow-officer, Mr. Pierro Burtin flew to Batticaloa in a special plane for an on-the-spot assessment of the urgent needs of the area. More roads became passable. The numbers in the refugee camps dwindled, as more and more families went back to their homes, or what was left of them. Confirmation was received in respect of the tragic death of 8 persons (in different villages) as a result of the floods. A second issue of free rations commenced. A sub-committee of the D.C.C. was urgently summoned on the 3rd of January to make

a rough assessment of the damage and the relief measures already undertaken, to determine the course of further action.

On the morning of the 4th of January, the Hon'ble Prime Minister and the Hon'ble Minister of Agriculture and food, arrived by air, and met officials and members of Parliament at the Kacheheri. Immediately after the meeting, the Hon'ble Prime Minister and the Government Agent went on an aerial survey of Batticaloa. Much of the District was still under water, but it was clear that the floods had considerably subsided. The major tanks were seen to be spilling but intact, and the breach in the Sand Bar appeared to be over half a mile broad. Very little damage to crops was indicated. There was no rain on that day.

By this time, aid despatched by the Ceylon Red Cross Chairman, Mr. A. D. Samaranayake, had started to come in. Clothes, food stuffs and other items brought by the Red Cross personnel, were distributed in the villages all over the District. Offers of help came from the Rotary Club of Batticaloa and the Batticaloa Youth Service League. The members of the Senate, as a body, under the leadership of Senator the Hon'ble A. Ratnayake, gave substantial assistance to three or four selected villages in Koralai Pattu and Eravur Pattu divisions. Professor C. C. de Silva and a band of Soukhyadhana Volunteers gave assistance to some of the areas in Manmunai West Divisions. A young team of helpers from the Trincomalee Youth Service League gave assistance to some of the villages in the M. S. & E. P. division. Help was also received from the Survey Department Hindu Association

the Colombo Young Women's Hindu Association, the Jaffna Diocese of the Church of South India, the Colombo Diocese of the Church of Ceylon, the Rotary Club of Kandy, and other organisations and individuals. Among those who offered large scale assistance for rehabilitation projects, are the Methodist and Roman Catholic Churches, and the Rotary Clubs of Colombo and Colombo North.

The Health Department machinery rolled into action to prevent and control the diseases that follow in the wake of floods. Estimates of damage

to crops, irrigation works, houses, roads, telecommunications, equipment etc. were prepared by the respective departments with a view to repairing the damage. Very urgent items of work were attended to immediately, some on Shramadhana. Plans were prepared for Housing Schemes to rehabilitate some of the flood affected families.

By Thai Pongal day, the immediate problem of flood relief was almost disposed of, and the task of rehabilitation had begun.

D. Nesiah

Govt. Agent, Batticaloa District.

The Kacheheri,
Batticaloa, January 18, 1970.

“நிலமென்னும் நல்லாள் நகம்”

நிலவளமும், நீர்வளமும் நிறைந்துள்ள ஈழநாடானது, பண்டைக் காலத்திலிருந்தே நெற்செய்கையில் ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறது.

“.....
நீரின்றயமையா யாக்கைக்கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்

கொடுத்தோரே
உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்
உணவெனப்படுவது நிலத்தொடு நீரே
நீரும் நிலனும் புணரியோர் ஈண்டு
உடம்பும் உயிரும் படைத்திகிளோரே”

எனச் சங்கப் புலவர் குடபுலவியனார் சுட்டிக் காட்டியமைக்கமைய ஈழத்தின் பண்டைய அரசர்கள் அமைத்த குளங்களும், வெட்டிய வாய்க்கால்களும், கட்டிய அணைக்கட்டுகளும் இதற்குச் சான்று தருவனவாய் இன்றும் காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறு சிறந்த முறையில் நெற்செய்கையானது உயர்வடைந்து விளங்கியமையாலேயே, எமது நாடானது தனது உணவுப் பண்டங்களை, வெளிநாட்டுக்கும் ஏற்றுமதி செய்திடக்கூடிய நிலையினைப் பெற்றிருந்தது. தமிழ்நாட்டில், காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்னும் வணிக நிலையத்திலே, பல இடங்களிலுமிருந்து விற்பனை செய்யப்படுவதற்கெனக்

கொண்டுவரப்பட்ட பலவகையான பண்டங்களையிட்டுக்கூறும் பட்டினப் பாலை என்னும் சங்க இலக்கிய நூலானது,

“.....
ஈழத்துணவும் காழகத் தாக்கமும்
அரியவும் பெரியவும் நெரிய ஈண்டி”

எனக் குறிப்பிடும் அடிகள், ஈழமானது உணவுப் பொருளை அங்கு ஏற்றுமதி செய்த உண்மையினை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

பண்டைய உயர் நிலையானது இடைக்காலத்திலே பல்வேறு காரணிகளால் தாழ்ந்திட, நமது நெற்செய்கையும் நலிவடையலாயிற்று. உணவுப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்த நிலைமாறி, உணவுப் பண்டங்களை வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதிசெய்திடும் இழிநிலை ஏற்பட்டது.

அந்நியர் ஆட்சி அகற்றப்பட்டு, நாடு அரசியல் விடுதலை பெற்றதைத் தொடர்ந்து, உணவு விடயத்திலும் விடுதலை பெறவேண்டுமென்னும் துடிப்பு எமது மக்களிடத்திலும், அரசினரிடத்திலும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு ஏற்படலாயிற்று.

பயிர்ச்செய்கைக்குள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள 38 இலட்சத்து 30

ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திலே, ஏறத்தாழ 16 இலட்சம் ஏக்கரில் நெற் செய்கை மட்டுமே நடைபெறுவதானது, இத்தொழிலில் அரசினரும் :ஃக்களும் காட்டிடும் ஆர்வத்தை விளக்குவதாக உள்ளது.

ஈழத்தின் ஈர வலயமானது, பெரும் தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைக்கே பெரிதும் பொருத்தமாய் அமைந்துள்ளமையால், உலர் வலயமே நெற் செய்கையில் அதிகம் பயன் படுத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏறத்தாழ 10 வருடங்களின் முன்னர் நெல் விளையும் மொத்த ஏக்கர் நிலத்தில் 50 வீதத்திற்கும் குறைவாகக் கொண்டிருந்தது, தற்போது 60 வீதத்திற்கும் கூடுதலான வயல் நிலத்தைக் கொண்டிருப்பது மேலே சுட்டிய நிலையினை உறுதிப்படுத்துவதாக உள்ளது. பண்டைக்காலத்தில் ஈழத்தின் நெற்களஞ்சியமாக விளங்கிய உலர் வலயமே, நமது வருங்காலப் பொருளாதாரச் சுபீட்சத்திற்கும், உணவின் தன் நிறைவுக்கும் திறவுகோலாக அமைந்துள்ளதென்னும் கூற்றும் மிகப் பொருந்துவதேயாம்.

உலர் வலயத்தின் நெல் உற்பத்தியிலே மட்டக்களப்பு, அம்பாறை, பொலநறுவை என்னும் மூன்று மாவட்டங்களும் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தைச் சிறப்பாக நோக்கும்போது, இம் மாவட்டத்திலே பெரும்போக நெற் செய்கை 70266 ஏக்கர் நிலத்திலும், சிறு போக நெற்செய்கை 20288 ஏக்கர் நிலத்திலும் நடைபெறுவதைக் காணலாம்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலே 3 பிரதான நீர்ப்பாய்ச்சற் திட்டங்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் உன்னிச்சைத் திட்டமானது 15,000 ஏக்கர் நிலத்திற்கும், வாகனேரித் திட்டமானது 7,300 ஏக்கர் நிலத்திற்கும், மணற்பிட்டி ஆற்றுத் திட்டமானது 6,823 ஏக்கர் நிலத்திற்கும் நீர்ப்பாய்ச்சல் வசதியினை அளித்துள்ளது.

இம்மாவட்டத்தின் பெரும் போக நெற் செய்கையில் ஓர் ஏக்கருக்குச் சராசரி 40 புசல் நெல்லும் சிறுபோகச் செய்கையில் சராசரி 37 புசல் நெல்லும் பெறப்படுகிறது. மற்ற மாவட்டங்களுடன் ஒப்பிடும் போது விளைச்சல் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. பெரும்போகச் செய்கையிலே நுவரெலியா மாவட்டமானது 1963,64ல் ஓர் ஏக்கருக்கு 58-67 புசல் விளைவினைக் கொடுத்தது. சிறுபோகச் செய்கையில் வதுளை மாவட்டம் 1964ல் ஓர் ஏக்கருக்கு 51-57 புசல் விளைவினைக் கொடுத்தது.

ஈழத்தின் சராசரி உற்பத்தி விகிதமும் வருடத்துக்கு வருடம் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. 1952ல் ஏக்கருக்குச் சராசரி 30 புசலாக இருந்த உற்பத்தியானது, தற்போது 50 புசலுக்கும் கூடுதலாக அதிகரித்துள்ளது. உற்பத்தி விகித அளவு கூடி உள்ள போதிலும், இத்தாலி, அவுஸ்திரேலியா, யப்பான், முதலிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் எமது உற்பத்தி குறைவாகவே காணப்படுகிறது. இத்தாலியில் ஏக்கருக்கு 104 புசலுக்குக் கூடுதலாக

வும் அவுஸ்திரேலியாவில் 95 புசலுக்குக் கூடுதலாகவும் யப்பானில் 75 புசலுக்குக் கூடுதலாகவும் பெறப்படுகிறது.

மட்டக்களப்பு உட்பட ஒவ்வொரு மாவட்டத்தினதும் ஏக்கர் உற்பத்தியை அதிகரித்திடச் செய்வதில் தற்போது கூடிய கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. நவீன முறைகளும், புதுவகை நெல் இனங்களும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பொதுமக்களை ஊக்குவித்திட அரசினர் காட்டும் உற்சாகம், நெல்விளைச்சலை அதிகரிக்கச் செய்திடப் பெரிதும் உதவுகிறது.

நாளொன்றுக்கு 700 ஆகவும், வருடமொன்றுக்கு 2,60,000 ஆகவும் அதிகரித்துவரும் குடித்தொகையின் உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி யாக்குவதற்குரிய முயற்சிகள் யாவும் தற்போது மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. சகல தேவைகளையும் நிறைவுறச் செய்யவல்ல “கற்பகத் தருவாகவும்” “காமதேனுவாகவும்” நமக்கிருக்கும் ஒரேயொரு செல்வம் நிலமேயாகும். நமது முயற்சிக்குத் தக்க பலனைத்தர நிலம் எப்போதும் ஆயத்தமாகவும், மகிழ்ச்சியுடனுமிருக்கிறது. முயற்சி இன்றிச் சோம்பற் குணத்தாற் பீடிக்கப்பட்டு ஊக்கமின்றி, அறிவற்று வாழும் மக்களைக்கண்டால் நிலத்திற்கு துக்கம் ஏற்படுமெனவும், அதனால் துக்கச்

சிரிப்பு சிரிக்குமெனவும் வள்ளுவர் அழகாகக் கூறியுள்ளார். நிலத்தின் அழகையே, வேதனை தாங்கமுடியாத நிலையில் வரும் சிரிப்பாகும்.

“நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே - இந்த நிலைகெட்ட மனிதரை

நினைந்துவிட்டல்” என்று

பாரதியார் தொட்டுக்காட்டும் வேதனையினாலேயே நிலம் சிரிக்கின்றதென்று தோன்றுகிறது. “நான் இருக்க உனக்கேன் தயக்கம்? உனக்கேன் மயக்கம்?” என நிலம் கேட்பதாக வள்ளுவர் காட்டுகிறார்.

“இலமென்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்

நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்,” இக்

குறளானது நிலத்தின் உயர் நிலையை, உயிர்நிலையை மிகமிகத் தெளிவாகக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. பாடுபடுபவனுக்கு நிலமானது தங்கச் சுரங்கமாக மாறிவிடுமென்னும் உட்பொருள் இதனில் அடங்கி இருக்கக் காண்கிறோம்.

நிலத்தை நம்பி அயராது பாடுபட்டால் உண்மையிலே நமது ஈழவள நாடானது, உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவினை விரைவில் அடைந்துவிடுமென உறுதியாக நம்பலாம். நிலத்தினை உரியமுறையில், உரியவகையில் பயன்கொண்டு பசி, பிணி போக்கி வாழ்வாங்கு வாழ்வோமாக.

க. செபரெத்தினம்.

ஏன் 'கிராமக்ஷோன்' பானிப்பு முறையை பின்பற்ற
வரும் கால போகத்தில் பெரும் விளைச்சலைப்
பெறக்கூடாது?

★ முதல் மழையுடன் தொடங்கலாம் ★ இலகுவாக நிலத்தைப் பண்படுத்தலாம் ★ ஒரே முறையில்
நிலத்தைப் பண்படுத்தலாம் ★ பத்து நாட்களில் விதை விதைக்கலாம் ★ களைகள் இல்லாத பயிர்
★ மண்வெட்டியினாலோ, ஏராலோ அல்லது உழவு இயந்திரத்தினாலோ பண்படுத்தப்படும் நிலத்திலும்
பார்க்க இருமடங்கு நிலம் பண்படுத்தலாம் ★ உங்கள் நேரம், பணம், கூலி சேமிக்கப்படும்

'கிராமக்ஷோன்' ஒரு சாதாரண களை கொல்லிமட்டும் அல்ல தற்காலத்தில் நெற்பயிர் விளைச்சலை
பாவிக்கப்படும் முறையான ஓர் இரசாயன உழவு.

மேலும் விபரங்களுக்கு தேய்க்கானும் விவசாயத்திற்கு எழுதுக
கெமிக்கல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் (கொழும்பு) லிமிடெட்
தபால் பெட்டி இலக்கம் 352, கொழும்பு.

GPL

INSURANCE CORPORATION OF CEYLON

OFFERS YOU:

- ★ A Full Scale Insurance Service both Life and General.
- ★ A National Pension Policy.
- ★ Direct aid to Housing.
- ★ Rs. 248.7 million has been invested in National Development Projects.

Insurance Corporation of Ceylon

288, Union Place,

Colombo - 2.

LANKA BAKERY & HOTEL

AT

Batticaloa & Eravur.

BAKERY SERVICE

..Well earned name for very delicious wedding cakes, Christmas Cakes, Birthday Cakes and all sorts of palatable sweets at moderate prices. Our prompt delivery guaranteed. Place your order with us please.

HOTEL SERVICE

We serve on you with most tasty dishes. Every variety of foods available. Choose your own choice. Famous hotel for reasonable rates. Rooms available for boarders at Eravur Hotel.

TRANSPORT SERVICE

Being Government Contractors and Transport Agents prepared to undertake any type of transport work at most reasonable rates. Satisfaction guaranteed. Vehicles fully insured. Your orders timely executed."

For well over half a century the unvarying high quality and value of Lever products has been available to the Ceylon Housewife. This quality is the result of unceasing and progressive vigilance over standards; the subjection of all products to the most rigorous tests. From raw materials to finished products. Scientists and Technician, Manager and Worker look to nothing but the best and so pass on to the housewife the benefit of their knowledge and their experience.

But in the context of our own concern for National development, another aspect of the story needs to be told. Because of our preference for using National resources whether it be raw material or man power and the maximum use to which these are put, a Lever product means a CEYLON PRODUCT. It is not only quality a housewife is assured of. When she buys, she buys - CEYLON.

**LEVER BROTHERS (CEYLON)
LIMITED.**

Milk Production in the Batticaloa District

When the Milk Board was established in 1954, by an Act of Parliament, the stated aims, as defined in the Act, were, "to establish and maintain efficient and cheap milk production and marketing services in order to ensure that an adequate supply of milk of good quality is available to the consumers of milk in Ceylon at reasonable prices."

Bearing these enunciated aims in mind and also the urgent necessity to create "milk consciousness" amongst the people - average consumption being 2 ozs per day per person - the Board set about not only to collect, process and sell but also to help produce the milk necessary to make this country self-sufficient in this very essential source of high protein food. During the initial years of operation of the Board, the daily intake of milk was 6 - 120,000 pts a day. Today the daily intake of milk is in the region of 120,000 pts per day. However, with the completion of the sterilised Milk Plant at Pallekelle, the condensery at Polonnaruwa, and the Spray dried Milk Powder Plant at Ambewela, the daily minimum requirement of the Board's factories will be 480,000 pts per day, in 1970.

It cannot be denied that this guaranteed market itself will form the biggest incentive for milk production in the Island. The Board has divided the Island into four areas to service the major projects in each of these areas, and to facilitate development.

1. Coconut triangle
Milk processing Factory, Colombo.
2. Tea triangle
Powdered Milk Project, Ambewela;
Sterilised Milk Plant, Pallekelle.
3. Tea cum coconut area of Southern Province
Galle and its suburbs.
4. North Central, Eastern and Northern Provinces
Condensed Milk Factory at Polonnaruwa.

The zonal differentiation was motivated by the need for the efficient utilisation of the sources of milk production and to carry out intensive dairy development. For instance, the daily requirement of the condensery is 120,000 pints of milk. It is evident that a major portion of this requirement has to be met by the Tamankaduwa, Batticaloa and Amparai Districts where a large percentage of the National Herd is resident. The 1968 census of livestock reveals the potential that is present in the Batticaloa and Amparai Districts.

NEAT CATTLE

District	Milch Cows	Dry Cows	Bulls	Calves	Milch Cows	Dry Cows	Bulls	Calves
Batticaloa	10258	17126	11310	11567	6287	8854	4262	4890
Amparei	11812	19608	10762	13230	10732	14596	10998	9943

However, till the advent of the Milk Board into this area, dairying, though traditional, had not proved to be an economic undertaking. The owners of cattle did not consider it worth their while to take an interest in dairy farming. The number of cattle owned, merely added to their prestige. The local "Podiyars" literally own over a hundred head of cattle each. The payment to herdsmen was the milk and a certain number of calves each year. The milk was either turned into ghee or sold to 'mudalalis' who made curd and made fabulous profits by the sale of this product in towns and cities. The income earned by the herdsmen was barely enough to eke out an existence.

In this state of affairs, the quality of our National Herd deteriorated owing to indiscriminate breeding. The problems that beset the Herd and its owners became acute when the pressure on land was felt with increasing human population. Large colonisation schemes have made inroads into the free grazing lands that were available. These conditions necessitate a reorientation in the thinking of the owners of the cattle and a change in the manner of management. It is urgent that the primitive type of management that prevails even now, be eradicated and more scientific and intensive methods of management be introduced.

BUFFALOES

The National Milk Board and the Department of Agriculture have taken stock of this situation and have today launched a vigorous programme of dairy development in this area. The Department of Agriculture attacks these problems on various fronts, such as;

1. Recommending the breed for the zone.
2. Supply of superior male stock for cross breeding.
3. Provision of artificial insemination service.
4. Supply of planting material and Technical advice in the establishment of grasses.
5. Provision of curative service through the Veterinary Surgeons.
6. Selection of land for livestock projects.
7. Testing of herds for contagious diseases and immunization against them.

The National Milk Board raised the price of milk by 10 cts. in 1967, following a Cabinet decision in order to make dairying an economic and profitable undertaking. This provided the necessary stimulus to organised and intensive dairy development and it is hoped that it would prove so, also in this area. It must be stated that the market price of milk in this

area is the lowest in the Island. The rates at which the Board purchases milk all over the island are as follows:-

Fat %	Revised Price	Fat %	Revised Price
3.0	Cts. 27½	3.8	Cts. 38
3.1	29	3.9	39
3.2	30½	4.0	40
3.3	32	4.1	41
3.4	33½	4.2	42
3.5	35	4.3	43
3.6	36	4.4	44
3.7	37	4.5 and over	45

Buffalo milk of over 6.0 % fat is also paid 45 cts. per pint.

There are also other special advantages that accrue to the registered supplier of the Board. To emunerate a few;

1. He obtains a cattle food subsidy of Rs. 2.10 for every 225 pints of milk supplied per cwt of Milkmax.
2. He becomes the recipient of the tax concessions.
  - a. If his animal husbandry project derives no income for that year, the deductions and rebates allowed on that project can be set off against his other sources of income.
  - b. All expenses incurred in his project can be deducted from income derived from the project.
  - c. He is allowed lump sum depreciation and development rebate on capital investment made on his project.
  - d. If the project is on crown land given out specifically for animal

husbandry, he can claim a five year tax holiday.

3. The Board has arranged for loans to be given under various schemes to milk producers for the purpose of dairy development through the Ceylon State Mortgage Bank and the People's Bank.
4. An Insurance Scheme for cattle has also been finalised with the Insurance Corporation of Ceylon.

In order to enable producers to market their milk to the Milk Board, the Board has established Milk Collecting Centres at points central to the producing areas, at an approximate cost of 2 lakhs each. Three such centres with a storage capacity of 12,000 pints each, have been established at Illupadi-chenai, Amparai, and Kanchirankudah. More such centres will be established in 1970. These centres will also accommodate the extension of the veterinary staff of the Milk Board and the Department of Agriculture. Thus, the producers will be able to market their milk and also obtain technical advice, veterinary aid and be able to discuss their problems at one place. In this manner it is envisaged to make these centres the hub of all dairy development in that area.

With the active co-operation of the District Administration and the Co-operative Department, Dairy Co-operative Societies are being established in each D. R. O's division. These societies have been a long felt need and will provide the Board and the Department of

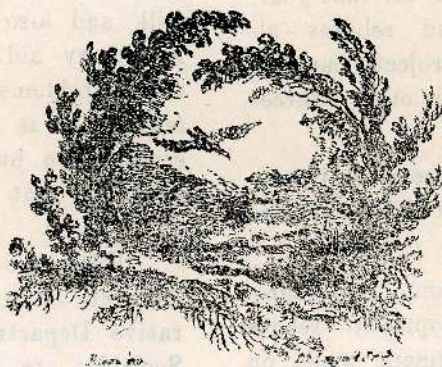
Agriculture with a means by which advice and assistance can be channelled to the individual producer. The aims and objectives of these societies are more broadbased than to serve merely as purchase and marketing organisations. They will be a safeguard against indebtedness of the small producer to the mudalalis. The societies will site collection points at which milk from each village will be collected and then transported to the Board's Milk Collecting Centres.

Hence, it can be seen that it is our intention to use the potential

available and develop the dairy industry in this District. The old saying that Batticaloa was a land flowing with milk and honey will in fact be a reality. But, it is now a challenge to the milk producers of this District to make use of the available services and take to scientific breeding of livestock and production of milk. This will not only be a very profitable undertaking but will also make them proud of being partners in a national venture, which is striving to make this fair isle of ours self-sufficient in milk and save valuable foreign exchange for development.

S. S. Stephens

Dairy Development Officer,
Milk Board.

Visit :-

Phone: 271

LAKE VIEW HOTEL

Foreign Liquor & Arrack served with Meals Etc. to Visitors

BATTICALOA.

Dealers in:

★ Patent Medicines	★ Cakes
★ Groceries	★ Sweet Drinks
★ Stationery	★ Globe Brand Butter
★ Toys	★ Elephant Brand Mineral Water
★ Glassware Etc.	★ Thamshar Manila Cigars Etc.

Agent. Times of Ceylon

Chief Organisor

National Lotteries Board Sweep Tickets

BRANCHES:

Galoya Merchants,

No. 10 & 11, New Market,

Amparai.

Galoya Merchants,

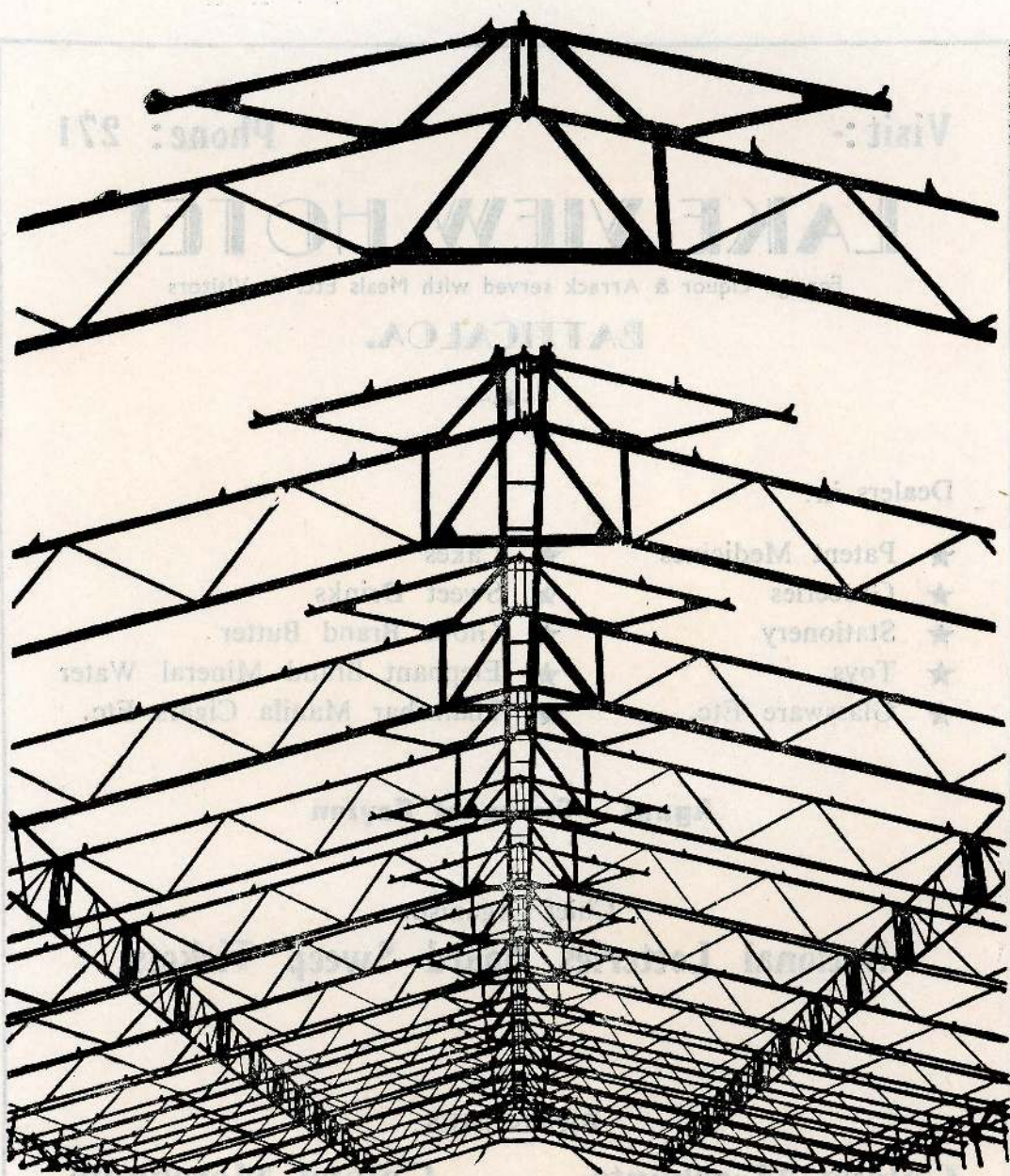
No. 2, Market,

Hingurana.

D. KURUNERU, J. P.

Proprietor.

factory construction

**INDUSTRIAL BUILDINGS, STORES, WAREHOUSES AND
STEEL STRUCTURES FOR ALL PURPOSES**

SAMUEL SONS & CO LTD

871, OLD MOOR STREET, COLOMBO 12, PHONE

துக் கொண்டால், தனியாக ஓர் சடங்காகச் செய்யமாட்டார்கள். தனியாக மோதிரம் மாற்றும் சடங்கைச் செய்வதென்றால் மணமகன் மணமகனாகக்கொண்டு ஒரு மோதிரம் செய்து தனது விரலில் அணிந்து கொள்வார். அதேபோல் மணமகள் மணமகனாகக்கொண்டு ஒரு மோதிரம் செய்து தனது விரலில் அணிந்து கொள்வாள். அதே போல் இருவரும் புது ஆடைகளும் வாங்கிக் கொள்வார்கள். மணமகள் ஒரு வேட்டியும் ஒரு சால்வையும் வாங்கிக் கொள்வாள் மணமகன் ஒரு சேலையும் ரவிக்கைத்துண்டும் வாங்கிக் கொள்வார். புது ஆடைகளை மாற்றிக் கொண்டபின்னர் இருவரும் விரல்களைப் பற்றி மோதிரங்களை மாற்றி அணிந்து கொள்வார்கள் இத்துடன் மோதிரம் மாற்றிக்கொள்ளும் சம்பிரதாயச் சடங்கு நிறைவெய்தும்.

திருமணநாள் தொடங்கியவுடன் இருபகுதியாரும் வெற்றிலை வைத்து சுற்றத்தவர்களுக்கும், வேண்டியவர்களுக்கும் சொல்வார்கள். வட்டாவில் வெற்றிலையும் பாக்கும் வைத்து வீடுகளுக்கு கொண்டு செல்வார்கள். அப்பொழுது திருமணச் செய்தியைச் கூறுவார்கள். அதனைக் ஏற்றுக் கொண்டதற்கு அறிகுறியாக வெற்றிலை பாக்கினை எடுத்துக்கொள்வார்கள். திருமணத்திற்கு வாருங்கள் என்று அழைப்பதை வெற்றிலை வைத்தல் சம்பிரதாயச் சடங்கு என்று வழங்குவார்கள்.

திருமணச் சடங்கினுக்காக இரு வீட்டிலும் மணப்பந்தல்கள் அமைப்பார்கள். பெண் வீட்டிலே மிகவும் பெரிய அளவிலே பந்தல் போடுவார்

கள். வாசலிலே தோரணமோ அல்லது பெரிய வளைவுகளோ அமைப்பார்கள். பந்தலின் ஒரு கோடியிலே மணவறை அமைப்பார்கள். இந்த மணவறை கண்கொள்ளாக் காட்சியாக அலங்கரிக்கப்படும்.

*மணவறைக்கு முன்னர் அரசாணிக்கால் நடுவார்கள். அரசமரக் கிளையொன்றும், கரும்பொன்றும் சேர்த்து அரசாணிக்காலுடன் கட்டுவார்கள். அரசாணிக்காலின் கீழ்ப் பகுதியிலே பட்டுச்சேலை ஒன்றினைச் சுற்றிக் கட்டிவிடுவார்கள். அரசாணிக்காலுக்கும் மணவறைக்கும் இடையில் பார்ப்பனர் அமர்ந்திருந்து தீ வளர்க்கும் ஓமகுண்டம் தயாரிக்கப்படும்.

ஓம குண்டத்தினுக்குப் பக்கத்திலே பூணூல் சுற்றப்பெற்ற வெண்கலச் செம்புகள் கும்பங்களாக வைக்கப்படும். இக்கும்பங்கள் அனைத்தும் சேர்த்து ஒன்றாக்கப்படும். பார்ப்பனருக்கு வேண்டிய ஏராளமான பொருட்கள் சடங்கின்பொருட்டு பக்கலிலே வைக்கப்படும்.

மணப்பெண்ணின் சகோதரன் மாப்பிள்ளை வீட்டினுக்குச் சென்று மணமகனை நீராட்டுவதற்கு அழைத்துச் செல்வார். மாப்பிள்ளையின் தலையில் அரைப்பினை வைத்து கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ளி நீராட்டுவார். மணப்பெண்ணின் சகோதரன் மாப்பிள்ளைத் தோழனாகி, திருமணச் சடங்குகள் பூரணமாகும்வரை அவருடனே இருப்பார்.

மாப்பிள்ளை நீராடிய பின்னர் புத்தாடைகள் பூணுவார். பட்டு

* இதுமுதலான ஆரிய மணமுறைச் சம்பிரதாயங்கள் பட்டினப் பகுதிகளில் மட்டும் பெரும்பாலும் கையாளப்பட்டு வருவன. இக்கலப்பு மட்டக்களப்பிற்குச் சிறப்பானதொன்றன்று. —ஆசிரியர் குழு.

வேட்டி உடுத்து பட்டுச் சட்டை போட்டு பட்டுச்சால்வையும் போடுவார். அத்துடன் தலையில் தலைப் பாகையும் கட்டிக்கொள்வார். கழுத்தில் தங்கமாலைகளும் மலர் மாலைகளும் அணிந்துகொள்வார்.

அலங்கரித்த மணமகளை அழைத்துக்கொண்டு ஊர்வலம் தொடரும். மணமகனின் சகோதரி கூறை தாலி வைக்கப்பட்ட பெட்டியினைத் தூக்கிக் கொள்வார். மணமகள் பகுதியினர் முன்னர் கேட்டுவந்த பெட்டிகளில் பலகார இனங்கள், பழ வகைகள் நிரப்பிப் பெண்கள் தூக்கிக் கொள்வார்கள். மணமகனின் தாய் மங்கலப் பொருளான வெற்றிலை வட்டாவை முன்னால் தூக்கிக் கொள்ள உறவினர்களும் விருந்தினர்களும் புடை சூழ ஊர்வலம் தொடரும்.

நாதஸ்வர வித்துவான்கள் தங்கள் திறமையைக் காட்ட பெண்கள் குரவையிட வெடிகள் அதிர மாப்பிள்ளை ஊர்வலம் மணமகள் இல்லத்தை நோக்கிச்செல்லும்.

மணமகன் மணமகள் வீட்டு வாசலைச் சமீபித்தவுடன் மைத்துனர் உறவு கொண்ட ஒருவரோ அல்லது மாப்பிள்ளைத் தோழனோ, மணமகனின் கால்களை மஞ்சள் நீரினால் கழுவுவார். விசுவாசம், அன்பு, நம்பிக்கை, பரஸ்பரம், நன்றி என்பவைகளை வெளிப்படுத்தவே இச்சடங்கு நடைபெறுகிறது. மணமகன் கால்களைக் கழுவியதற்கு பிரதி உத்தரமாக தனது விரல்களில் அணிந்திருக்கும் மோதிரங்களில் ஒன்றைக் கழற்றி கால் கழுவியவரின் விரலில் அணிவிப்பார். இதனைத் தொடர்ந்து இரண்டு பெண்கள் தீப வரிசைகள் கொண்ட பல்வேறு வகையான

ஆலாத்திகளை எடுப்பார்கள். பின்னர் திருஷ்டிப் பரிகாரமாக கண்ணூறு கழிப்பார்கள். வாசல் இருந்து மணவறை வரையும், மணமகன் செல்வதற்கு நிலபாவாடை விரிக்கப்பட்டிருக்கும். மணமகன் முதலில் வலக்காலினைத் தூக்கி வைத்து நிலபாவாடையில் நடப்பார். மாப்பிள்ளைத் தோழன் மணமகனின் கரத்தினைப் பற்றி அழைத்து வந்து மணவறையிலே அமர்த்துவார். இனிப் பார்ப்பனர் திருமணச் சடங்கினைத் தொடருவார். வேதமந்திரங்கள் சொல்லிப் பார்ப்பனர் முதலில் மாப்பிள்ளைக்கு காப்புக்கட்டுவார்.

ஓமகுண்டலத்திலே தீயினை வளர்த்து பார்ப்பனர் திருமணச் சடங்கினை ஒவ்வொன்றாகச் செய்வார். வேதமந்திரங்களை ஒதி ஓமகுண்டத்து தீயின் சாட்சியாகத் தாலியினை மணமகனிடம் கொடுப்பார். மணமகன் மணமகளின் கழுத்தில் தாலியினைக்கட்டுவார். இந்தவேளை கெட்டிமேளம் மணவீடே அதிரத்தக்கதாக எழும். மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதற்கும் பல்லிகத்துதல், தும்முதல் போன்ற அபசகுனங்களின் நிகழ்ச்சிகள் மணமக்களுக்குக் கேட்காமலிருக்கவேதான் கெட்டிமேழம் முழங்குகிறது.

தாலிகட்டிய பின்னர் மணமக்கள் மணவறையில் இடம் மாறி அமர்வார்கள். இந்தவேளை மணமகளின் தந்தை மகளின் கையினைப் பற்றி மணமகனிடம் ஒப்புவித்துத் தாரைவார்த்துக் கையளிப்பார். மணமகன் மணமகளின் விரலினைப் பற்றிக் கொண்டு கும்பங்களையும் ஓமகுண்டத்தையும் சுற்றிக் கொண்டு வருவார்கள். முதலாவது சுற்று முடிந்ததும் அம்மி வைக்கப்

பட்டிருக்கும் மூலையினுக்கு மாப் பிள்ளை மணமகளை அழைத்துச் செல்வார். மணமகள் தனது வலக் காலினால் அம்மியை மிதிப்பாள். இதுஅம்மி மிதித்தற் சடங்கு எனப் படும்.

கும்பத்தை மூன்றாவது முறையாகச் சுற்றிக் கொண்டு வரும் போது தண்ணீர் நிரப்பிய குடத்தினுள் இருக்கும் மோதிரத்தை எடுக்கும்படி மணமக்கள் கேட்கப்படுவார்கள். இருவரும் மோதிரத்தை எடுத்துக்கொள்ள குடத்தினுள் கை போடுவார்கள். குடத்தில் இருக்கும் மோதிரத்தைத் தேடி எடுப்பதில் மணமகளே வெற்றி பெற வேண்டுமென்பதே சம்பிரதாயமாகும்.

மணமகன் மணமகளை திறந்த வெளியினுக்கு அழைத்துச் சென்று வானத்தில் சுடர்விட்டுத் துலங்கிக் கொண்டிருக்கும் அருந்ததி நட்சத்திரத்தைச் சுட்டிக் காட்டுவார். அருந்ததியைப் போல் கற்புடைய மனைவியாக வாழ வேண்டுமென்பதற்காகவே இச்சடங்கு நடைபெறுகிறது. இதன் பின்னர் மணமக்கள் வந்து மணவறையிலே அமருவார்கள். பார்ப்பனரும் அவரது உதவியாளரும் திரையினை மறைத்துப் பிடிக்க மணமக்கள் பால், பழம், அருந்துவார்கள். மணமகன் அருந்திய மிகுதிப் பாலை மணமகள் அருந்துவாள். பின்னர் பார்ப்பனர் ஒரு புறமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் வெள்ளைப் பசுவையும், கன்றினையும் நற்சகுனத்திற்காக மணமக்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டுவார். சகுனம் பார்த்த பின்னர் மணமக்கள் வீட்டினுள் அழைத்துச் செல்லப்படுவார்கள்.

வீட்டினுள் மணமகள் மணமகனுக்கு உணவு படைப்பாள். இதனைக் கலத்தில் போடுதல் என்பார்கள். ஏழு வகை மரக்கறிகள் சமைக்கப்பட்டிருக்கும். சேர்வைக் காலில் வட்டி வைத்து அதனுள் மணமகள் சோற்றையும் ஏழு மரக்கறிவகைகளையும் படைப்பாள். ஏழு கறியையும் சோற்றையும் பிசைந்து மணமகன் மூன்று கவளம் மூன்று தடவை உண்பான். மணமகன் உண்ட பின்னர் எஞ்சியதில் மூன்று கவளம் மணமகள் உண்பாள்.

பின் தாம்பூலம் தரித்துக் கொள்வர். மணமக்கள் வந்து முன்போல் மணவறையில் அமருவார்கள். இத்தடவை மணமகள் கூறைச்சேலை உடுத்து கூறைச் சட்டை அணிந்திருப்பாள். திருமணச் சடங்கின் இறுதிக் கட்டமாக பெற்றோர்கள் மணமக்களை வாழ்த்த, அவர்கள் பெற்றோர்களின் கால்களில் வீழ்ந்து வணங்கியெழுவார்கள். பின்னர் சுற்றத்தவர்கள், விருந்தினர் மணமக்களை வாழ்த்துவதுடன் பரிசுகளும் வழங்குவார்கள். அத்துடன் திருமணச் சம்பிரதாயச் சடங்கு நிறைவுறும்.

மட்டக்களப்புத் தமிழர்களது திருமணச் சம்பிரதாயச்சடங்குகளை நோக்கினால் எமது முன்னோரான பழந்தமிழர்களின் திருமணச்சடங்குகளை இன்னும் காணக் கூடியதாக இருப்பது ஓர் வரப்பிரசாதமேயாகும்.

வணக்கம்.

அருள். செல்வநாயகம்,
குருமணவெளி,
கனுவாஞ்சிக்குடி.

FISHERIES

by

K. Selvaratnam, D. R. O., Eravur Pattu.

In the Eastern coast, which is the second largest fish producing area in Ceylon, fishing, as an industry, comes second only to paddy-cultivation. Its long sea coast, with suitable bays at intervals, coupled with the rivers and their mouths, the miles-long lagoon, the innumerable tanks and water-holes, provide ample scope for this industry.

Originally, fishing in this area was confined to fresh water in tanks and rivers, with the traditional cast nets and the novice lines as the mode of fishing. The innumerable tanks, both irrigation and village, provided enough facilities for fresh water fishing. The oil content and special taste of the Viral, the Loole, the Senganan, the Kokkichan, and the Sethal have earned for them an exclusive reputation. The recently introduced "Thilapia", popularly known as "Yappan", is such a heavy breeder that it has surpassed all other varieties in number and has even successfully displaced the indigenous species. It provides cheap bulk and thus enables the less fortunates to have their quota of fish. It is said to be rich in its oil and fat content though the taste and smell are not as attractive as those

of the indigenous species. The modes of fishing here are the cast nets, and the Athangu - a hand-net with a stick frame, and the novice lines. There is also the primitive form of Karappu, a cage-like implement made of sticks, and the Thandi - adi Athangu. These are extensive fishing kraals with a team of men taking part where all species, big or small, find it difficult to escape. These methods are now giving way to more modern ones.

The Batticaloa Lagoon provides for large-scale fishing with various modes. The miles - long lagoon explains the growth of several fishing villages. Thuraineelavanai was famous for its large - sized Koduwa - (Mullet). The fishermen, here in addition to the traditional cast-net, adopted the "Sillu Valai" - a big-sized cast-net, which, varying from 100 to 1000 square feet, was operated by a team of men, the number depending on the size of the net. This fish and, especially its roe, are considered a delicacy. The Paddiruppu fisherman, in addition to the traditional cast-net, has a diversion in the "Sool" catch. He goes in 'oru' boats with a burning torch and the fish that jumps for the

glow of the torch is killed by throw-spikes with an attached long rope. The principle underlying this, is that the healthiest fish jumps highest, and it becomes the target. This practice has a blend of sport with fishing. The Kayal fish that falls a victim to this mode of fishing is good eating and has to be bought at a price. The present day fishermen, however, are too busy to waste their time in this mode of precision fishing. The Pala fish around Araipattai, caught with the throw-ropes during the North East Monsoon, compares favourably with any sea-species of fish. The Kallady, Batticaloa areas, are famous for their Otti and Ora which are not sold by the pound but at a price, as a delicacy. The lagoon crowns it all by the more famous "Singing Fish."

The Batticaloa lagoon and the many Kalapus along the coast, are famous for the Prawns and Crabs. In fact, the Batticaloa prawns are said to be the best. Prawns are caught by the Cast-net and the "Athangu" in the lamp light, while crabs are caught in cages or on lines with bait. It is unfortunate that there have been no organised marketing facilities for the fishermen to get the best price. There are no modern methods of preservation adopted for the fish to be taken to the towns. Even the canning of prawns and crabs should prove to be economic concerns.

Sea fishing, as a trade, is a recent innovation dating back to about fifty years, introduced originally by the migrant fishermen from the South. The oldest mode of sea-fishing had been the

Madhal fishing with the customary drift nets. Today, a nylon net is used with a long "con-net" on either side, attached to thick long ropes. This needs a broad beach, a sea-faring oru boat under the command of a Thindal and a team of men on the shore. They operate on a Kottu licence and follow the Padu basis, the turns depending on the number of boats and nets that claim a right. With all the experience and skill of the Thindal, this is mostly speculation till the catch reaches the beach. Madhal fishing has since ceased to be a preserve of the immigrant fishermen. The local Muslims and Tamils have taken to this mode in all the popular fishing centres. These men have mostly organised themselves into co-operative fishing societies and are enjoying credit and other facilities.

There are several forms of "Lines" the fishermen adopt. This method is mostly adopted by the immigrant fishermen from the South. They go far out into the sea in small Oru boats, have them anchored, and then operate their lines. Various types of lines are used, depending on the fisherman's individual capacity and his financial resources. This method is considered sufficiently remunerative in proportion to the capital and the effort, but it is not modern enough to compare favourably with nylon net-fishing.

Nylon has been used more extensively for the fishing industry than for any other. This net is used in pieces of varying dimensions joined up to suit the person and the mode of fishing. This mode of fishing provides the bulk for local consumption and for icing

and transport to other districts. This is widely used in all fishing centres along the coast from Valaichchenai to Arugambay. There are local men, district immigrants and the immigrants from the South, engaged in nylon net fishing. The fishermen immigrate with no system or control, causing untold confusion in the administration. This becomes worse, as is very often the case, when the beaching space and the wadi areas are limited in the various centres.

There is often a clash of interests between the different groups. Such disputes are difficult to be settled, as there are no organised plans or regulations to follow. Though the local conditions and formalities are relevant, an organised, comprehensive planning is necessary to direct and guide the development of the industry. This has to be studied carefully and, on the basis of the data available, an overall plan should be worked out, providing for more modern and successful methods and forms. The proposed fishery harbours should come in, along with such plans.

The marketing of fish has been a serious problem. Apart from supplying the local market, the old practice has been to cure the fish, dry it, or preserve it in salt supplied by the Department at a concession price. The present practice is to hand it over to Fish Mudalalis who are operating with well-organised wadis and transport fleets. These Mudalalis advance large sums of money to the fishermen and the latter are bound morally to supply the fish at only a fraction of the market price. Some Mudalalis even organise hooch and gambling sessions to provide entertainment and thus they make large sums of money.

The fisheries Corporation is a poor competitor in this field. The Corporation, with its procedures, is very cumbersome and irksome to the fisher-

men. The Corporation can only recommend loans to the People's Bank. But The fishermen need immediate cash for their hooch, the gambling table or for an urgent call from home. The Corporation's offer of a recommendation to the People's Bank does not satisfy the fishermen. The Corporation is also helping the fishermen to get loans to improve their implements, in addition. The Corporation is making progress but has a very long and difficult way to go. The Mudalalis are influential men with initiative and tact and it will not be that easy to oust them.

The Government is helping the fishermen by granting them loans for the purchase of mechanised boats and by selling implements at subsidised prices. Only those fishermen who have some capital, can avail themselves of these facilities. For the beginner, the facilities are not made available. The Government grants relief, but only up to Rs. 300/- (Three hundred) to the fishermen who suffer loss of implements under circumstances beyond their control.

The Government has constructed several fisheries roads through the assistance of the local bodies. It will be desirable to have these maintained and improved. The Government has planned to construct fishery harbours with cold storage facilities at the important fishing centres.

The potential in this area is very high and it is heartening that this is recognised. More facilities for fishermen to preserve the catch, better organised marketing facilities, more credit facilities, more social amenities like housing schemes, sports facilities, insurance schemes, etc, are necessary to have this trade well developed. With these facilities, an organised comprehensive plan will make the trade more attractive and productive.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வெற்றிலைச் செய்கை

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வேளாண்மைச் செய்கை, உபஉணவு பயிரிடுதல், மீன்பிடித்தல், நெசவு, அரசாங்க உத்தியோகம், வியாபாரம், கைத்தொழில் முதலியவை மக்களின் முக்கிய தொழில்களாகக் கருதப்படுகின்றன. இவ்வாறே இப்பகுதியிலுள்ள குருக்கள்மடம், செட்டிபாளையம், மாங்காடு, தேற்றத்தீவு, களுதாவளை, களுவாஞ்சி குடி, எருவில் ஆகிய கிராமங்களில் வசிக்கும் மக்களின் பெரும்பாலோர் வெற்றிலைச் செய்கையை ஒரு பிரதான தொழிலாகக் கருதி வருவதுடன் இதனுதவியினாலேயே தமது சீவியத்தையும் நடாத்தி வருகின்றனர். சிலர் தங்கள் உத்தியோகங்களுடன் ஒரு உப தொழிலாகவும் கடைப்பிடித்து வருகின்றனர்.

சகல கிழக்கு மாகாண மக்களுக்கும் போதுமான அளவு வெற்றிலையை, இங்கு உற்பத்தி செய்து வருகின்றனரென்றே கூறலாம். வியாபாரிகள் இவ்வெற்றிலைகளை வாங்கிக் கல்முனை, மட்டக்களப்பு, ஏரூரூர், வாழைச்சேனை முதலிய இடங்களுக்

குச்சென்று விற்பார்கள். 50 வெற்றிலை கொண்ட பிடி ஒரு “பகளி யாகும்” இப்பகளி ஒன்று ஐம்பது சதத்திலிருந்து எழுபத்தைந்து, தொண்ணூறு சதம்வரை விலைப்படுகிறது. வெற்றிலைத் தோட்டத் தையே நம்பி வாழும் ஒரு தொழிலாளி 3, 4, 5 தோட்டங்கள் வரை வைத்துப் பராமரிப்பர். சாதாரணமாக 9 கீற்றில் ஒரு தோட்டம் வைத்திருப்பவர் இருபத்திரண்டுமுதல் முப்பது நாட்களுக்கொருதரம் 200ல் இருந்து 300 பகளி வரை வெற்றிலை பறிக்கலாம். இதனால் சராசரி மூன்று தோட்டங்கள் வைத்துப் பராமரிக்கும் ஒருவர் மாதம் ரூபா 250/-ல் இருந்து 350/- வரை ஊதிபம் பெற்று தமது சீவியத்தை நடாத்துவர்.

இலங்கையில் கம்பகாப்பகுதியே வெற்றிலைச் செய்கைக்குப் பேர்பெற்றென்ற இடமாகக் கருதப்படுவதாக பூமிசாத்திர வாயிலாக அறியப்படுகிறது. அப்படியிருந்தபோதிலும் அங்கு விளையும் வெற்றிலையிலும் பார்க்க மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் உற்பத்தியாகும் வெற்றிலையின்

தரம் மிகவும் உன்னதமானதென்றே கூறப்படுகிறது. கம்பகாப் பகுதியில் உற்பத்தி செய்யும் வெற்றிலையை “மலை வெற்றிலை” என்றும், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில், குறிப்பாக பட்டிருப்புத் தொகுதியில் உற்பத்தி யாகும் வெற்றிலையை “நீர்வெற்றிலை” என்றும் கூறுகின்றனர். இவ்வெற்றிலை சாப்பிடுவதற்கு நல்ல உருசியாகவும் தேகாரோக்கியத்திற்கு உகந்த சத்துள்ள தாயிருப்பதாகவும் இதைச் சாப்பிட்டு அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் கூறுவர். சாப்பாட்டை ஜீரணிப்பதற்குரிய குணமும் வெற்றிலையில் அடங்கியிருப்பதாகச் சொல்வர். எனினும் இதில் இருக்கும் சத்துகள் பற்றி ஆராய்வது சாலச் சிறப்புடையதாகும்.

இவ்வாறு தரம் கூடிய சிறந்த வெற்றிலைச் செய்கைக்கு ஊக்கமளித்து இத்தொழிலைச் சிறந்த முறையில் விஸ்தரிப்பதற்கான உதவிகளை நல்குவது அரசாங்கத்தின் இன்றியமையாத கடமையாகும். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் இப்பயிர் எவ்வாறு செய்கை பண்ணப்படுகிறது என்பதைச் சிறிது ஆராய்வோம்.

வெற்றிலைத் தோட்டம் அமைப்பதற்கான இடம்:

பள்ளமற்ற புழுதி மணல் செறிந்த இடம் வெற்றிலைத் தோட்டச் செய்கைக்கு உகந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. ஏறக்குறைய மூன்று அடி ஆழம் வரை மண்வெட்டியினால் கீழ்மண் மேலே வரக்கூடியதாகக் கொத்தி நிலத்தைப் பண்படுத்தி ஒரு மேடு அமைப்பர். இது நடும் வெற்றிலைக் கொடியின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்றளவு பெரியதாகவோ சிறியதாகவோ

அமையும். சாதாரணமாக 20 அடி நீளம் 30 அடி அகலம் கொண்ட ஒரு இடத்தில் சுமார் 3240 வெற்றிலைக் கொழுந்துகள் நடலாம்.

பண்படுத்திய இம்மேட்டில் பந்தற்காலின் உதவியினால் பந்தலிட்டு விண்ணுங்குமர இலை, அல்லது மருதமர இலை போன்ற அடர்த்தியான இலை குழைகளால் வெயில்படாவண்ணம் நன்கு மறைத்து, சுற்றிவரவேலியும் இடுவர். கொழுந்து நடுவதற்கு ஏற்றவாறு அடைப்புக்குள் இருக்கும் மேடையை பள்ளம் மேடு இல்லாதவாறு பரவி அண்டும்வரை தண்ணீர் ஊற்றிப் பண்படுத்துவர்.

வெற்றிலைக்கொழுந்து நடுதல்:

இவ்வாறு பண்படுத்திய இடத்தில் வெற்றிலைக்கொடிகளை புருவம் புருவமாகவும், கீற்றுக்களாகவும் நட்பு முடிப்பர். இரண்டு அங்குலத்திற்கு ஒரு கொடி வீதம் 12 கொழுந்துகள் ஒரு புருவத்தில் நடுவர். ஒரு புருவத்திலிருந்து அடுத்த புருவத்திற்கு 6 அங்குல இடைவெளியிருக்கத்தக்கதாக ஏறத்தாழ 30 புருவங்கள் வரை 9 கீற்றுக்களுடன் ஒரு தோட்டம் அமையும். 12 கொழுந்துகளுக்கு ஒரு பெரிய இடைவெளி வீதம் தொழிலாளி போய்வருவதற்கு இடைவெளி விடுவர். இந்த இடைவெளி 12ல் இருந்து 18 அங்குலம் வரையுடையதாக இருக்கும். தோட்டக்காரர் இவ்விடைவெளியினூடே சென்று தண்ணீர் ஊற்றிப் பராமரிப்பர்.

நன்கு முற்றிய வெற்றிலைத் தோட்டங்களிலேயே நடுவதற்கான

கொழுந்துகளை வெட்டி எடுப்பர். ஒரு வெற்றிலை அல்லது தளிருடன் இரண்டு வெற்றிலை கொண்டகொடிகளாக இவற்றை வெட்டி எடுப்பர். இவை சுமார் ஒரு சாண் நீளமுள்ளனவாயிருக்கும்.

நடுமுறை:

ஏழு, ஒன்பது, பதினாறு கீற்றுத் தோட்டங்களாகவே பெரும்பாலும் வெற்றிலைத் தோட்டங்கள் அமையும். ஒன்பது கீற்றுத் தோட்டமாக இருந்தால் கீற்றுக்கு ஒருவர் வீதம் கொழுந்து நடுவதற்கு ஒன்பது ஆட்கள் தேவைப்படுவர். வெற்றிலைச் செய்கையில் அனுபவம் வாய்ந்தவர்களையே இதற்கு ஒழுங்கு செய்து கொள்வர். கயிறு இழுத்து புருவம் புருவமாகவும் கீற்றுக்களாகவும் நிரைப்படுத்தியே வெற்றிலைக்கொடிகளை நடுவர்.

பராமரிப்பு முறை:

கொழுந்து நட்ட நாளில் இருந்து வேர்பிடித்துத் தளிர் வரும்வரை நாளாந்தம் தண்ணீர் ஊற்றிவருவர். தளிர் விடத் தொடங்கிய நாள் முதல் ஒன்றைவிட்டு ஒருநாளைக்குப் பின் தண்ணீர் எப்பொழுதும் ஊற்றி வருவர். இருபத்திரண்டு முதல் முப்பது நாட்களுக்கு ஒருமுறை மாட்டு எரு மண்ணுடன் கலந்து வெற்றிலைத் தோட்டத்திற்கு இடுவர். வெற்றிலைக்கொடி ஒரு சாண் அளவில் வளர்ந்ததும் கொடிக்கு ஒரு குத்துக்கம்பு வீதம் (ஒரு அலம்பல்) நட்டு 'ஆரிக்கையால்' கொழுந்தை கம்புடன் சேர்த்துக்கட்டி வளர விடுவர். தென்னை மரத்தின் குருத் தோலையை வெட்டி ஈர்க்கிலை வேருக

நீக்கி, வெயிலில் உலரவிட்டு சிறு சிறு ஆரிக் கைகளாகக் கிழித்து வெற்றிலைக்கொடி பாதிக்கப்படாத வண்ணம் கொடி வளர வளர கம்புடன் சேர்த்துக்கட்டிவருவர்.

வெற்றிலை பறித்தல்:

வெற்றிலைக்கொடி நட்டு வளரத் தொடங்கி ஏறக்குறைய ஆறுமாதங்களின் பின்பு வெற்றிலை பறிப்பதற்கு முயல்வர். ஆரம்பத்தில் கூடிய பலனை எதிர்பார்க்க முடியாது போனாலும், நாள் செல்லச்செல்ல வருவாய் கூடிக்கொண்டேயிருக்கும். இருபத்திரண்டு நாள்முதல் 30 நாட்களுக்கு ஒரு தடவை வெற்றிலை பறித்துவருவர். வெற்றிலை பறித்து முடிந்ததும் அடுத்த நாள் எருப் போட்டுத் தண்ணீர் ஊற்றிப் பராமரித்துவருவர்.

வெற்றிலை அடுக்குதல்:

வெற்றிலைகளைக் கீற்றுக்கீற்றுகச் சென்று கைப்பெட்டியில் பறித்து சாக்குகளில் அடைத்து வெயில் படாவண்ணம் பாதுகாத்து வைப்பர். வெற்றிலைகள் முழுதும் பறித்த பின்பு ஓரிடத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று பேர் அமர்ந்திருந்து சிறியனவும் பெரியனவுமாகிய வெற்றிலைகளை வேறுக்கி, தரப்படுத்தி ஐம்பது வெற்றிலையுள்ள பிடிகளாக அடுக்குவர். இவ்வாறு அடுக்கப்பட்ட வெற்றிலைப் பிடிகளை 'பகளி' என்றும் 'கட்டு' என்றும் கூறுவர்.

வெற்றிலைக்கொடியை இறக்கிப் பறித்தல்:

ஒரு கொடிக்கு ஒரு கம்புவீதம் நட்டு வெற்றிலைக்கொடி படர விடப்படுகிறது. இக்கம்பின் நீளம் ஏறத்

தாழ் பத்து அல்லது பதினமூன்று அடிவரையுள்ளதாகும். வளர்ந்த கொடிகளை திரும்பவும் நிலத்திற்குள் நோப்படாதவண்ணம் இறக்கி புருவம் புருவமாக ஒரு அடிவரை மேலே வைத்து மீதியை நிலத்திற்குள் பதித்துவிடுவர். இவ்வாறே கம்பின் மட்டம்வரை கொடி வளர வளர நிலத்திற்குள் அதைப் பதித்து மேற்குறிப்பிட்டபடி எருவும் தண்ணீரும் இட்டுக் “கண்ணை இமைகாப்பது போல்” பாதுகாத்து வருவர்.

வெற்றிலைக்கு ஏற்படும் நோய்:

வெற்றிலை கருகுதல், சுருளி பிடித்தல், கண்ணடைப்பு, புழு வெட்டுதல், கொடி அவிதல் ஆகிய நோய்கள் வெற்றிலைக்கு ஏற்படுவதுண்டு.

இதில் “கொடி அவிதல்” வியாதி மிகவும் கொடியதாகும். இது ஒரு வித பூஞ்சணத்தினால் ஏற்படும் தொற்றுநோயாகும். அவியல் வருத்தம் ஒரு கொடியிற் பிடித்துவிட்டால் கொடிகள் யாவும் அழுகிப்போகும் என்று தொழில் செய்பவர்கள் அஞ்சுவார்கள். அந்நோய் அணுகா வண்ணம் நல்ல மண் முதலியன தேடிப் போடுவர். “செய்யும் தொழிலே தெய்வம்” என்பதற்கிணங்க, நாளாந்தம் தோட்டத்தைப் பார்வையிட்டு, மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வெற்றிலைச் செய்கையில் ஈடுபடுபவர் பாதுகாத்துப் பராமரித்துப் பயனுமடைகின்றனர் என்பது கண்கூடு.

கோ. பாக்கியராசா,
களுவாஞ்சிகுடி.

Appropriate Technology Services
121, POINT PEDRO ROAD
NALLUR, JAFFNA
No. ....

THE BATTICALOANIAN'S HERITAGE

---

1. The Batticaloa District – its situation and extent.

The Batticaloa District, inclusive of the Division of Amparai, (a recent partition for administrative convenience) stretches from Verugal Ganga in the north to Kumbukkan Aru in the south, over a distance of 150 miles along the coast of the Indian Ocean (Bay of Bengal).

2. Our Peoples.

The origin of the majority of the Batticaloa peoples is bound up largely with the relations between the Arabs and the Mukuwas.

Tradition has it that some of the Hashimite Arabs who emigrated to various lands, after the death of the Holy Prophet, settled along the coast of Malabar. The Mukuwas who formed the indigenous population of the Malabar coast, readily welcomed the Arabs, but, later, embarrassed by their efforts to convert them to the Islamic faith, emigrated to Ceylon. Some of these Mukuwas who migrated to the Batticaloa district, sought the help of some shipwrecked Arabs who were their guests, when attacked by the Thimilars, the ruling powers of that area. The help rendered by the Arabs to the Mukuwas, led to a close friendship between the two and, finally, to inter-marriage,

out of which arose the large majority of the Batticaloa Moors. Their numbers have been added to, by fresh settlements of Muslims in the Batticaloa district, from time to time.

This tradition accounts for the co-existence of the Moors and the Tamils as two separate races, each with its own distinctive culture, religion and way of life.

3. Our land and Water Resources.

I fully believe in the dictum: "Working with each other, and with water, light and soil, men can change a valley's face and its life". Until a few years ago, Ceylon's development had been mainly confined to the uplands and the Wet Zone in the production of cash crops. The Government has since turned its attention to the Dry Zone for development. And for such development, the three basic essentials are, provision of stored water, cheap electricity and the prevention of soil erosion and floods.

This district could easily become the "bread basket" of "Sri Lanka", if our natural resources are viewed with the statesman's eye, unbiased by provincial or political considerations. This District can be easily made to procure an all-Island self-sufficiency in food.

Here are Batticaloa's four glories. Firstly, we have about a dozen rivers which could be "reservoired" to provide us with an assured water-supply even during years when the monsoon fails. Secondly, we have a very extensive acreage of virgin land eminently suitable for paddy. Thirdly we have a healthy dry climate, and fourthly, and above all, we have an enormous manpower steeped in century-old farming traditions. As a first step to harness these glories, or, if I may say so, to awaken this sleeping beauty (that is Batticaloa) so richly endowed by nature, the Gal Oya Reservoir was constructed. On the eve of its completion, a few weeks before his tragic death, the Right Honourable D. S. Senanayake, the then Prime Minister, handed over to me on 11-6-1951, a Testament which reads thus:

"I visited the Gal Oya Project on the 10th June 1951 and have seen for myself the progress of the development work here. The Scheme is well on its way to early fruition. On this day, I recall with pleasure the great enthusiasm displayed by Gate Mudaliyar M. S. Kariapper over the Scheme from the very beginning. It is exactly a decade since I cut the first tree on the site of the dam as an earnest of our sincere desire for the economic upliftment of these parts. Gate Mudaliyar M. S. Kariapper who never relaxed his efforts to see the Scheme fully

implemented, should be a happy man today to see those entrusted with the work, making such great progress. He and I have jointly realized our dream'".

(Sgd) D. S. Senanayake,
Amparai, Prime Minister.
June 11, 1951.

The solemn desire of the late Prime Minister has not been implemented vis-a-vis "the economic upliftment of these parts". The landless peasantry of these parts, whose economic upliftment is promised in this Prime Ministerial Testament of 11-6 1951, have received only a few crumbs that fell from the table of the Gal Oya Development Board. And, as if to add fuel to the smouldering fire of discontent in the breast of the local farmer, ten thousand acres had been set apart to feed the "White Elephant" (Sugar Factory) at Hingurana. The most tiresome job in the management of this Factory is to find, year after year, fresh reasons to account for its recurring losses and escape the frowns of the Central Government and the Parliament. The Officers in charge are certainly not to blame. For to them has been allotted the unenviable task of growing "the right plant (sugar cane) in the wrong place (too low-lying)". The Plan Implementation Committee on the proposed Sugar Project at Uda Walawe (whose Chairman is Mr. Rajendra, presently the Secretary to the Treasury and one-time Government Agent of the Eastern Province, which included the Gal Oya Valley) has recommended that,

in view of no satisfactory solution of the major problems confronting the Gal Oya Sugar plantation being in sight, the Government should consider the alternative of using the land under sugar at Gal Oya for paddy, for which crop, it appears to be most suitable, and shifting the Sugar plant to a better location available at Uda Walawe, instead of investing what little Foreign Exchange we have, on the purchase of a new Sugar Plant. I must congratulate this Committee for hitting the nail right on its head, and express the hope that, out of no unrealistic sense of prestige, the Government will hesitate to act on this advice. The acceptance of this advice will conserve our Foreign Exchange savings as stated by the Committee, and will also bring into the National granary an additional one million bushels of paddy being the sure yield of the said 10,000 acres, besides eliminating a certain percentage of present landlessness. When the Sugar plant goes, the buildings left, can best be profitably utilized by conversion into a Paper Factory, for which the raw material (paddy straw) needed to keep it in function right round the year, is available, ad lib, close at hand. In fact none can deny that the straw in this region could feed two or more factories working to maximum production capacity all the weeks of the year. An what's more, self-sufficiency in our paper requirements will be more than assured.

In regard to the Galoya Reservoir dream referred to in the late Premier's Testament, I must confess that, as far as I am concerned, I have realized

only half my dream. The other half which is a vision of this Reservoir being permanently kept at full spill level, while water from it flows out unstintedly all the year round for agricultural, electricity and other purposes, remains yet to materialize. No miracle need happen to achieve this objective. There is a point in the Uva Province, somewhere near Okkampitiya, where the perennial Kumbukkan Aru runs within a distance of about 15 miles from Galoya. The construction at this point, of a channel linking up the two rivers, will convert Senanayake Samudra into one of those God-made Samudras (oceans) which no failure of monsoons ever dries up, and this reservoir could send up water to irrigate all the Batticaloa North paddy fields as well. The need for this conversion was underlined this year and last, when the Reservoir failed to fill, and as a consequence electricity production came to a grinding halt, and cultivation acreages were severely curtailed. We must remember that the Gal Oya which feeds the Reservoir, is a North-east monsoonal stream which dries up during the latter part of the year, as this district does not get the South-West monsoonal rains. This Reservoir will remain a half-solution to our economic ills, as long as my dream is not realized in full.

There is even at this late stage, no room for pessimism, and our economic situation is still not beyond repair. A merciful Providence has blessed this district, more than any other with almost a dozen rivers, from Unnichchai in the north to Bagura Oya in the south all

of which could be impounded into Reservoirs which could convert the entire district into an unbroken sheet of green paddy. Already, the Heda Oya Reservoir and Karanda Oya Reservoir have been estimated to cost 95 and 45 millions of Rupees, respectively. The other proposed Reservoirs await investigation. These Reservoirs would mean more than engineering feats of steel and stone. They would symbolize a victory of the human spirit in a crusade against Hunger.

Pending the construction of these Reservoirs, it is my respectful submission that the Government should deal here and now with the present 60 thousand able-bodied landless farmers itching for land and the three hundred thousand acres of virgin land, waiting to be tickled with a hoe in order to laugh with a harvest. This is unchallengeable statistics. What cruel irony of fate is it that keeps these loving partners apart, particularly when they are wishful to come together even on a Manawari bedding and without Governmental financial aid? Swift action within the life-span of this Parliament will pay rich political dividends, besides erasing off the growing suspicion in the minds of the indigenous population, particularly of Batticaloa South, that there had been sly political land alienations, under one pretext or the other. I know there can be no substance in this suspicion, but I note

it down here, because an Administration, like Caesar's wife, must be above suspicion.

4. Self-sufficiency in Salt :

In the days of old, when this district was tributary to the kings of Kandy, our tribute transported in "Thawalam" to Kandy, consisted primarily of salt and dried fish. By an unfortunate swing of the pendulum, salt is to-day a scarce and expensive article of food retailed at our shops at 10 cts. per lb. On one or more occasions, I remember the Government had to import salt from Pakistan. Here is a commodity in which we can gain self-sufficiency, as the saying goes, "within 24 hours," if only the Government takes steps to develop our Kalapuwass (lewayas) or make it known to the public that they are at liberty on their own to manufacture and carry on a trade in salt. From Pannichenkerni in the North where it is said that in olden days about 10,000 bushels of salt had been collected annually, down to Bagura Oya in the south, there exist several extensive saline marshes—locally known as Kalapuwass which yield many hundreds of bushels of salt crystals in the season for collection, which is usually the dry part of the year. These Kalapuwass get submerged during the annual North-East monsoon, by irruptions of the sea which afterwards retire leaving behind a replenished saline content.

Gate Mudaliyar M. S. KARIAPPER.

தேனாட்டுக் கிராமியக் கவிகளில் சங்ககாலத் தமிழ்ச் சுவை.

இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்க்கை தித்திக்கும் கிராமியக் கவிகளின் பிறப்பிடம். சங்ககாலத்தமிழ்க் கவிதைகளும் இயற்கையோடு இயைந்தே பிறந்ததனாற்போலும், இதன் சுவைத் துளிகளை அவற்றிலும் சொட்டக் கண்டு சுவைத்து இன்புற முடிகிறது.

இதோ ஒரு காட்சி,

மாரியிலே பொங்கிப் புரண்டு வந்த சிற்றாறு வரண்டு கிடக்கிறது. ஆற்றோடையிலே வெள்ளை வெளே ரென்ற படுக்கை மணல்; அதன் பரப்பிலே இருக்கிறது, ஒரு 'பூவல், - 'தொட்டனைத்தூறும் மணற்கேணி' என்று வள்ளுவன்குறிப்பிட்ட ஊருணியைத்தான் வாடித்தலத்து மக்கள், 'பூவல்' என்று அழைக்கிறார்கள்.

அந்தப் பூவலிலே, அதோ, நீர் அள்ளிக்கொண்டு நிமிருகிறாள் ஒரு பருவக்குமரி. எங்கிருந்தோ வந்த கட்டிளங்காளையைச் சந்தித்துக் குனிகின்றன அவள் நாவற்கனி விழிகள். வியர்த்து விருவிருத்து வந்த அவன் கேட்காமல் கேட்பது அவளுக்குப் புரிந்துவிடுகிறது. "வாய்க்காலில் தண்ணியிலே வண்டுவிழும் தும்பி விழும்" என்று அவள் தண்ணீர்தர மறுக்க வில்லை. குனிந்ததலை நிமி

ராமலே தண்ணீர் தருகிறாள். கொடுப்புக்குள் சிரிப்பு அமுங்குகிறது. தாகம் தீர, தண்ணீரை மாத்திரமா அவன் குடித்தான்? அவள் இளம் கொடியுடல் வனப்பையும் முழு எழிலையும் சேர்த்தே பருகிவிடுகிறாள். நாணி நிலநோக்கிய அவள் பாசாங்கு விழிகள் தான் சும்மா இருந்தனவா?

பூவலடியிலே ஆரம்பித்த இந்தப் புதுநாடகம், நாள்தோறும் நிகழ்ந்து பழம் நாடகமாகிறது. அவனோடு நல்லாகப் பழகிவிட்டாள் அவள். ஒரு நாள் அவள் பவள இதழ்கள் குறு நகைபூத்து மலர்கின்றன. குரல் கொஞ்சுகிறது. நாணம் இழைகிறது. "ஓவ்வொருநாளும் தண்ணீர்த் தவிப்புத்தானா," அவன் வாயால் பேச வில்லை, கண்ணால் பதில் சொல்கிறான்.

"ஓவ்வொருநாளும் உன்னைப் பார்க்கவேணும் என்ற தாகம், ... உன்னுல, ... உன்னுல ....? அவன் எச்சிலை விழுங்குகிறான். அவள் நாணம் படர முறுவலிக்கிறாள்.

"ஏன் என்னில? ...." குரலில் தேன் பாய்கிறது அவனுக்கு வார்த்தைகள் பிறக்கவில்லை. கவிதான் பிறக்கிறது.

“ஒன்றுக்கு மில்லைப் பெண்ணார்
உன்னை விரும்பினது - உன்ட
சஞ்சி சடைக்கும் சரிந்துவிழும்
தேமலுக்கும் ... ..”

கருங்குழல் காளையரைக் கட்டி
யிழுப்பது உண்மைதான். ஆனால்
இங்கு அவனைக் கவர்ந்துவிட்டிருந்
தது. அதுமாத்திரமல்ல.... அவளிட
முள்ள ஏதோ ஒன்றும் தான். அதை
இத்தனைநாளும் அவன் பார்த்துப்
பார்த்து ரசித்ததை அவள் கவனித்
தாளோ இல்லையோ, அவன் அதைத்
தான் விழுங்கினான். அதற்கு அழுத்
தம் கொடுக்கிறான்.

“புத்தப்புதுச் சட்டியிலே
பொன்னுருக்கி வார்த்ததுபோல் -
உன்ட
பொன்னுன மேனியிலே
போட்டதுகா நந்தேமல் ... ..”

புத்தம் புதிய சட்டியிலே,
பொன்னை உருக்கி வார்த்தால் எப்
படியிருக்கும்? - எத்தனை இயற்கை
யான - பொருத்தமான உவமை!
அவளுக்குச் சூட்டப்பட்ட பட்டம்!
தேமல் அழகி!

அன்று முதல் நாள் கண்டதி
லிருந்து, ஒவ்வொருநாளும், அவன்
தாகத்தோடு வந்து கொண்டிருக்
கிறானே, அதற்கு என்ன காரணம்?
அவள் கொள்ளை அழகை - குறுகுறு
பார்வையை - இளமைப்பூரிப்பை
மறக்க முடியாமையல்ல. புத்தம்
புதுச் சட்டியிலே பொன்னுருக்கி
வார்த்து வைத்திருக்கும் அந்த
வனப்பை மறக்கமுடியாமையே தான்.
அவன் விழுங்கி விழுங்கி இன்னும்
மிஞ்சி வழிகிறதே அவன் தேமல்
அழகு, அதை மறக்கமுடியுமா?

“தேமலழகி பெண்ணார்
திருநீற்றுப் பொட்டழகி
மார்பழகி வள்ளிப்பிள்ளை - உன்னை
மறக்கமனம் கொள்ளுதில்லே!”

என்கிறான். தலைக்கு மேல் ஏறி
விட்ட புளகம் அவளுக்கு. இத்தனை
புகழ்ந்தால் எந்தப் பெண் தான்
மயங்கமாட்டாள். அவள் அவனில்
இறங்கி விடுகிறாள்.

இதே போன்றதொரு தேமல்
அழகுச் சுவையை குறிஞ்சித் திணை
யிலே காட்டுகிறார் கபிலர்.

இதோ அந்தக் காட்சி.

அவள் முகைவிரியாத மொட்டு.
காதல் உணர்வு பெறாத கன்னி.
ஆனால் அவள் தோற்றம் அவனை
வெறிகொள்ளச் செய்கிறது. பந்தா
டிச் செல்கிறாள், அந்தப்பாவை. பரு
வம் மலராத பைங்கொடிபோலவா
காணப்படுகிறாள்! மூங்கிலெனத்
திரண்ட தோள்; வெறிகமழ் கருங்
குழல்; மானைவென்ற மருட்சி விழி
கள், மயிற்சாயல், சிலம்பு ஒலிக்க,
மலர்க்கொடிபோல - இடைநுடங்க -
மின்னற் கொடிபோல நடக்கிறாள்.
அவனும் பின்னாலேயே நடக்கிறான்.
தான் கொண்டகாதலை அவளுக்கு
இன்று நேராகவே உணர்த்திவிடுவ
தென்பதுதான் அவனது முடிபு.

‘சின்னமொழி’ என்று அவளை
அழைக்கிறான். “கூடல் நகரில் தேன்
பாய மலர்ந்த நீலமலர் போன்ற
உனது விழிவேல்கள், யானைப் படை
யோடு எதிர்க்கும் பகைவர்களை, பாண்
டியனது வேல்பாய்ந்து வருத்துவது
போல வருத்துகின்றனவே! இவ்
வியல்பு உனக்குத்தகுமா?” என்று

கேட்கிறான். அவன் கவனிக்கவே யில்லை. ஆயினும் அவன் விட்டானா? “கனங்குழாய்!” என்று மீண்டும் அழைத்தான்.

“வானம் பொழிந்து வளம் கொழித்த அசோகஞ் சோலையுள், அழகுமிளிர்ந்த இளமாவின் தளிர் போன்றவளே! தேர்ப்படையோடு வந்த பகைவரின் மார்பில் பாய்ந்த பாண்டியனின் அம்பைப்பார்க்கினும் அதிகமான துன்பம் நீதரலாகுமா?” என்கிறான். இப்போதாவது அவனை கவனிக்கிறானா? இல்லை; அவன்தான் விட்டகன்றானா?

“வகைவகையான, குளுமையான மலர்மாலையையணிந்தபாண்டியனது பொதியமலையின் கண்ணையுள்ள வேங்கைமரத்தின் பூப்போன்ற தேமலையுடையவளே! என்கிறான்.

இங்கு, தேமல் அழகினை,

“வகையமை தண்தாரான்
கோடுயர் பொருப்பின்மேல்
தகையினர் இளவேங்கை
மலரன்ன சுணங்கினுய்” என்ற

வரிகளாகச் சுவைக்கத் தருகிறார் கபி லர். கிராமியக் காதலனின் வாயா லான தேமலழகினையும் இந்தச் சங்க இலக்கியத் தேமல் அழகினை யும் ஒருங்கு வைத்துச் சுவைகாணும் பொழுது, உண்மையிலேயே நாம் சங்ககாலத் தமிழர் நிலைக்கு உயர்ந்து விட்ட உணர்வு பிறக்கிறது.

காதலரிடையே நிகழும் பிரி வென்பது கனல் போன்றது. அன்றும் இன்றும் அது ஆற்றொணாத் துயர் தருவது.

அந்தக் கிராமத்து இளங்குமரியை அவன் காதலித்து மணந்து கொண்டான். காதல் மணமென்றால் கைப் பொருள் கரையாதிருக்குமா? பொரு ளீட்ட அவன் போகப்புறப்பட்டான். அந்தப் பிரிவை நினைக்கவே அவன் துணுக்குற்றான்; துடித்தான்; எண்ணி எண்ணிக் கண்ணீர் வடித்தான். எப் படியாவது அவனை ஆற்றவேண்டுமே; சமாதானம் சொல்கிறான்.

“வங்காளம் போறே னென்று
மனக்கவலை கொள்ளாதே - உன்ட
சிங்காரக் கொண்டைக்கொரு
சீப்புவாங்கி நான் வருவேன் ... ..”

சீப்பைக் கண்டதும் அவள் நினைப்பு வந்துவிடும். உடனே புறப் பட்டு வந்து விடுவாணாம். இது கிரா மியக் கவிச்சுவை. இதே சுவையைப் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ நமக் குத் தருகிறார்.

‘அன்பே, நான் விரைவில் மீண்டு விடுவேன்’ என்கிறான் அவன். இல்லை நீங்கள் என்னை மறந்து, நெடுநாள் தங்கிவிடுவீர்கள். நான் பிரிவுதரி யேன்? என்று விசம்புகிறாள், அவள்.

“நான் போகும் காட்டுவழி கனல்போன்ற வெம்மையுடையது. அங்கே கன்றுகலக்கிச் சேறாக்கிய சிறுநீரையும் தன் காதலிக்கு முன்பே ஊட்டிய பின்னரே களிறு உண்ணும். அதைக்காண உன் நினைவு வந்து விடும். அந்தவழி இலைகள் காய்ந்து உதிர்ந்த நிழலற்ற கொடுமையுடையது. அங்கே வெப்பம் தாங்காது வருந்தும் தன்பெடைக்கு தன் மெல்லிய சிறகைவிரித்து ஆண்புறவு நிழல் கொடுக்கும். அதைக் கண்ணுற்றபின்

னும் உன்றினைவு எனக்கு வராமலிருக்குமா? மலைமேல் வளர்ந்த மூங்கில் கூள் பட்டுப்போமாறு வெய்யில் காயும் கொடுமையுடையது அந்தக் காட்டுவழி. அங்கே நிழல் இல்லாமல் துன்புறும் தன்பிணைக்குத் தன் உடல் நிழலைக்கொடுத்துதவும் கலை மான். அப்போது உன்றினைவு வராமலாபோகும்? உடனே வந்து விடுவேன்'', என்கிறான் அந்தத் தலைவன்.

“அடிதாங்கும் அளவின்றி அழலன்ன
கடியவே கனங்குழாய்! வெம்மையால்
காடு ... .. அக்காட்டுள்
துடியடிக் கயந்தலை கலக்கிய
சின்னீரைப்
பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணும் களிற்று.....
இன்பத்தின் இகந்தொரீஇ
இலைதிந்த உலவையால்
துன்புறாஉம் தகையவேகாடு ... ..
அக்காட்டுள்
அன்புகொள் மடப்பெடை
அசைஇய வருத்தத்தை
மென்சிறகரால் ஆற்றும் புறவு...
கன்மிசை வேய்வாடக் கனைகதிர்
தெறுதலால்
துன்னரும் தகையவே காடு ... ..
அக்காட்டுள்
இன்னிழல் இன்மையால் வருந்திய
மடப்பிணைக்குத்
தன்னிழலைக் கொடுத்தளிக்கும் கலை ..”

இந்தச் சங்க இலக்கியப் பண்பை கிராமியக்காதலனின் கள்ளங்கபட மற்ற நாவினாற் கேட்டுச் சுவைக்கும் போது பிறக்கும் இரசனையே ஒரு தனி அலாதி.

பதினாறும் மறையாத பருவ மங்கை அவள். அந்தக் கிராமிய இளைஞன் பலமுறை தனது காதலை அவருக்குணர்த்தியும் அவள் காதில் வாங்

கிக் கொள்ளவில்லை. இதை அறிந்த உலகம் அவளை நையாண்டி செய்தது. ஆனாலோ, அவளை அவனால் மறக்கவே முடியவில்லை, வழிமறித்துக் கேட்கிறான்.

“உன்னாசை கொண்டு மச்சி
உலகமெல்லாம் தூரானேன்
என்னாசை உன்மனதில்
எள்ளளவும் இல்லையேகா!”

இத்தனை அவன் பணிந்து இரந்தும் கூட அந்த இறுமாப்புக்காரிக்கு இரக்கம் பிறக்கவில்லை. அவளை முறைத்துப் பார்த்தாள். எடுத்தெறிந்துபேசி ஒதுக்கினாள். அவனும் ஆண்பிள்ளையல்லவா!

“பழிகள் தான் வந்தாலும்
பத்தெட்டிறுத்தாலும்
கழுவி விருந்தாலும் - இப்ப
காண்பேண்டி உன்னாசை ... ..”

இத்தகைய ஒரு காட்சியைச் சோழன் நல்லுருத்திரன் காட்டுகிறார். இடையன் ஒருவன். அந்த இடைச்சிமேல் அளவற்ற காதல் அவனுக்கு. ஆனால் அவளோ அவளை ஒதுக்கினாள். அன்று அவள் கவனோடு காடுநோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும்போது தடுத்து நிறுத்தினான் அவன்.

“விடேஎன், தொடஇய
செல்வார்த்துமித்து எதிர்மண்டும்
கடுவாய நாகுபோல் நோக்கித்,
தொழுவாயில்
நீங்கிச் சினவுவாய் மற்று” -

போகவிடேன். போகப்போகிறாயா? தடுப்போரைத் தள்ளி மோதி விட்டுப் போகும் எருமை நாகு

போல, முடியுமானால் என்னைத் தள்ளி விட்டுப்போ, பார்க்கிறேன்," என்கிறான்.

“நீ, நீங்கு, கன்று சேர்ந்தார்கள்
கதவு சுற்றிச் சென்றுங்கு
வன்கண்ணன் ஆய்வரல் ஓம்பு”

‘விட்டு விலகு, என்தாய் கண்டால், தன்கன்றை அண்மியவர் மேல் சினம்கொண்டுபாயும் ஈன்ற பசுப்போல சினம் கொண்டு உன் மேற்பாய்வாள்’ என்கிறாள். அவனா விடுபவன்?

“யாய்வருக, ஒன்றோ பிறர்வருக,
மற்று நின்
கோவரினும் இங்கே வருக,
தளரேன்யான்”

‘உன் தாயென்ன, உன்சுற்றத்தார் முழுப்பேரும் வரட்டும், ஏன் உன் அப்பனே வரட்டும் பார்க்கிறேன்’ .... என்று வல்லுக்கு நிற்கிறான் அவன். அதன் பிறகென்ன? அவள் வழிக்கு வருகிறாள். இவ்விரண்டையும் ஒப்பிட்டு இரசிக்கும்போது ஏற்படும் சுவையே ஒரு தனிதான்.

“திமிலைத்துமிலன்”

Vignettes of Batticaloa

When I want a change from the hill-country - one occasionally needs a change from the best of things - my thoughts turn to the East Coast and the jungle roads that lead thither.

Alone of lowland regions it rivals the hill-country in scenic beauty.

First, there is the sea.

Then, the sand in splendid prodigality; and in places, a great solitude.

Immense bays, with the infinitude of the sea lie cradled in their vastness, elemental in their fascination.

And, beside the sea, lagoons, their calm waters setting off the restless beauty of the ocean.

The heart-delighting sight of paddy, rippling green and waving gold, stretching as far as the eye can see, against the blue backdrop of the distant hills.

Acres of coconut, in their regimental ranks, offering welcome shade in noonday heat.

And the jungle, some of it Veddah country, with its wealth of plant and animal life, and its secrets.

The East Coast is also the gourmand's delight; he has the rich and

varied produce of field, forest and sea to choose from.

Causeways to teach the hurrying traveller patience; unnumbered, with their black-and-white gauges, palm-fringed, sun-drenched, sea-splashed. As I write, sunlit Komari flashes on my mind-. It is a picturesque spot between Panama in the south and Pulmoddai in the north.

Along the coast a number of attractively sited Rest Houses, pleasant retreats from the fever and fret of the world: Arugam Bay, Sinnamuhattuvaram, Kalmunai, Kalkudah, Vakkarai, Kuchchaveli.

The people, too, are interesting; blood and tongues mingle in varying proportions: Tamil, Moor, Sinhalese, Veddah, Portugese. Accent, customs, manners. All are peculiar to the Eastern Province, and are not without charm.

There is music in such place names as Singamankudah, Tampilavil, Periapullumalai, Addalaichenai, Kaluvanchikudiyiruppu, Sammanthurai, Sainthamaruthu ... A study of their origins would be rewarding. Do crocodiles still bask in the sun at Muthalaikudah? And is that 'maruthu' tree still leaning at Sainthamaruthu?

Back of it all, for those who care for such things, are history and tradition, coloured with a wealth of legend, spiced with an infusion of romance.

To me, in addition to all this, there are the recollections of a boyhood spent at Puliranthivu and holidays spent on the East Coast; and every journey thither is in some measure a sentimental attempt to recapture the memories of that distant and carefree past.

Memories come crowding in upon me ...

Of schooldays, with their joys and pains ... Of a Principal, a chaplain to the British Armed Forces during the First World War, parson, cricketer, stern disciplinarian, unhappily cut off in the prime of life ... Of a schoolmaster, still, happily with us, later Principal of the school, who has made the jungles of the Eastern Province his happy hunting-ground ... Of another, from the north, who, suffering shipwreck off Kalkudah, in the days of the round-the-Island steamship service, swam to safety, and still lives to tell the epic tale ...

Of holidays at the Bar. Does anybody go there for a holiday anymore ...? and at Thirukovil ?

Of the building of Kalladi Bridge ...

Of the ferry between the Dutch Fort and Kalladi ...

Of the first train to Batticaloa in 1928 ...

Of my first journey by train the same year to school in Jaffna ...

Of the old cemetery, where, among other celebrities, the coachman of a former Governor of Ceylon lay buried ...

Of Collette's buses which enabled the illustrated Sunday papers to be delivered on Tuesday morning in town ...

Of schooners from Jaffna, lying at anchor beside the Customs Jetty, while their sailors bathed on deck washing off the salt of the sea from their bodies with fresh water, amidst the apperising odours issuing from the ship's kitchen. To a boy's active imagination they embodied the romance of all the seas ...

Of the planters' steamboat, which transported the coconut produce of the area, and of its noontime signal .

Of another time-signal, at a quarter-past four, from the Kachcheri-why at a quarter-past four, I have not been able to ascertain ...

Of boating excursions on the lagoon by day, after the King's Birthday parade ... Of moon light excursions to hear the 'Singing Fish' ...

The lagoon imparts to Batticaloa its distinctive charm.

For more than thirty miles, it stretches its sinuous length, from Chenkaladi in the north to Kalmunai in the South. Embracing a number of a little islands in its broad bosom, and peeping into tiny villages, it carries a message of indolence and peace, and imparts an air of enchantment wherever it spreads. It helps the coconut planter, it feeds the fisherman, and charms the visitor; by day, a minor

trade route; by night, a fishing-ground; by day a pleasure-resort.

On moonlight nights the lagoon becomes a thing of beauty. On nights when the water turns phosphorescent, you can see the fish swim about some feet beneath the surface of the water. Canoes glide by, leaving trails of silver behind them, and the whole lagoon seems to be lit by a wondrous submarine light. I have not seen anything of its kind elsewhere.

But the waterway is not without its tale of tragedy. Many a bather has lost his life in the mud and tangle of the lagoon floor, and many a picnicker, who had set out on a night's boating expedition, has paid the price of his carelessness. And suicide has found the lagoon a handy means of escape from the troubles of this world.

The lagoon has always attracted me from the time when, as a schoolboy, I lived within sight of it, and had always wanted to travel its whole length by boat; and I realised this wish some years ago when I travelled in the 'Singing Fish' from Kalmunai to Puliyanthivu. It was broad daylight now, and I could see the sights by the way: the harvesting and irrigation scenes - the cool recesses of the lagoon, where the vegetation reaches down to the water's edge, the ferries that cross the lagoon at intervals, the people waiting for the ferry-boat, the naked urchins who swam out to meet our boat, the white birds which, at some sudden disturbance, flitted away in a white cloud from the trees...

Of the approaches to Batticaloa by road, I like best the one from the south, with its views of the lagoon and the sea and the vast stretches of paddy-land. Harvest time is, more than any other, the time to take that road. Everywhere, there are scenes of activity then. Whole villages seem to empty themselves of people into fields. Moormen, cultivators here, and not traders as elsewhere, women and children in their colourful clothes, cut, thresh and winnow. In places where the harvest has been gathered, the straw lies in shapely heaps, in appearance like kirghiz tents, kept in shape with a cane frame. On top is a crest of straw, crowned with a white flag.

Kalladi, with its broad road and its margosa trees, beautiful with their delicate filigree foliage, is a pleasant suburb of Batticaloa, and could be made its administrative centre. The Kacheheri and other Government offices could be moved out there and the old town could be left to its dream of the past. Or, it could be an acceptable, well-planned residential area, the wide beach being within easy reach.

But it is the road from the west that I take most often because it leads directly from the hills. After Maha Oya has been passed, when the land opens out and the fields begin to stretch away and the road becomes a causeway through a green of paddy, one feels a sense of release, a sense of freedom. Then comes the long drive beside the lagoon with its view of the town.

The northern road, with its half-a-dozen ferries, has been out of use for some years.

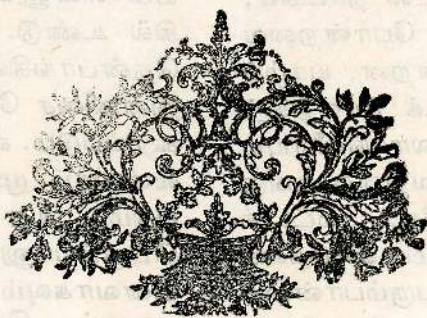

Batticaloa has changed but little. The Old Residency and other stately government homes have fallen into decay, but have not yielded place to modern structures. To look from the Government Agent's present house towards Erumaitivu is to be transported backward into time. One can stand in his office in the old Dutch fort and gaze out over the lagoon and feel 'the centuries blend and blur' as the anemometer on the ramparts revolves lazily in the idle wind. The punkah of the office is no more, but the stout walls, the high roof and the wooden floor

remain. So do the fading group photographs with past, white, government agents as central figures. In the adjoining room, a typewriter clicks, worked by the deft fingers of an English-and-Tamil speaking girl of Portuguese descent. She speaks Tamil more easily than English, which is really the third language of many of her community, who speak Portuguese of a by-gone age.

One night I sat on the old pier beside the Dutch fort. How restful to the eye the scene was after the long journey over the hills!

S. K. GNANAMUTTU.

நாட்டுக்கூத்து

இயற்கையோடு ஒட்டி வாழும் கிராமிய மக்கள் வளர்த்த அழகுக் கலையே நாட்டுக்கூத்து. இது கிராமிய மக்களின் உணர்ச்சிகளையும் செயல்களையும் வெளியிடும் சாதனமாகும். நாட்டு மக்களின் உள்ளக் கருத்து, குணச் சிறப்பு, கலை, பண்பாடு, வாழ்க்கை முறை முதலியவற்றை எடுத்து விளக்குவது நாட்டுக்கூத்து.

இந்நாட்டுக்கூத்து மிகப் பழைய காலத்திருந்தே யாழ்ப்பாணம், மன்னார், சிலாபம், மட்டக்களப்புப் போன்ற இடங்களில் ஆடப்பட்டு வந்தது. சிலாபப் பகுதியில் முனீஸ்வரம், மருதங்குளம் போன்ற இடங்களில் விழாக் காலங்களிற் கோயில் முன்றிலில் மார்க்கண்டன் நாடகம், வாளபிமன் நாடகம் போன்றவை இன்றும் நடிக்கப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்திற் பண்டைக் காலத்திற் கூத்துக்களையும் விலாசங்களையும் நடித்தனர். இன்று இவற்றை அங்கு ஆடுவோர் ஒரு சிலரே. மட்டக்களப்பிலே மக்களின் சமய வாழ்க்கையோடு ஒன்றுபட்டுப் பெரும்பான்மையான இடங்களிலே கூத்துக்கள் ஆடப்பட்டுவருகின்றன. அங்கும் வடமோடிக் கூத்துக்களே பெரும்பாலும் வழக்கிலிருக்கின்றன. தென்மோடிக்

கூத்தும் விலாசமும் மிகவும் குறைவாகவே இன்று அங்கு ஆடப்படுகின்றன.

மன்னாரில் வழங்கும் நாட்டுக் கூத்து, மாதோட்டப்பாங்கு, யாழ்ப்பாணப் பாங்கு என இரு வகைப்படும். மாதோட்டப் பாங்கைத் தென்பாங்கென்றும் தென்மோடியென்றும், யாழ்ப்பாணப் பாங்கை வட பாங்கென்றும் வட மெட்டென்றும் வழங்குவர். வட பாங்கிற் கடவுள் வாழ்த்தை விருத்தப்பாவிற் படிப்பர். தென் பாங்கில் வெண்பாவிற் படிப்பர். தென் பாங்கிற் பாத்திரங்களுக்குச் சபைத் தரு (ஆடற்றரு) கிடையாது. தெய்வ வணக்கமும், செயப்படு பொருளும், கதைச் சுருக்கமும் கூறும் தோடையம் என்னும் பாவகை வட பாங்கில் உண்டு. தென் பாங்கில் இல்லை. தென்பாங்கில் நாடகக் கதை, கவி இன்னிசை போன்ற பாவகைகளாற் கூறப்படும். வடபாங்கிலே தரு, சிந்து, வண்ணம் முதலியவற்றுற் கூறப்படும். தென்பாங்கிற் பாக்கள் பெரும்பாலும் வல்லோசை உடையனவாகவும், வடபாங்கிற் பெரும்பாலும், மெல்லோசை உடையனவாகவும் அமையும்.

தென்பாங்கிற் பாத்திரங்கள் தத்தம் நிகழ்ச்சி முடிய எத்தனை

முறையும் போய்வரலாம். ஒவ்வொரு வரவுக்குஞ், செலவுக்கும் தனித்தனி தருக்களும், சிந்துக்களும் அவற்றிற் குரிய ஆடல்முறைகளும் உண்டு. வட பாங்கில் ஒவ்வொரு பாத்திரத்திற்கும் ஒரு வரவே உண்டு. பாத்திர நிகழ்ச்சிகள் மீண்டும் இருந்தால் வரவில்லாமலும், ஆடல்தரு இல்லாமலும் கலந்து கொள்ளும்.

இந்நாடகங்களின் சுருக்கங்களாக அமைவன வாசகப்பாக்கள். ஒரே கதையை நாடகமாகவும் வாசகப் பாவாகவும் பாடுதல் உண்டு. உதாரணமாக அந்தோனியார் நாடகம், அந்தோனியார் வாசகப்பா, சந்தொம்மையார் நாடகம், சந்தொம்மையார் வாசகப்பா, மூன்றிராசாக்கள் நாடகம் மூன்றிராசாக்கள் வாசகப்பா எனக் கூத்து நூல்கள் காணப்படுகின்றன. ஒரே கதையை ஒருவர் மாதோட்டப் பாங்கிற்பாட, இன்னொருவர் யாழ்ப்பாணப் பாங்கிற்பாடுவதுமுண்டு. எண்டறிக்கு எம்பரதோர் வரலாற்றைக் குருகல நாட்டுத்தேவர் மாதோட்டப்பாங்கிற்பாடக் கீத்தாம்பிள்ளை யாழ்ப்பாணப் பாங்கிற்பாடினார். எம்பரதோர் நாடகம், ஞான சவுந்தரி நாடகம், மூவிராசாக்கள் நாடகம், கோதுகம்பித்தான் நாடகம், மரிகருதாள் நாடகம், திருச்செல்வர் நாடகம், தைரியநாதர் நாடகம், சாந்தரூபி நாடகம், இலேனாள் நாடகம், மத்தேச அப்போஸ்தலர் நாடகம், அகினேசகன்னி நாடகம், நாய் நாடகம், எருமை நாடகம், நொண்டி நாடகம் போன்றவை மன்னார்ப்பிரதேசத்தில் இன்றும் ஆடப்படுகின்றன.

மட்டக்களப்புப் பகுதியில் வழங்கும் நாட்டுக்கூத்து, தென்மோடிக்கூத்து, வடமோடிக்கூத்து, விலாசம் என மூவகைப்படும். இவற்றுள் இப்பொழுது தென்மோடி, வடமோடி நாடகங்களே பெரிதும் வழங்குகின்றன. தென்மோடிக்கும் வடமோடிக்கும் கதைப்போக்கு, இசை, ஆடல், உடை முதலியவற்றில் வேறுபாடுண்டு. வடமோடி நாடகங்கள் வடநாட்டுப்புராண இதிகாசக் கதைகளைக் கொண்டவை. இராம நாடகம், தருமபுத்திர நாடகம், பப்பிரவாக நாடகம், கர்ணன் போர் போன்றவை வடமோடி நாடகங்கள். போர் செய்து வெற்றிபெறுவதைக் கூறும் இந்நாடகங்களில் வீரம், கோபம், அழகை முதலிய சுவைகள் விரவிவரும். தென்மோடி நாடகங்களாகிய பவளவல்லி நாடகம், நொண்டி நாடகம் முதலியன பெரும்பாலும் தமிழ்நாட்டுக் கதையைக் கூறுவனவாய், காதற் சுவை பயந்து காதல் கைகூடுவதோடு முடியும். இவற்றில் நகை, வியப்பு போன்ற சுவைகளே பெரும்பாலும் வரும்.

ஆட்டத்திலும், பாட்டிலும் இருமோடிக்கும் வேறுபாடுண்டு. தென்மோடி ஆட்டங்கள் வடமோடி ஆட்டங்களிலும் நுணுக்கமானவையும் கடினமானவையும். இதனால் தென்மோடி நடிகர், வரவு ஆட்டம் ஆடியதும், வரவைக் குறிக்கும் பாட்டை அண்ணாவி யார் அல்லது பக்கப் பாட்டுக்காரர் பாடுவர்; வடமோடியில் நடிகர், வரவு ஆட்டத்தின் பின்னர் தமது வரவுப் பாட்டைத் தாமே பாடுவர். தென்மோடியிற் பாட்டுக்கள் இழுத்தும், வடமோடி

யிற் சாதாரணமாயும் பாடப்படும். வசனங்களும் அவ்வாறே அமையும், வடமோடியில் நடிகர் ஒரு பாட்டைப் படிக்கப் பக்கப்பாட்டுக்காரர் தொடர்ந்து அதனை முழுதாகப் படிப்பார். தென்மோடியிற் கடைசிப் பகுதியை மட்டும் பிற்பாட்டுக்காரர் தொடர்ந்து படித்துவிட்டுப் பாட்டு முழுவதற்குமுரிய தருவைப் பாடுவர். இவ்வாறு தருப்பாடுவது தென்மோடிக்கேயுண்டு, வடமோடியில் இல்லை.

கூத்துக்கேற்ப உடையும் வேறு வேறுக அமையும். தென்மோடியாரின் உடைகள் வடமோடியாரின் உடையிலும் பாரங் குறைந்தவை. வடமோடி அரசருடைய முடி கெருடமாகவும், தென்மோடி அரசருடைய முடி பூமுடியாகவும் இருக்கும், வடமோடியில் வில்லும் அம்பும் தண்டாயுதமும் கட்டாரியும் ஆயுதங்களாக அமையும், தென்மோடியில் வாலொன்றே ஆயுதமாகும். வடமோடியார் பெரும் பாலும் அணியும் உடுப்பு கரப்பு உடுப்பாகும். இஃது வில்லுடுப்பு எனவும் படும். ஒவ்வொரு பாத்திரத்தின் வரவும் நடைபெறும்போது, வெவ்வேறு வகையான தாளங்களை மத்தளத்தில் இசைப்பார். அத்தாளங்கள் வாயாற் சொல்லப்படும்போது, பதவரிசைகள் தாளக்கட்டு எனப்படும். தாளக் கட்டு மட்டக்களப்பு நாட்டுக் கூத்தின் அச்சாணியாகும்.

இவையே இன்று ஈழத்தில் வழங்கும் நாட்டுக் கூத்துக்களின் பொது இலக்கணங்கள். இந்நாட்டுக் கூத்துக்களில் மன்னார் மாவட்டத்தில் வழங்கும் நாடகங்கள் சிங்களத்திலும் காணப்படுகின்றன. அம்மொழியில் வழங்கும் நாடகம் என்னும்

நாடகமுறை இந்நாடகங்களின் அமைப்பை ஒத்திருக்கின்றது. நாடக அமைப்பிலும் பாவகைகளிலும் இவை நெருங்கிய ஒற்றுமை உடையன. விருத்தம், இன்னிசை, கலிப்பா, கவி, கொச்சகம், வெண்பா, தோடையம் போன்ற பாக்களும் பாவினங்களும் சிங்கள நாடகங்களிலும் அதே பெயருடன் காணப்படுகின்றன. தமிழிலேயுள்ள எஸ்தாக்கியார் நாடகம், மூவிராசாக்கள் நாடகம், ஞானசவுந்தரி நாடகம் போன்றவை ஸ்தாக்கியார் ராஜதுங்கட்டுவ, ஞானசவுந்தரி என்ற பெயர்களுடன் தமிழ் நாடகங்களின் மொழி பெயர்ப்புக்களாக, வழங்குகின்றன.

தென்னிந்தியக் கிராமிய நாடகங்கள் ஈழத்து நாட்டுக்கூத்துக்களை சில துறைகளில் ஒத்திருக்கின்றன. கன்னட தேசத்து யக்ஷகான நாடகத்திற்கும், மட்டக்களப்பு வடமோடிக் கூத்திற்கும் பல ஒற்றுமைகளைக் காணலாம். ஒப்பனை, உடை, விறுவிறுப்பான ஆட்டம் களரி போன்றவை இருவகை நாடகத்திலும் ஒத்திருக்கின்றன. வடமோடியில் வரும் அண்ணாவியே அங்குள்ள 'பாகவத' என்பவர். அங்கும் அவரே வாழ்த்துப்பாடிப் பாத்திரங்களை அறிமுகப்படுத்துவர். நடிகர் வரவுக்குச் சீலையைத் திரையாகப் பிடித்தல் அங்கு முண்டு. தீவட்டியின் ஒளியிலேயே அந்நாடகங்களிலும் பாத்திரங்களைக் களரியில் தெரியவைக்கின்றனர். மகாபாரத இராமாயணக் கதையே நாடகங்களுக்குக் கருவாக அங்கும் அமைகின்றன.

கதக்கலிக்கும், வடமோடிக்கும் பல ஒற்றுமைகள் இருக்கின்றன. கதக்கலியும் வடமோடியும் ஆட்டம் இசை அபிநயம் ஆகியவற்றின்

மூலமே கதையை உணர்த்துகின்றன. கதக்கலி, வடமோடிபோல வீரம், கோபம் போன்ற சுவைகள் மூலம் இதிகாசக் கதைகளைக் காட்சியாக அமைக்கின்றது. களரி அமைப்பு ஒளி அமைப்பு, உடையலங்காரம், தயாரிப்பு முதலியவற்றிலும் ஒற்றுமைகள் இருக்கின்றன.

தென்னாட்டிலே, தெருக்கூத்து அல்லது வீதி நாடகம் இப்போது கிராம வீதிகளின் மத்தியிலே ஆடப்படுகின்றது. இத்தெருக்கூத்து கதைப் பொருளிலும் வேறு அம்சங்களிலும் ஈழத்து நாட்டுக் கூத்துக்களை ஒத்திருக்கின்றது. ஆயினும் அது பொது மக்களின் வாழ்க்கையோடு தொடர்பற்றுப் போய்விட்டது. ஈழத்தில் மட்டக்களப்பிலும் மன்னரிலும் நாட்டுக்கூத்து இன்றும் பொது மக்கள் வாழ்க்கையோடு தொடர்புடையதாக இருந்து வருகின்றது.

அவ்வாறு இருந்த போதும், ஈழத்திற் சில காலமாக நாட்டுக் கூத்துப் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்தது. அந்த நிலைமாறி இப்பொழுது நாட்டுக்கூத்துப் புத்துயிரும் புதுமெருகும் பெற்று விளங்குகின்றது. இரவிரவாக ஆடப்பட்ட நாட்டுக் கூத்து இன்று ஓரிரு மணித்தியாலத்திற்கு மக்கள் வசதிக்கேற்பக் கட்டுக்கோப்புள்ள நாடகமாக ஆடப்படுகின்றது. முன்பு ஆடல், பாடல், உடை, நடிப்பு ஆகியவற்றில் இணைப்பு இல்லாததனால் நாட்டுக் கூத்துக் கவர்ச்சியிழந்திருந்தது. பெரும்பான்மையான கூத்துக்கள் வெறும் ஆடல் களாகவே காட்சி அளிக்கவில்லை. நாடகத்திற்கு உயிர்த்துடிப்பான நடிப்பினை அவற்றிற்காணக்கிடைக்காது. பாடலும் ஒரு குழப்பமாகவே இருந்தது. நடிகர், பக்கப்பாட்டுக் காரர், அண்ணாவிமார் ஆகியோர் பாடும்போது ஒருவரோடொருவர்

போட்டியிட்டு மோதியதனால், பாக்களில் ஒழுங்கு காணப்படவில்லை.

இந்நிலை இன்று மாறி வருகின்றது. இன்று நடிகரின் ஆடல் பாடல் ஆகியவற்றின் பண்பை வெளிக்காட்டும் வகையிலேயே இசைக் கருவிகளும், பக்கப்பாட்டும், அண்ணாவி பாட்டும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பாட்டின் ஓசையை அழுக்காத முறையில் மத்தளத்தை அடிக்க இன்று அண்ணாவிமார் பழகுகின்றனர். நடிப்பு நாடகத்தின் உயிர் நாடியென்பதனை நடிகர்களும் தயாரிப்பாளரும் உணருகின்றனர். இதனாலேயே கூத்துக்கள் வெறும் ஆடல் களும் பாடல்களும் என்ற நிலை மாறிக்கலையம்சம் நிறைந்த நாடகங்களாக அமைகின்றன.

கூத்து உடையிலும் ஒப்பனையிலும் இன்று திருத்தங்களைக் காணலாம். நாடகத்தின் உயிர்த்தன்மைக்கு முரண்படாத முறையில் ஆடல்களுக்குகந்த முறையில் உடைகளையும் ஒப்பனைகளையும் இன்று மேற்கொள்ளுகின்றனர். இவ்வாறு ஆடல், பாடல், உடை, ஒப்பனை, ஒளி முதலியவற்றில் ஒருமைப்பாட்டினை இன்றைய நாட்டுக் கூத்துக்களிற்கான முயல்வதால், அவை பார்ப்போர் உள்ளத்தினையும் கவரும் ஆற்றலைப் பெற்று உயிர்த்துடிப்புடன் விளங்குகின்றன. ஆடல், பாடல், தாளக்கட்டு முதலியவற்றில் மரபு தவறாது, அடிப்படை இலக்கணங்கணங்களில் வழுவாது, புதிய மெருகுடன் நாட்டுக்கூத்தினை அரங்கேற்றும் முயற்சி தொடர்ந்து பலராலும் கைக்கொள்ளப்படுமாயின் நாட்டுக்கூத்திற்கு நல்ல காலமுண்டு.

கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன்,

(துணைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர், இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம், பேராதனை.)

The Folk Drama of the Tamils of Ceylon

DR. D. S. VITHIANANTHAN,

University of Ceylon,

Peradeniya.

The Tamils of Ceylon have preserved intact many folk arts, especially folk drama. They are of great artistic, literary and spiritual value and manifest to some extent the temperament, art, culture, customs and religion of the Tamils of Ceylon.

Of the various parts of Ceylon, Mannar and Batticaloa are well known for their rich traditions of folk culture and remain as the custodians of folk drama, preserving intact the dances, the music, the customs and frame work of these plays.

The folk dramas are still religious in character and are generally staged in front of temples. The place where they are staged is called 'Kalari'. It is a circular stage and is open on all sides. The audience is seated on the ground, surrounding the area of the performance. Some bring mats and pillows since the plays generally last throughout the night. It is not unusual for some members of the audience to go out and have a bite while the minor characters are on the stage.

A plantain is erected between every two adjacent poles and on each of these,

half a coconut is placed. Inside each such half coconut, cloth soaked in coconut oil is pressed and lighted. These 'lamps' remain alight throughout the night. It is also customary in some places for two persons to hold torches on the stage and move in step with the dancing actors.

Because the audience is seated on all sides of the stage, curtains of the modern type are not necessary; they are in fact unwelcome because they separate the world of the performers from the world of the spectators. It is customary for the dhoby of the village to hold up a long piece of cloth as a curtain before each actor enters the stage. While the actor stands behind this cloth held across him as a curtain, his relatives and friends light crackers. It is during this time that actors are presented with a shawl or a ring as a mark of appreciation.

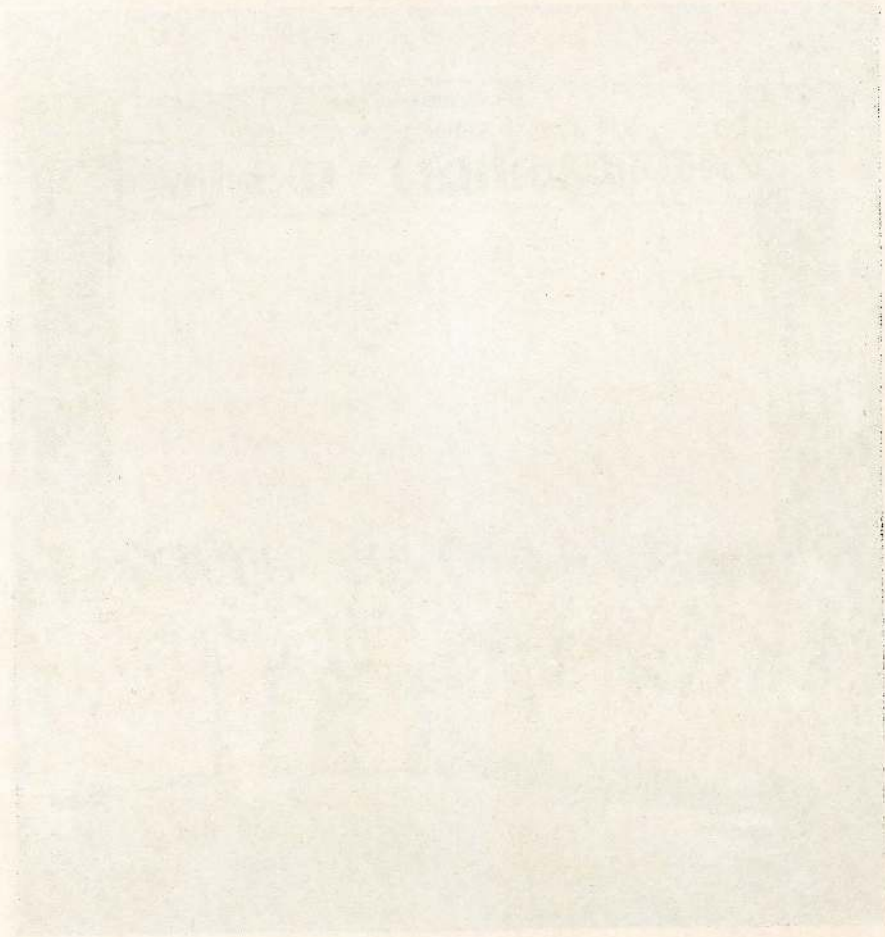
All actors dance as they are introduced. The first entry of the actor is called varavu. It is during the first entry that varavuppaddu (entry song) and varavu addam (entry dance) take place. The introductory dances are extremely meaningful and the actors, through a combination of gestures, movements and

புகைப்படம்:- ராஜா ஸ்ரீமய்யா.

foot work, convey very skilfully the character they are portraying.

The person who presents the play is called Annavi. He usually plays the cymbals (ta'la and stands by the side of the drummer. Generally, the Annavi himself plays the drum (mattalam.) The chorus includes, besides the Pakkappaddukkarar, (accompanying singers: those who sing the edu, the script, The Annavi and the chorus stand together in the centre of the kalari (stage) and go behind the actors while they dance and sing. Prompting by the Annavi and the chorus is a common feature; they also supply any gaps between the songs and keep up the choral refrain. The Annavi often goes forward to explain the progress of the action and to supply any gap in the story. Microphones and loud speakers are not known.

With no side curtains and back curtain, the green room is generally far removed from the kalari. Make-up and costumes are elementary in the case of characters from daily life, much as the cheddi, noodi, barber etc. In the case of characters from the epics and puranas, the make-up and costumes are most elaborate and sophisticated, usually loud and shiny. Once the costumes are worn and the make-up finalised, the actors are led to the place of performance through the audience by persons holding lighted torches in front of them;

Minor charges in the costumes and make-up are generally effected in full view of the audience. Weapons and vehicles, such as chariots, are handed over to the actors on the stage during battle scenes.

Sometimes, the actor goes to a side of the stage and puts on another dress or removes his crown, assisted by the Annavi or members of the chorus. The audience does not mind these incongruities because they and the performers are members of one brotherhood. The members of the audience identify themselves with the performers. The audience is very responsive, appreciative and cooperative. There is much give and take and both parties involved, are participants in this long aesthetic entertainment. There is no hurry; the play can go on as the night lasts.

The entertainment is mixed and includes music, and dance and dialogue. In the Tamil folk plays of Ceylon, music and dance, more than dialogue, are the chief vehicles of expression. It is easy to create by songs, the sentiment appropriate to the character or to the situation. Dance constitutes the decorative setting and also the principal aid to building particular moods. The dances are communicative and rhythmically very appealing. In fact, the folk conception of drama is primarily as a dance. Dance is the most important aspect of folk drama and it remains so in the folk dramas of Batticaloa.

Every actor dances to the accompaniment of cymbals and drum. The drum, more than any other instrument, is the herald of folk drama. It is the drum beats from which the actors get the directions for moving from one situation to another, from one point in the dialogue to another, from one kind of dance to another. The drum beats also imitate human speech and repeat portions of the story in rhythmic

patterns. Drum music is thus the basic orchestra, an unfailing guide and prompter. Without the drum, folk drama is useless.

Once the performance is over, all the actors assemble on the stage, sing songs in praise of the deity and dance. The Annavi sings the valthu (benediction). All touch the earth, worship it and depart. As this shows, the stage is considered to be a deity.

These are some of the general features of the folk plays presented in the villages. A comparative study of the folk plays of the Tamils of Ceylon and the Sinhalese folk play reveals that the Tamils and Sinhalese have a common heritage in music and drama. The tradition of the Sinhalese Nadagama is taken over directly from the Tamil Folk Drama. The earliest Sinhalese Nadagamas were definitely translations of Tamil folk dramas. Considerable Tamil influence is seen in the language of the early Sinhalese Nadagamas. Tamil words have been freely borrowed

and used. The verses are in Tamil metre. Not only have the Tamil metres such as viruttam, Innisai, Kochchakam, Parani, etc. been freely used, they have been used in the same order and in the same situation as in Tamil originals.

The main defect in our folk plays has been that the elements of dance, song, costumes, lighting etc. have not been combined in an artistic way, with the dramatic element as the predominant one. People come to listen to the song or to see the dances and not to follow the play. Make-up is another department where the old should give place to the new. Costumes should be so designed as not to hamper the movements of the actors. Shortening of the duration of the plays is another essential requirement. Deft handling of lights will increase the dramatic effect of the plays. With modern make-up, careful handling of lights and an artistic combination of dance, song, and music, folk plays can be made irresistible in their appeal.

தேசியச் செல்வம்

நீர்வளமும் நிலவளமும் சான்றது மட்டக்களப்பு நன்னாடு. இப்பெருஞ் செல்வத்தினாலே நிறைந்த மனவளஞ் சிறந்தவர்களாக வாழ்கின்றனர் இந்நாட்டு மக்கள். நாட்டின் இத்தகைய சூழ்நிலைச் சிறப்பு நாட்டுக்கூத்துகள், நாட்டுப்பாடல், வழக்குரை முதலான காவியங்கள் எனப் பல கலைவளமும் கொழிக்கும் திருநாடாக மட்டக்களப்பு மண்ணை ஆக்கி வைத்திருக்கிறது.

ஒரு யானை படுத்திருக்கும் அளவுள்ள சிறிய நிலப்பரப்பும், ஏழு யானைகட்கு உணவூட்டிக் காப்பாற்றத்தக்க பெரிய விளைச்சலைத் தருவதாய் “ஒரு கன்றுபடியும் சேரிடம் எழுகளிறு புரக்கும் நாடு” என்ற பழம் பாடலுக்கு இலக்கியமாக இந்நாடு விளங்குகின்றது என்பது பேருண்மையாகும்.

இந்த நிலவளமும், பண்டுதொட்டே இவ்வளத்தை மிகுதிப்படுத்தக் கருவியாயிருந்த மந்தை (எருமை, பசு மாடுகள்) வளமும் இந்நாட்டின் இயற்கைச் செல்வங்களுள் முதன்மையானவை. மந்தை உரமும், ஆற்று வண்டல் செறிந்த சேற்று உரமும் பரத்தலால் உண்டான நிலவளம் பொங்கும் மட்டக்களப்பு வயல்கள், உழவு மிதிப்புகளாற், பண்பெற்று கருநெல், வெண்ணெல் பெருநெல்,

சம்பா, வாணன், கறுப்பன், சீனட்டி, இளங்கலை, கல்லுருண்டை, முருங்கை, அல்லி, ஓட்டவால், பச்சைப்பெருமாள், பொக்களி, குரும்பை முதலான சுமார் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட நெல் இனங்களினால், பொன்கொழிப்பானவாயின. சுமார் பத்து ஆண்டுகட்கு முன்பு வரை நடந்த கதை இது.

புதிய விவசாய ஆராய்ச்சிகளின் பயனாக, பண்டைய இந்த நெல்லினங்களின் தொகை இன்று சுருங்கிப் போகலாயிற்று. என்றாலும், முன்மையிலும் பார்க்க மிகுந்த விளைவும் பொலிவும் நிறைந்த ஐ. ஆர். 8, எச். 4, எச். 8 முதலிய புதிய நெல்லினங்கள் தம் பெரு விளைவினால், தேச வளர்ச்சிக் கேற்ப நாட்டின் செல்வ வளத்தையும் இன்று வளர்த்து நிற்கின்றன. உழவு, மதிப்பு முதலான பண்படுத்தும் வேலைகளும், சூட்டித்தலும் எல்லாம் இயந்திர மயமாயின. ஆற்று வண்டலும், மாட்டு உரமும் நுழையமுடியாத இடத்திலும்கூட, இன்று, விஞ்ஞான ரீதியிலே பெறப்பட்டனவான செயற்கைப் பசுனைகள், நிலவளத்தை முன்னிலும் பன்மடங்கு பெருக்கும் கருவிகளாய்விட்டன. முன்னொருபோதும் இல்லாத நோய்களும், பூச்சி புழுக்களும், களைகளும் இன்று பரந்து காணப்படினும் அவைகளை என்றும்

இல்லாமற் செய்கின்றன விவசாய இரசாயன சாதனங்கள். இதனால், காதெல்லாம் கழனிகள்; கடல்மண லெல்லாம் கூட, களிவயல்கள்.

கடந்த பத்து ஆண்டுக் காலத் துள் நடந்த விவசாயப் புரட்சியின் பயன் இது என்று சொல்லலாம்.

உழுதுண்பாராகிய குடியானவர்களும் (Peasants), உழுவித்துண்பாராகிய நடுத்தர வகுப்பாரும் (Middle class cultivators) ஆகிய உழவர் பெருமக்கள் யாவரும் இந்நாட்டின் தேசியச் செல்வங்களே யாவர். எனினும், இன்று ஒரு விவசாயி, தனது விளைவுச் செல்வத்தைப் பெருக்குதற்காக எடுக்கும் பிரயாசைக்கேற்ற பலனைப் பெறுபவனாக இல்லை. விவசாயி ஒவ்வொருவனும் தேசத்தின் விலைமதிப்பற்ற பெருஞ் சொத்தாக இருக்கின்றான் (Every farmer is a national asset). ஆனால், அவனது தனிப்பட்ட பொருளாதார நிலைதான் உயருவதாக இல்லை. ஏன் இந்த வீழ்ச்சி நிலை! ஊன்றி உணர்ந்து திருத்தம் செய்யப் பெற வேண்டிய குறைபாடு இது.

சுதந்திரம் பெற்ற நாட்டிலே இருக்கின்ற நாம் ஒவ்வொருவரும், தேசிய மனப்பான்மையை நம்முள் வளர்த்து வாழுதல் வேண்டும். இந்த உணர்ச்சியின் வளர்ச்சிதான் நம்மை உண்மைச் சுதந்திரமனிதராக்குவது. ஆனால், இன்று நம்மிடை மிகமிகக் குறைவாக இது காணப்படுதல் மிகுதியும் வருந்தத்தக்கதாகும்.

நமது விவசாயத்துறையைப் பொறுத்த மட்டில், ஒன்றை நாம்

இங்குக் கூறுதல் கூடும். விவசாய ஆராய்ச்சி, விவசாய அனுபவம், விவசாயப் பயன் ஆகிய மூன்று துறைகளும் ஒருமித்த நோக்கில் இயங்குதல் மிக மிக அவசியமாகும். விவசாய ஆலோசகர், விவசாய உதவியாளர் என்பாருடைய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள் அந்தந்த இடத்துக்குரிய நிலத்தன்மை, சூழ்நிலை, சுவாத்தியம், என்பவற்றுக்கியைய அமைதல் இன்றியமையாதது. உண்மை விவசாயியின் அனுபவத்துக்கும், ஆராய்ச்சியாளர்களது குறிப்புக்கு மிடையில் உள்ள இடைவெளி, பெரிதாக ஒருபோதும் இருத்தல் கூடாது. விவசாயப் பயனை ஒரு விவசாயி அடைதற்குரிய வழிகள் மிகவும் நேரிய முறையில் அமைந்தனவாயிருத்தலும் மிக முக்கியமானதாகும். கொள்ளை இலாபத்தையே நோக்கும் கண்ணியமற்ற வியாபாரிகளால், விவசாயி ஏமாற்றப்பட்டு, பெருநட்டம் அடைதல் முற்றாகத் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமானால், நெல் கொள்வனவு செய்யும் சச்சங்களிலுள்ள, ஊழல் புகக்கூடிய வழிகள் யாவும் முற்றாகவும், நிரந்தரமாகவும் அடைக்கப் படுதல் வேண்டும்.

நம்நாட்டு விவசாயிகளை நோக்கினால், முதலில், புதுப்புது முறைகளைக்கையாண்டு விளைவைப் பெருக்குதற்கு வேண்டிய கைமுதல் இல்லாதவனாகச் சாதாரண குடியானவன் காணப்படுகின்றான். இதே நேரத்தில், அரசாங்கம் அவனுக்கு எவ்வளவுக் கெவ்வளவு உதவி அளிக்கின்றதோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு நேர்மையிற் குன்றுபவனாகவும்,

சோம்பேறியாகவும் அவன் மாறி விடுவதையும் நாம் காண்கின்றோம். அடுத்து, உழுவித்துண்பாரின் வெற்றியோ என்றால், தொழிலாளரின் நேர்மை, தொழிற்திறமை, அவரது பொய் களவில்லாமை என்பவற்றிலேயே தங்கியிருக்கிறது. அத்தோடு, தேசியச் செல்வத்தை ஓரளவு வளர்க்க வல்லவரான உழுவித்துண்பாருக்கு அரசாங்கம் எவ்வித ஊக்கமோ உதவியோ அளிப்பதுவுமில்லை. இவைகளால், உழவர் பெருமக்களாகிய இவ்விரு சாராரில் ஒருவரும் உரிய பயனை அடைபவராயில்லை. இவ்விரு சாராரும் பெறவேண்டிய ஊதியத்தினும் பார்க்க, பன்மடங்கு இலாபத்தை மிக இலகுவாக வியாபாரிமாரும், வட்டிக்கடைக்காரரும் பெற்றுச் சுகம் பெறுகின்ற வழியும் பிறந்து விடுகின்றது.

ஓரே தொழிலிற் பங்குகொள்ளும் ஒரு சிலரிடையே ஏன் இத்தகைய முரண்பாடுகள்! இவை நீங்கி, சமத்துவமான பயன் கிடைக்காத வரை, தேசியச் செல்வங்களை வளர்த்தற்குப் பிரதம மந்திரி முதல் அரசாங்க அதிபர், பிரிவுக்காரியாதிகாரிகள் முதலானோர் வரையிலான, நம் தேசத்தலைவர்கள் எடுக்கும் எத்தகைய முயற்சிகளும் பயன் குறைந்தோ அல்லது உரிய பயனைத்தராமலோ போய் விடுவதில் வியப்பொன்றுமில்லை.

விவசாயி, விவசாய உத்தியோகத்தர், சங்க நிருவாகிகள் முதலான சகலரதும் தொழிற்பாடு, தேசநலத்துக்கு உகந்தவகையில் தேசிய நோக்கத்தோடு நடைபெறுமானால் இத்

தகைய குறைபாடுகள் நீங்கலாகும். **காந்தியடிகள்** இதனாலேதான், தனிப்பட்ட சிறிய தொழிலைக்கூட, தேசிய நோக்கத்தோடு அணுகுகின்ற ஒரு குடியானவனை, ஏனைய தேசத்தியாகிகளிலும் பார்க்க மேலானவன் என்று கருதினார்.

இந்தப் புனிதமான தேசிய மனப்பாங்கு நமது சமுதாயத்திடை எத்தனை தீவிரமாக வளர்கின்றதோ, நமது தேசியச் செல்வங்களும் அத்தனை தீவிரமாகவும், சிறப்பாகவும் வளர்ந்து நாட்டை ஒளியூட்டும்.

நமது நாடு சுதந்திரம் பெற்று மூன்று பத்தாண்டுக்காலத்தைக் கடந்து விட்டது. இவ்வாறு சுதந்திரம் பெற்ற பிற நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில், நமது தேசியச் செல்வங்களின் வளர்ச்சி, முன்னேற்றம் என்பவற்றைப்பற்றி நாம் மனநிறைவு கொள்வதற்கில்லை. ஆயினும், அண்மைக்காலத் திட்டங்களுள், பொது மக்களும், அரசியற் தலைவர்களும் (Politicians), அரசாங்கத்தலைவர்களும் (Government officials) ஓரளவு ஒத்துழைத்து விருத்தியுற் செய்த ஒன்றென, உணவுப் பொருள் உற்பத்தியைக் குறிப்பிடலாம்.

மட்டச்சுளப்பிலே காடுகள் இனி இல்லை என்று சொல்லத்தக்கவாறு பெரும்பாலான காடுகள் யாவும் நெல் வயற் பரப்புகளாக மாறியுள்ளன. நெல் உற்பத்தியிலே தன்னிறைவையும் நாம் ஓரளவு தாண்டி நிற்கின்றோம். எனினும், முக்கியமான குறைபாடுகள் அத்துறையில்

இல்லாமலும் இல்லை. இன்னும் இரண்டொரு சேனநாயக்க சமுத்திரங்கள் அமைக்கப்பட்டாலும் போதாத அளவுக்கு நீர்ப்பாய்ச்சல் வசதியற்றனவும், நல்லவளம் சான்றனவுமான பெரிய வயற்பரப்புக்கள் இந்நாட்டிலே வானம் பார்த்துக் கிடக்கின்றன. வானமோ என்றால், மிகக்குறைந்த மழையை, அல்லது பெரு மழையை, அல்லது விடாமழையை, அல்லது அகால மழையைப் பொழிந்து விடுகிறது. அல்லது மழை வேண்டிய நேரத்தில் நெருப்பு வெய்யிலைச் சொரிந்துதள்ளுகின்றது. அளவான பருவ மழையைப் பழைய படி பெய்து பயனுட்தற்கு ஏனோ மறந்து விட்டது மட்டக்களப்பு வானமும்!

இச்சூழ்நிலைகளை, நமது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், அரசாங்க

அதிபர்களும் கருத்திற் கொண்டு மட்டக்களப்பின் பல பகுதிகளிலும் நல்ல நீர்ப்பாசன வசதிகளை அமைத்து வைப்பாராயின் நமது அரிய தேசியச் செல்வமான விவசாயம் உயர்ந்து, ஈழத்திருநாடு முழுவதற்குமான உணவுத் தேவையை நிறைவுறுத்தவும், அதனால் நமது அந்நியச் செலாவணியை மீதப்படுத்தவும், தனிமனிதனுடைய செல்வ நிலையை உயர்த்தி, முறையே மட்டக்களப்பு நாட்டின் பொருளாதாரம், கல்விநிலை, தேசிய அந்தஸ்து ஆகியவற்றை வளர்த்துச் சிறப்பூட்டவும் அது வழி வகுப்பதாகும்.

இந் நாட்டின் பல்வேறு துறைகளையும் சார்ந்த தேசியச் செல்வங்களனைத்தையும் வளர்த்து வைக்கத் தக்க அடிப்படைத் தொண்டும் அது வாகும்.

வி. சி. கந்தையா,
மட்டக்களப்பு.

National Development Exhibition

Educational and Schools' Science Exhibition

Educational Development is an integral part of National Development. Therefore, we see that all countries spend a good part of their income on education. In the past, education had been really confined to the rich. With the introduction of free education from 1945, education has spread more evenly in this country.

Since 1945, the period after the Second World War, Science has progressed several times more than the progress it had made from the beginnings of history up to that time, and there has been an emphasis on Science education.

Scientific knowledge has been harnessed and organised for industry and agriculture. With the invention and production of several new things, needs have grown and have to be satisfied. The greater the needs, the greater the efforts needed. Countries, therefore, require more technical personnel and this in turn would require better scientific and technical education.

The educational system of this country is aware of its responsibility in educating the people to meet these new demands. The Schools' Science

Exhibition attempts to show how the young boys and girls are being trained to make an effective contribution to the future progress of this country.

The marked progress achieved in our country in agriculture and industry is due to the application of Science and Technology in these fields. To maintain this progress we need both adequately trained personnel and a general public that is able to appreciate and respond to these changes. Not only new knowledge and skill but also correct attitudes among the people are necessary for effective national planning and successful implementation of new programmes.

The Science Exhibition is organised in two sections. One part shows some of the steps that are being taken to keep science education up to date. In the Education Department there is a separate section which is in charge of curriculum planning. The content and methods of teaching Biology, Chemistry and Physics have been revised and the new syllabuses have been introduced. The new emphasis is on the learning of correct attitudes and skills rather than on mere accumulation of knowledge.

Curriculum revision is a continuous process and the teaching materials and methods are being revised to keep them up to date. The teaching materials produced by Chemistry Physics and Biology Revision Projects of the Curriculum Division of the Ministry of Education and those of the School Biology Project organised by the Ceylon Association for the Advancement of Science, will be on display.

The second part of this exhibition consists of a display of experiments and projects carried out by the students. It also includes models of irrigation and industrial projects in Ceylon. The exhibits reflect the new methods and materials used in the learning of Science.

A special feature of the Science Exhibition will be the display of all the materials available about the Singing Fish of Batticaloa. The tape recorded

sounds of the Singing Fish will also be played.

Arts. There will be an Arts and Cultural Section which will deal with the aesthetic side of Education, with particular reference to the Batticaloa Schools. The Art and Culture of the people of Batticaloa will be exemplified through the display of the classical musical instruments and ornaments used in Batticaloa from time immemorial.

With a view to encouraging the school children to know about the literary activities of the past, a collection of Ola leaf manuscripts on medicine 'mantras', temple history etc., will be displayed. There will also be a collection of books published by modern writers.

The whole educational Exhibition will depict in general, the development of Education at both the Elementary and Secondary levels in all its aspects.

**Education Department,
Eastern Region,
Batticaloa.**

COMPETITIONS

AGRICULTURAL FIELD COMPETITIONS

Section I
Vegetable Gardens.

Section II
Fruit Gardens.

AGRICULTURAL STALL EXHIBITS

Section III
Best Collection of Vegetables, Yams, Fruits etc.

Section IV
Young Farmers' Clubs.

LIVESTOCK FIELD COMPETITIONS

Section V
Dairy farming, Poultry keeping etc.

LIVESTOCK STALL COMPETITIONS

Section VI
Cattle, Goats, Sheep, Poultry, Ducks, Pigs.

Section VII
Dairy Produce.

Special Prizes

Supreme Champion Class Cattle of the show.
Best Dairy Cow Exhibit.
Best Dairy Heifer Exhibit.
Best cross bred pig.
Best cockerel.

SMALL INDUSTRIES

Section VIII
Handloom Textiles.

Section IX
Batiks and Printed Materials.

Section X
Potteries.

Section XI
Cane Ware.

Section XII
Mats.

Section XIII
Shell Crafts.

Section XIV
Palmyrah Leaf Products.

Section XV
Needle Work and Embroidery.

Section XVI
Wetakaya and Indigola Products.

Section XVII
Toys.

Section XVIII
Leather Goods.

Section XIX
Silver Ware.

Section XX
Brass Ware.

Section XXI
Curios.

Section XXII
Powder, Perfumes, Soaps etc.

COOKERY COMPETITION FOR GIRLS

Section XXIII

Uncommon Short eats and snacks.

Section XXIV

Uncommon Yams, Preserves, Pickles and Cordials.

Section XXV

Uncommon Sweet meats.

Section XXVI

Uncommon food dishes for an Eastern lunch.

Section XXVII

Uncommon food dishes for a Western Style meal.

Section XXVIII

Fire Works Competition.

Section XXIX

Cycle Races.

NAMES OF JUDGES

AGRICULTURAL STALL COMPETITIONS

Dr. E. Abeyaretna, D. D. Agriculture.
Mr. Azfer, D. A. E. O. Trincomalee.
,, S. V. Manuelpillai, D. A. E. O., Batticaloa,

AGRICULTURAL FIELD COMPETITIONS

Mr. S. V. Manuelpillai, D. A. E. O., Batticaloa.
,, Wijeyasingham, A. I., Hd. Qrs.
,, J. Meerasahib, A. I.
,, R. Seenithamby, ,,
,, Samasuriyam, ,,
,, A. Arasaratnam, ,,
,, K. Yogalingham, ,,
,, V. Nadarajah, ,,
,, C. P. Ratnasabapathi, ,,
,, V. Ratnasabapathi, ,,
,, K. L. S. Lebbe, ,,

FOOD PRESERVES AND FOOD PREPARATION

Mrs. D. Nesiah
,, U. V. Unnantaue.
,, J. L. Tisaveerasinghe.
,, I. Marcandan.
,, L. H. L. L. de Silva

LIVESTOCK FIELD COMPETITION

Dr. P. Gnanaekaram, G. V. S.
,, K. Ganeshwaran, ,,
,, G. Gnanasampanthan, ,,
,, A. Navaretnarajah, ,,
,, K. Rajasingham, ,,
,, K. Maheswaran, ,,

LIVESTOCK STALL COMPETITION

- Dr. A. Bandaranayake, D. D. Agriculture (Animal Production & Health)
,, S. J. E. Perera, Livestock Officer.
,, V. Buvanendran, Research Officer (Poultry)
,, P. Kulasekaram, Research Officer (Poultry disease)
,, A. Sriwardene, Research Officer.
,, V. Arumugam, Asst. Gen. Manager.
,, V. Sivalingham, G. V. S.

FIREWORKS COMPETITION

- Mr. P. K. P. Pallewatte, D. D., R. D. & S. I.
,, N. G. Thamotheram, D. I. E., E. D.
,, K. G. Subirtharetnasingham, Supdt. Engineer, Batticaloa.

National Development Exhibition - Batticaloa District

3rd to 6th February, 1970.

GENERAL COMMITTEE

- Mr. D. Nesiah, G. A. Batticaloa (Chairman)
- „ K. E. J. E. Fernando, Addl. G. A., Batticaloa.
  - „ T. Balasanthiran, A. G. A., Kachcheri, Batticaloa.
  - „ K. W. Devanayagan, M. P., for Kalkudah, Chenkalady.
  - „ C. Rajadurai, 1st M. P. for Batticaloa.
  - „ A. L. Sinnalebbe, 2nd M. P. for Batticaloa
  - „ S. M. Rasamanickam, M. P for Paddiruppu, Kaluwanchikudy.
  - „ J. L. Tissaveerasingham, Mayor, M. C Batticaloa.
  - „ P. L. Munidasa, Suptd. of Police Eastern Province, Batticaloa.
  - „ B. A. J. Casinadar, A. C. L. G., Batticaloa.
- Dr. A. B. N. Mohamed, S. H. S., Batticaloa.
- Mr. K. Selvaretnam, Supdt. of Surveys, P. W. D., Batticaloa.
- „ K. G. Suhirtharetnasingham, Supdt. Engineer, Batticaloa.
  - „ V. Sangaralingam, Director of Education, Batticaloa.
  - „ N. G. Thamothiram, D. I. E., E. D., Batticaloa.
  - „ S. V. Manuelpillai, D. A. E. O., Batticaloa.
  - „ V. Sivalingam, G. V. S., Batticaloa.
  - „ T. Rudhramoorthi, O. A., Kachcheri, Batticaloa.
  - „ N. Soundaranayagam, D. R. O. Hd., Qrs., Batticaloa.
  - „ K. Vallipuram, D. R. O., M. N., Batticaloa.
  - „ K. Selvaretnam, D. R. O., E. P., Chenkalady.
  - „ K. Shanmugalingam, D. R. O., K. P., Valaichchenai.
  - „ M. Anthonimuthu, D. R. O., M. W., Vavunativu, Navatkadu.
  - „ M. Rasanayagam, D. R. O., MS. & EP. Kaluwanchikudy.
- Mrs R Chinniah, Principal, Vincent Girls High School, Batticaloa.
- Dr. E Sundaralingam, M. O. H., Batticaloa.
- „ F. A Benjamin, M. O. H., Batticaloa.
- Rev. Fr. H. J. Weber, S. J., St. Michael's College, Batticaloa.
- Mr. K. H. P. de Silva, R. M. (Gal Oya) R. V. D. B.
- „ S. S. Stephens, D. D. O., Batticaloa.
  - „ S. Muthiah, D. F. O., Batticaloa.
  - „ Q. P. S. Dassanayake, E. E. Batticaloa.
  - „ M. Sameem, Chief Education Officer, Education office, Batticaloa.

Mudl. A. Sinnalebbe, Amen Corner, Batticaloa.
 M/s. Leslie Selvanayagam, Trinco Road, Batticaloa.
 „ K. V. M. Subramaniam, Lady Manning Drive, Batticaloa.
 „ D. Kurunera, Lake View Hotel, Batticaloa.
 „ Seyed Ahamed, Farm House, Batticaloa
 Mr. P. H. Umadeen, Proprietor, Eastern Saree Printing, Kattankudy.
 „ A. H. A. Alim Hadjar, 18/1 Bazaar Street, Batticaloa.
 „ K. Pakkianayagam, Kachcheri, Batticaloa.
 „ K. A. Fernando, A. E. O., Kachcheri, Batticaloa.
 „ S. Velummlylum, A. D., R. D. & S. I., Kachcheri, Batticaloa.
 Miss R. S. Canagaretna, Divisional Commissioner, Girl Guides, Batticaloa.
 Mr. W. R. J. Canagasabay, (Secretary)

SUB COMMITTEE FOR OPENING CEREMONY, INVITATIONS, PROGRAMME FOR V. I. PP

Mr. D. Nesiah, G. A. Batticaloa. (Chairman)
 „ K. W. Devanayagam. M. P for Kalkudah, Chenkalady.
 „ C. Rajadurai, 1st M. P. for Batticaloa, Batticaloa.
 „ A. L. Sinnalebbe, 2nd M. P. for Batticaloa, Batticaloa.
 „ S. M. Rasamanickam, M. P. for Paddiruppu, Kaluwanchikudy.
 „ J. L. Tissaveerasinghe, Mayor M. C. Batticaloa.
 „ B. A. J. Casinader, A. C. L. G., Batticaloa.
 „ S. S. S. Senathirajah, Chairman, Koralai North V. C., Vaharai.
 „ N. K. Kanagaratnam, Chairman, Valsichchenai V. C.
 „ B. A. J. Casinader, (Officer Administering V. C.) Koralai South V. C., Kiran,
 Morokottanchenai.
 Mr. P. Theyagarajah, Chairman, Eravur South V. C., Arumugathankuddiruppu,
 Chenkalady.
 Mr. S. Satkunanandan, Chairman, Eravur North V. C. Vantharumoolai, Chenkalady.
 „ P. Ponnuthurai, Chairman, Eravur West V. C., Illupadichenai, Pankudaveli.
 „ K. Perinpam, Chairman, Manmunai North T. C., Valaikadduravu, Batticaloa.
 „ K. Annakersari, Chairman, Kanankudah.
 „ Manikapadi, Chairman, Echantivu V. C., Navatkadu.
 „ K. Samithambi, Chairman, Araiampathi V. C., Araiampathi, Kattankudy.
 „ V. Sinathambi, Chairman, Manmunai South West V. C., Kokkodicholai.
 „ V. Ponnampalam, Chairman, Puthukudiruppu, V. C., Puthukudiruppu, Kattankudy.
 „ T. Vethanayagam, Chairman, Manmunai South East V. C., Kaluthavalai,
 Kaluwanchikudy.
 Mr. K. Rajaratnam, Chairman, Palugamam V. C., Palugamam, Thiru-Palugamam.
 „ K. Velautham, Chairmam, Mandur V. C. Mandur.
 „ K. Sathasivam, Chairman, Navagiri Nagar V. C., Bakiella, Kaluwanchikudy.
 „ K. Thambiappah, Kallar V. C., Thuraineelavanai.

Mr. M. I. M. Cassim Hadjar, Kattankudy T. C., Kattankudy.
 „ N. Subramaniam, Chairman, T. C., Evavur. Chenkalady.
 „ A. Ismalebbe, Chairman, Oddamavadi, Valaichchenai.
 „ K. E. J. E., Fernando, Addl. G. A. Kacheheri, Batticaloa.
 „ K. A. Fernando, A. E. O., Kacheheri, Batticaloa.
 „ W. R. J. Canagasabey, (Secretary)

SUB COMMITTEE FOR GROUND, FENCING, SANITARY, WATER AND ELECTRICITY

Mr. D. Nesiah, G. A. Batticaloa (Chairman)
 „ J. L. Tissaveerasinghe, Mayor, M. C. Batticaloa.
 „ N. Thamotheram, D. I. E., E. D. Batticaloa.
 „ V. Selvaratnam, Supdt. of Surveys, Batticaloa.
 Dr. F. A. Benjamin, M. O. H., Batticaloa.
 Dr. E. Sundaralingam M. O. H., Batticaloa.
 Mr. M. Theyagarajah, Electrical Engineer, Batticaloa.
 „ Chinniah, O. I. C., Water Works, Batticaloa.
 „ Q. P. S. Dassanayake, Executive Engineer, P. W. D., Batticaloa.
 „ T. Kiruparajah, Educational Adviser, Batticaloa.
 „ A. Manickasingham, S. D. W., Kacheheri, Batticaloa.
 „ S. Senaviratna, A. S. P., Batticaloa.
 „ A. S. Nagaratnam, Supdt of Prisons, Batticaloa.
 „ S. V. Manuelpillai, D. A. E. O., Batticaloa.
 „ V. Sivalingam, G. V. S., Batticaloa.
 „ M. Mariasingham, I. E., Chenkalady.
 „ M. Eswaram, Supdt. of Works, M. C., Batticaloa
 „ S. Muthiah, D. F. O., Batticaloa.
 „ T. Balasanthiran, A. G. A., Kacheheri Batticaloa.
 „ K. A. Fernando, A. E. O., Kacheheri, Batticaloa.
 „ W. R. J. Canagasabey. (Secretary)

SUB COMMITTEE FOR ACCOMMODATION & FOOD

Mr. D. Nesiah, G. A. Batticaloa (Chairman)
 „ V. Sangaralingam, D. E., Education Office, Batticaloa.
 „ T. A. Benedict, A. F. C., Kacheheri, Batticaloa.
 „ W. D. Abraham, A. C. C. D., Batticaloa.
 „ L. H. LL de Silva, Divisional Marketing Officer, Batticaloa,
 „ P. Sinnadurai, Principal Govt. College, Batticaloa.
 „ B. T. Chinniah, Principal, BT/Methodist Central College, Batticaloa.

Rev. Sister, Marie, Principal, St. Cecilians Convent, Batticaloa
 Mrs. R. Chinnaiyah, Principal, Vincent Girls' High School, Batticaloa.
 Mr. S. S. Rajadurai, Hostel Supdt. Govt. Training College, Batticaloa.
 „ J. J. G. Thambinayagam, Municipal Commissioner, M. C., Batticaloa.
 Dr. F. A. Benjamin, M. O. H., Batticaloa.
 Dr. E. Sundaralingam, M. O. H., Batticaloa.
 Mr. M. Sameem, Chief Education Officer, Batticaloa.
 „ N. Soundaranayagam, D R O., Hd. Qrs. Batticaloa.
 „ K. A Fernando, A. E. O. Kachcheri, Batticaloa.
 „ W. R. J. Canagasabey, (Secretary)

SUB COMMITTEE FOR LITERATURE, PROPAGANDA AND PUBLICITY

Mr. D. Nesiah, G. A. Batticaloa, (Chairman)
 „ V. Sangaralingam, Dir. Education, Batticaloa.
 „ B. T. Chinnaiyah, Principal, BT/Methodist Central College, Batticaloa.
 „ S. V. Manuelpillai, D A E, O., Batticaloa.
 „ N. Soundaranayagam, D. R. O., Hd Qrs., Batticaloa.
 „ S. S. Stephens, Dairy Development Officer, Batticaloa.
 „ Sivapathasundaram, D. O., Agrarian Services, Batticaloa.
 „ K. Shanmugalingam, D R. O., K. P. Valaichchenai.
 „ K. Selvaratnam, D. R. O., E. P. Chenkalady.
 „ M. Rasanayagam, D. R. O., M. S. & E. P., Kaluwanchikudy.
 „ P. Joseph, Tracer, Kachcheri, Batticaloa.
 „ S. Sivanesan, S. O., Kachcheri, Batticaloa.
 „ B. A. J. Casinader, A. C. L. G., Batticaloa.
 „ George N. Retne, Librarian, Batticaloa.
 „ A. B. Kulasinghe, 20 Chapel Street, Batticaloa.
 „ K. A Fernando, A. E. O., Kachcheri, Batticaloa.
 „ K. Kanapathipillai 22, Angle Road, Batticaloa.
 Vidwan S. E. Kamalanathan, 8, Station Road, Batticaloa.
 Vidwan V. S. Kandiah, Angle Road, Batticaloa.
 Mr. K. Kanapathipillai, 22, Angle Road, Batticaloa.
 Mrs. M. T. T. Balthazaar, 5, St. Anthony's Street, Batticaloa.
 Mr. W. R. J. Canagasabey (Secretary)

SUB COMMITTEE FOR TRANSPORT

Mr D. Nesiah G. A. Batticaloa (Chairman)
 „ M. F. Silva District Traffic Inspector C. G. R., Galoya.
 „ S. R. Senaratna, Asst. Regional Manager (O) C. T. B.

Mr. Q. P. S Dassanayake, Executive Engineer, P. W. D., Batticaloa
 „ S. Seneveratna, A. S. P., Batticaloa.
 „ T. Kiruparajah E. A., Batticaloa.
 „ N. Soundaranayagam, D. R. O., Hd. Qrs., Batticaloa.
 „ K. Kulendran, R. K., Kachcheri, Batticaloa.
 „ K. Shanmugalingam, D. R. O., K. P., Valaichchenai.
 „ K. Selvaratnam, D. R. O., E. P. Chenkalady.
 „ K. Vallipuram, D. R. O., M. N. Batticaloa.
 „ M. Anthonimuthu, D. R. O., M. W. Navatkadu
 „ M. Rasanayagam, D. R. O. MS & EP., Kaluwanchikudy.
 „ T. Balasanthiran, A. G. A., Kachcheri, Batticaloa.
 „ K. A. Fernando, A. E. O., Kachcheri, Batticaloa.
 „ W. R. J. Canagasabey (Secretary)

SUB COMMITTEE FOR COMPETITIONS AND PRIZES

Mr. D. Nesiah, G. A. Batticaloa (Chairman)
 „ K. W. Devanayagam, M. P. for Kalkudah, Chenkalady
 „ L. K. Selvanayagam, "Bethel" Trinco Road, Batticaloa.
 „ D. Kuruneru, Lake View Hotel, Batticaloa.
 „ K. V. M. Subramaniam, Lady Manning Drive, Batticaloa.
 „ Seyed Abamed, Farm House, Batticaloa.
 „ P. M. Umardeen, Eastern Saree Printing, Kattankudy.
 „ Majeed Hayathu, East Ceylon Weaving Centre, Div. 6, Kattankudy.
 „ Alim Hadjar, Bazaar Street, Batticaloa
 „ Seyed Ahamed, C/o. S. S. M. Cholukkar & Bros., Bazaar Street, Batticaloa.
 „ A. C. M. Noohulebbe, Mubarakas, 2nd Cross Bazaar Street, Batticaloa.
 „ N. Soundaranayagam, D. R. O. Hd. Qrs., Kachcheri, Batticaloa.
 „ T. Rudhramoorthi, O. A., Kachcheri, Batticaloa.
 „ S. Sivasubramaniam, A. C. A. S., Batticaloa.
 „ K. E. J. E. Fernando, Addl. G. A., Kachcheri, Batticaloa.
 „ S. V. Manuelpillai, D. A. E. O., Batticaloa.
 „ V. Sivalingam, G. V. S., Batticaloa.
 „ K. A. Fernando, A. E. O., Kachcheri, Batticaloa.
 Mudlr. A. Sinnalebbe, Amen Corner, Batticaloa.
 Mr. G. Wijeyasingham, A. I/HQ. Department of Agriculture, Batticaloa.
 „ M. Vyrapipillai, S. R. D. Kachcheri, Batticaloa.
 „ W. D. Abraham, A. C. C. D., Batticaloa.
 „ M. C. Jaward, Lanka Rice Mills, Kattankudy.
 „ P. Sithamparanathan, Kuberan Rice Mills, Sittandy.
 „ S. K. Sivapathasuntharan, D. O. A. S., M. W. Dept. of Agrarian Services, Batticaloa.
 „ A. Lingarajah, D. O. A. S. (North) Dept. of Agrarian Services, Batticaloa.
 Mr. A. Y. W. Samuel, D. O. A. S., Chenkalady.
 „ K. Selvarajah, D. O. A. S., Valaichchenai
 „ K. Ratnasamy, D. O. A. S., Kaluwanchikudy.
 „ S. Jeganathan, D. O. A. S., Kokkoddicholai.
 „ W. R. J. Canagasabey, (Secretary)

நீலவளம் பெருக

கால் நடை வளம் பெருக

மீன்வளம் பெருக

கனி வளம் பெருக

விஞ்ஞான முறையைப் பின்பற்றி உற்பத்தியைப் பெருக்கி
பசிப்பிணியை விரட்டியடிக்க வாரீர் !

உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனைசெய்ய வாரீர் !!

1. கால் நடை உணவு (Livestock Food)
2. கால் நடை மருந்துகள் (Veterinary Drugs)
3. கோழிகளுக்குரிய உணவு தண்ணீர் பாத்திரங்கள்
(Poultry Appliances)
4. காய்கறி விதைகள் (Vegetable Seeds)
5. அடைகாப்புக் கருவிகள் (Incubators)
6. மீன் உணவுகள் (Fish Food)
7. விவசாய இரசாயனங்கள் (Agro - Chemicals)
8. வீட்டுப்பூச்சிக் கொல்லிகள் (Household Insecticides)
9. தெளிகருவிகள் தூவுகருவிகள் (Sprayers & Dusters)
10. உதிரிப்பாகங்கள் (Spare Parts)
11. பசளை வகைகள் (Fertilizers)
12. விவசாய நூல்கள் (Books on Farming)

இவையும

மற்றும் விவசாயிகளுக்கும் பண்ணை வாழ்க்கைக்கும் தேவையான
பலவகையான பொருட்களும் எங்களிடம் கிடைக்கும்.

பழுதுபட்ட தெளிகருவிகளையும் தூவுகருவிகளையும்
செய்ப்பணிட்டுக் கொடுக்கவும் ஒழுங்கு செய்துள்ளோம்.

எங்களை ஆதரித்து ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிப்பது
உங்களையும் நாட்டையும் ஆதரிப்பது போன்றாகும்.

எங்கள் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே !

பாம் ஹவுஸ்

34, பஜார் வீதி,
மட்டக்களப்பு.

தொலைபேசி இல. **332.**

FARM HOUSE

34, Bazaar Street,
Batticaloa.

Telephone No. 332.

Branch :

Trinco Road, Oddamavadi, Valaichenai.

திருமலை வீதி, ஓட்டமாவடி, வாழைச்சேனை.

Message from the Secretary . Exhibition Committee Batticaloa District.

It is natural for one to be happy to be able to see an Exhibition and especially one of this magnitude, but the happiness that I have is one perhaps which surpasses many others for more than one reason.

In the past, several Exhibitions have been held in the various parts of the Island and the people of this much neglected District of which I am a son of the soil have had to travel several hundreds of miles to see such an Exhibition and that too at great inconvenience and at great expenses which the people of this area would have ill afforded. This is the first time the Government has been able to take a decision to select Batticaloa as a venue of a National Exhibition. This Exhibition which was originally scheduled for July 1969 was postponed to August 1969 and was further postponed to February, 1970, perhaps due to the Siyawasa Exhibition of the Ministry of Education. When February was dawning, the monster was at its work again. The floods of December, 1969 cast its gloom over the prospects of the Exhibition. Nature though sometimes cruel had been kind to us giving every possibility of going through the Exhibition, but a hurried decision was taken in Colombo to postpone the Exhibition in the mistaken belief that the flood had made it impossible. The Hon'ble Prime Minister who came to Batticaloa to assess the flood situation had not found a better place than the very Exhibition Grounds to alight from his helicopter. The Hon'ble Prime Minister examined the Exhibition site personally and this led to a reversal of the decision to put off the Exhibition. I am therefore compelled to pen these few lines of the message, not because I am the Secretary of the Exhibition Committee who had been able to contribute my mite towards this Exhibition but as one of the sons of the soil to express the gratitude of the people of Batticaloa to the Government and to the Administration for giving the people of Batticaloa an opportunity to see an Exhibition at Batticaloa and derive the innumerable benefits therefrom so that Batticaloa could also stand shoulder to shoulder with the rest of the Island in the coming years not only in the sphere of Agriculture but in other development programmes as well.

The success of this organisation would have been only in one's own imagination, had it not been for the unstinted co-operation and assistance which I had in such abundance from all concerned, especially the staff attached to me.

W. R. J. Canagasabay
Secretary.

NOW
PAY LESS
FOR YOUR

Tractor

**FORD - your best tractor buy is now
available at a cut price.**

New model 39.9 BHP Ford 2000 agricultural diesel tractor, fitted with handbrakes. (former price Rs. 19,905) now at Rs. 19,355!

New model 46.9 BHP Ford 3000 agricultural diesel tractor (former price Rs. 20,900) now at Rs. 19,800!

Sales, spares, service, workshop and field repair facilities at:

Kurunegala
Anuradhapura
Mahiyangana
Jaffna
Paranthau
Vavuniya
Mannar

Minneriya
Trincomalee
Muttur
Batticaloa
Kalmunai
Bibile
Bandarawela

Ratnapura
Embilipitiya
Tissamaharama
Waikkala
Kandy
Colombo

FORD - YOUR BEST TRACTOR BUY.

SATHIYAWADI STORES

&

MOTOR TRANSPORTERS LTD.

21, Dambulla Road,
Kurunegala.

Appropriate Technology Services
21, POINT PEARCE ROAD
NALLUR, COLOMBO
No.

Time and fortune

As the sands of Time slip through they leave not a void but a vast fortune of knowledge and experience. With 30 years of Time behind it, the Bank of Ceylon too has amassed such a wealth of banking knowledge and experience which is yours to share and profit from.

BANK OF CEYLON Largest Bank in Ceylon

Printer: Rev. Bro. Joseph B. Murray, S. S. J. Catholic Press, 18, Central Road, Batticaloa.
Publisher: Devanesan Nesaiah, G. A. Batticaloa.

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

Cover Design by
Mrs. Kamala Stephens